

SLUŽBENE NOVINE

FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Godina IX – Broj 40

Srijeda, 21. kolovoza/avgusta
2002. godine
S A R A J E V O

Pretplata za II polugodište 2002.
uključujući i pretplatu za
"Službeni glasnik BiH": KM 100.-

VISOKI PREDSTAVNIK ZA BOSNU I HERCEGOVINU

ISSN 1512-7079

496

Koristeći se ovlastima koja su data Visokom predstavniku člankom V Aneksa 10. (Sporazum o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja pomenutog Sporazuma o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebice uzevši u obzir članak II. 1. (d) gore navedenog Sporazuma, prema kojem je Visoki predstavnik ovlašten da "pruža pomoć, kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u vezi sa implementacijom civilnog dijela Ugovora";

Pozivajući se na stavak XI.2 Zaključaka sa konferencije Vijeća za implementaciju mira održane 9. i 10. prosinca 1997. godine u Bonu, u kojem je Vijeće za implementaciju mira pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja Sporazuma o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, "donošenjem obvezujućih odluka, kada to bude smatrao neophodnim," u svezi s određenim pitanjima, uključujući (u skladu sa točkom (c) ovog stavka) i "mjere u svrhu obezbjeđenja implementacije Mirovnog sporazuma na čitavom teritoriju Bosne i Hercegovine i njenih entiteta";

Uzimajući u obzir značaj koji Vijeće za implementaciju mira daje ubrzanju procesa povratka prognanika i raseljenih osoba;

Pozivajući se dalje na članak I:1 navedenog Aneksa 10., u kojem se izričito pominje podsticanje poštivanja ljudskih prava prognanika i raseljenih osoba i njihovog povratka;

Pozivajući se dalje na čl. I:5 i II:1 Aneksa 7. (Sporazum o izbjeglicama i raseljenim osobama), u kojim se izričito pominje plan repatrijacije, koji treba da izradi Visoki komesarijat UN za izbjeglice (UNHCR), uz tijesne konsultacije sa zemljama azila i stranama, i koji će omogućiti što skoriji, mirni, organiziran i postepen povratak prognanika i raseljenih osoba;

Uzimajući dalje u obzir značaj koji Vijeće za implementaciju mira daje ubrzanju procesa povratka prognanika i raseljenih osoba i osiguranju pune i nediskriminirajuće provedbe imovinskih zakona Bosne i Hercegovine;

Imajući na umu činjenicu da omogućavanje procesa povratka prognanika i raseljenih osoba ne smije ni na koji način prekinuti implementaciju članka 6. (1) Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima ("Službene novine" Federacije BiH", br. 11/98, 38/98, 12/99, 18/99, 27/99, 43/99 i 56/01), članka 12. (1) Zakona o prestanku primjene Zakona o privremeno napuštenoj imovini u vlasništvu građana ("Službene novine Federacije BiH", br. 11/98, 29/98, 27/99, 43/99, 37/01 i 56/01) i čl. 9. i 17. Zakona o prestanku primjene Zakona o korištenju napuštene imovine ("Službeni glasnik Republike Srpske", br. 38/98, 12/99, 31/99 i 65/01), (u daljnjem tekstu: imovinski zakoni), čiji je cilj osiguranje sustavne i nediskriminirajuće implementacije tako da propisuju da nadležni organ rješava svaki imovinski zahtjev po redoslijedu prema kojem su primljeni, osim ako drugačije nije utvrđeno zakonom;

Uzimajući u obzir i imajući na umu sve naprijed navedeno, Visoki predstavnik donosi Odluku, koja je obvezujuća za sve sudove, sudije i dužnosnike Federacije Bosne i Hercegovine i Republike Srpske, kao mjeru u okviru navedenih ovlaštenja koja su mu data prema pomenutom Aneksu 10. (a ne u cilju preuzimanja uloge zakonodavnih organa Federacije Bosne i Hercegovine, odnosno Republike Srpske).

ODLUKA

O KORIŠTENJU KOLEKTIVNIH, ODNOSNO TRANZITNIH CENTARA U BOSNI I HERCEGOVINI U CILJU PODSTICANJA POSTEPENOG I ORGANIZIRANOG POVRATKA PROGNAK I RASELJENIH OSOBA

Članak 1.

Ministarstva nadležna za rukovođenje svim useljivim objektima koji zadovoljavaju minimalne standarde za privremeni smještaj i koji se trenutno koriste kao kolektivni/transzitni centri na dan izdavanja ove odluke, a koji se nalaze na teritoriju Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: nadležna Ministarstva), moraju održavati ove objekte na sadašnjem operativnom nivou sve dok ne istekne važnost ove odluke.

Sav prostor u ovim objektima se od dana donošenja ove odluke smatra alternativnim smještajem, i nastaviće se sa

njegovim korištenjem za osobe kojima je potreban nužni smještaj.

Članak 2.

U cilju podsticanja povratka prognanika i raseljenih osoba smještenih u kolektivnim/tranzitnim centrima u Bosni i Hercegovini i susjednim zemljama u njihove prijeratne domove, nadležna Ministarstva će, sukladno smjernicama UNHCR-a, izraditi plan za postepenu i organiziranu dodjelu i korištenje prostora u ovim objektima u Bosni i Hercegovini, u kojima se trenutno nalaze osobe koje su kod nadležnih organa, odnosno UNHCR-a registrirane kao korisnici ovih prostorija, i koje su prognanici ili raseljene osobe koje su podnijele imovinski zahtjev u BiH prema (imovinskim zakonima) prije datuma donošenja ove odluke i koje su se kod nadležnih organa, odnosno UNHCR-a prijavile za povratak. Da bi ispunile ove uvjete, te osobe moraju u svakom slučaju biti smještene u tranzitnom ili kolektivnom centru u periodu od najmanje trideset (30) dana prije datuma izdavanja ove odluke.

Članak 3.

Prema ovom planu, od nadležnih Ministarstava se zahtijeva da prostor u kolektivnim centrima u BiH u kojima su na dan izdavanja ove odluke smještene osobe navedene u članku 2. ove odluke, ponude trenutnim korisnicima imovine za koju su osobe navedene u članku 2. ove odluke podnijele zahtjev za povrat, na način da se osigura da se trenutnim korisnicima ponudi smještaj u objektu koji je što je moguće više bliži općini u kojoj borave, kao i u kantonu ili području njihovog boravišta, ili, ako trenutni korisnici tako odaberu, u objektu koji je što je moguće bliži općini u kojoj su 30. travnja 1991. godine imali prebivalište.

Članak 4.

Plan, uključujući kompletnu i konačnu listu osoba navedenih u članku 2. ove odluke, će se prije provedbe staviti na uvid članovima Državne komisije za izbjeglice i raseljene osobe i Radne grupe za rekonstrukciju i povratak. Lista će sadržavati podatke o prostoru koji ove osobe koriste u objektu u kojem su trenutno smještene, mjestu gdje se nalazi njihova potraživana imovina, raspoložive podatke o trenutnim korisnicima njihove imovine, kao i svaku drugu informaciju koja je potrebna za implementaciju ovog plana. Periodični izvještaji o napretku postignutom u implementaciji ovog plana će se dostavljati na uvid članovima Državne komisije za izbjeglice i raseljene osobe i Radne grupe za rekonstrukciju i povratak.

Članak 5.

Po prijemu obavijesti od nadležnog Ministarstva da je korisniku potraživane imovine u datoj općini ponuđen smještaj u objektu navedenim u članku 1. ove odluke, i da je time riješeno pitanje njegovog smještaja, nadležni upravni organ za imovinske zahtjeve u toj općini će po ovoj informaciji poduzeti aktivnosti sukladno imovinskim zakonima.

Članak 6.

Ova odluka će biti na snazi do 31. prosinca 2002. godine.

Članak 7.

Ova odluka stupa na snagu odmah i objavljuje se što je moguće prije u "Službenim novinama Federacije BiH" i "Službenom glasniku Republike Srpske".

Broj 10/02

1. kolovoza 2002. godine
Sarajevo

Visoki predstavnik
Paddy Ashdown, v. r.

Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebno uzetvši u obzir član II. 1. (d) gore navedenog Sporazuma, prema kojem je Visoki predstavnik ovlašten da "pruža pomoć, kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u vezi sa implementacijom civilnog dijela Ugovora";

Pozivajući se na stav XI.2 Zaključaka sa konferencije Vijeća za implementaciju mira održane 9. i 10. decembra 1997. godine u Bonu, u kojem je Vijeće za implementaciju mira pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, "donošenjem obavezujućih odluka, kada to bude smatrao neophodnim," u vezi sa određenim pitanjima, uključujući (u skladu sa tačkom (c) ovog stava) i "mjere u svrhu obezbjeđenja implementacije Mirovnog sporazuma na čitavoj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta";

Uzimajući u obzir značaj koji Vijeće za implementaciju mira daje ubrzanju procesa povratka izbjeglica i raseljenih lica;

Pozivajući se dalje na član I:1 navedenog Aneksa 10., u kojem se izričito pominje podsticanje poštivanja ljudskih prava raseljenih lica i izbjeglica i njihovog povratka;

Pozivajući se dalje na čl. I:5 i II:1 Aneksa 7. (Sporazum o izbjeglicama i raseljenim licima), u kojem se izričito pominje plan repatrijacije, koji treba da izradi Visoki komesarijat UN za izbjeglice (UNHCR), uz tijesne konsultacije sa zemljama azila i stranama, i koji će omogućiti što skoriji, mirni, organiziran i postepen povratak izbjeglica i raseljenih lica;

Uzimajući dalje u obzir značaj koji Vijeće za implementaciju mira daje ubrzanju procesa povratka izbjeglica i raseljenih lica i osiguranju pune i nediskriminirajuće provedbe imovinskih zakona Bosne i Hercegovine;

Imajući na umu činjenicu da omogućavanje procesa povratka izbjeglica i raseljenih lica ne smije ni na koji način prekinuti implementaciju člana 6. (1) Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima ("Službene novine Federacije BiH", br. 11/98, 38/98, 12/99, 18/99, 27/99, 43/99 i 56/01), člana 12. (1) Zakona o prestanku primjene Zakona o privremeno napuštenoj imovini u vlasništvu građana ("Službene novine Federacije BiH", br. 11/98, 29/98, 27/99, 43/99, 37/01 i 56/01) i čl. 9. i 17. Zakona o prestanku primjene Zakona o korištenju napuštene imovine ("Službeni glasnik Republike Srpske", br. 38/98, 12/99, 31/99 i 65/01), (u daljem tekstu: imovinski zakoni), čiji je cilj osiguranje sistematske i nediskriminirajuće implementacije tako da propisuju da nadležni organ rješava svaki imovinski zahtjev po redoslijedu prema kojem su primljeni, osim ako drugačije nije utvrđeno zakonom;

Uzimajući u obzir i imajući na umu sve naprijed navedeno, Visoki predstavnik donosi Odluku, koja je obavezujuća za sve sudove, sudije i dužnosnike Federacije Bosne i Hercegovine i Republike Srpske, kao mjeru u okviru navedenih ovlaštenja koja su mu data prema pomenutom Aneksu 10. (a ne u cilju preuzimanja uloge zakonodavnih organa Federacije Bosne i Hercegovine, odnosno Republike Srpske).

ODLUKA

O KORIŠTENJU KOLEKTIVNIH, ODNOSNO TRANZITNIH CENTARA U BOSNI I HERCEGOVINI U CILJU PODSTICANJA POSTEPENOG I ORGANIZIRANOG POVRATKA IZBJEGLICA I RASELJENIH LICA

Član 1.

Ministarstva nadležna za rukovođenje svim useljivim objektima koji zadovoljavaju minimalne standarde za privremeni smještaj i koji se trenutno koriste kao kolektivni/tranzitni centri na dan izdavanja ove odluke, a koji se nalaze na teritoriji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu:

nadležna Ministarstva), moraju održavati ove objekte na sadašnjem operativnom nivou sve dok ne istekne važnost ove odluke.

Sav prostor u ovim objektima se od dana donošenja ove odluke smatra alternativnim smještajem, i nastaviće se sa njegovim korištenjem za lica kojima je potreban nužni smještaj.

Član 2.

U cilju podsticanja povratka izbjeglica i raseljenih lica smještenih u kolektivnim/tranzitnim centrima u Bosni i Hercegovini i susjednim zemljama u njihove prijeratne domove, nadležna Ministarstva će, u skladu sa smjernicama UNHCR-a, izraditi plan za postepenu i organizovanu dodjelu i korištenje prostora u ovim objektima u Bosni i Hercegovini, u kojima se trenutno nalaze lica koja su kod nadležnih organa, odnosno UNHCR-a registrirana kao korisnici ovih prostorija, i koji su izbjeglice ili raseljena lica koja su podnijela imovinski zahtjev u BiH prema (imovinskim zakonima) prije datuma donošenja ove odluke i koja su se kod nadležnih organa, odnosno UNHCR-a prijavila za povratak. Da bi ispunila ove uslove, ta lica moraju u svakom slučaju biti smještena u tranzitnom ili kolektivnom centru u periodu od najmanje trideset (30) dana prije datuma izdavanja ove odluke.

Član 3.

Prema ovom planu, od nadležnih Ministarstava se zahtijeva da prostor u kolektivnim centrima u BiH u kojima su na dan izdavanja ove odluke smještena lica navedena u članu 2. ove odluke, ponude trenutnim korisnicima imovine za koju su lica navedena u članu 2. ove odluke podnijela zahtjev za povrat, na način da se osigura da se trenutnim korisnicima ponudi smještaj u objektu koji je što je moguće više bliži općini u kojoj borave, kao i u kantonu ili području njihovog boravišta, ili, ako trenutni korisnici tako odaberu, u objektu koji je što je moguće bliži općini u kojoj su 30. aprila 1991. godine imali prebivalište.

Član 4.

Plan, uključujući kompletnu i konačnu listu lica navedenih u članu 2. ove odluke, će se prije provedbe staviti na uvid članovima Državne komisije za izbjeglice i raseljena lica i Radne grupe za rekonstrukciju i povratak. Lista će sadržavati podatke o prostoru koji ova lica koriste u objektu u kojem su trenutno smještena, mjestu gdje se nalazi njihova potraživana imovina, raspoložive podatke o trenutnim korisnicima njihove imovine, kao i svaku drugu informaciju koja je potrebna za implementaciju ovog plana. Periodični izvještaji o napretku postignutom u implementaciji ovog plana će se dostavljati na uvid članovima Državne komisije za izbjeglice i raseljena lica i Radne grupe za rekonstrukciju i povratak.

Član 5.

Po prijemu obavijesti od nadležnog Ministarstva da je korisniku potraživane imovine u datoj općini ponuđen smještaj u objektu navedenim u članu 1. ove odluke, i da je time riješeno pitanje njegovog smještaja, nadležni upravni organ za imovinske zahtjeve u toj općini će po ovoj informaciji poduzeti aktivnosti u skladu sa imovinskim zakonima.

Član 6.

Ova odluka će biti na snazi do 31. decembra 2002. godine.

Član 7.

Ova odluka stupa na snagu odmah i objavljuje se što je moguće prije u "Službenim novinama Federacije BiH" i "Službenom glasniku Republike Srpske".

Broj 10/02

1. augusta 2002. godine
Sarajevo

Visoki predstavnik
Paddy Ashdown, s. r.

ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji glede tumačenja pomenutog Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir članak II. 1. (d) gore navedenog Sporazuma, prema kojem Visoki predstavnik "pruža pomoć, kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u svezi sa civilnom provedbom";

Pozivajući se na stavak XI.2 Zaključaka Vijeća za provedbu mira koje se sastalo u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojim je Vijeće za provedbu mira pozdravilo nakanu Visokog predstavnika da uporabi svoj konačni autoritet u zemlji glede tumačenja Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, "donošenjem obvezujućih odluka, kada to bude smatrao neophodnim", u svezi sa određenim pitanjima, uključujući (sukladno točki (c) ovog stavka) i "mjere u svrhu osiguranja provedbe Mirovnog sporazuma na cjelokupnoj teritoriji Bosne i Hercegovine i njezinih entiteta";

Uzimajući u obzir trenutačnu situaciju glede javnog proračuna u Federaciji Bosne i Hercegovine i obračujući pozornost na činjenicu da u dovoljnoj mjeri nije uspostavljena transparentnost u postupcima organa vlasti kod trošenja javnih fondova;

Imajući u vidu da je Vijeće za provedbu mira na sastanku održanom u Briselu 23-24. svibnja 2000. godine zahtijevalo da se preduzmu mjere u cilju poboljšanja transparentnosti javnih proračuna;

Imajući u vidu takođe da je Vijeće za provedbu mira na sastanku održanom u Briselu 23-24. svibnja 2000. godine zahtijevalo od Visokog predstavnika za Bosnu i Hercegovinu da uporabi svoje ovlasti sukladno povjerenom mu mandatu, kako bi uklonio prepreke koje stoje na putu privrednoj reformi, te dalje naglasilo potrebu za stvaranjem uvjeta za samoodrživi, tržišno orijentirani privredni razvoj kako bi se izbjegla ekonomska kriza u periodu dok BiH napušta koncept privrede ovisne o donacijama;

Uzimajući u obzir Odluku Visokog predstavnika o Specijanom revizoru za Federaciju Bosne i Hercegovine od 2. ožujka 2001. (br. 88/01) kojom se osigurava transparentnost proračuna na razini Federacije i kantona;

Konstatirajući da situacija vezana za javno financiranje zahtijeva garancije u pogledu javnih fondova;

Uzimajući u obzir činjenicu da je usklađivanje rada Ureda za reviziju Federacije sa radom Ureda specijalnog revizora od općeg interesa za transparentnost u Federaciji Bosne i Hercegovine i od posebnog interesa za obje navedene agencije;

Konstatirajući da rezultati revizije javnih rashoda u Federaciji, revizije koja je preduzeta kao odgovor na prethodno pomenutu Odluku Visokog predstavnika, pokazuju ozbiljno pomanjkanje financijske transparentnosti i odgovornosti u javnom sektoru;

Uzimajući u obzir iznimno veliki obim posla koji treba obaviti Ured za reviziju Federacije, uz ograničena sredstava;

Vjerujući da će nastavak imenovanja specijalnog revizora pomoći da se ubrza kretanje ka transparentnosti i odgovornosti u javnom financiranju i pomoći Uredu za reviziju u postizanju njegovog dugoročnog cilja osavremenjavanja financijskog i računovodstvenog postupka;

Uzimajući u obzir sve ovdje navedne razloge, Visoki predstavnik ovim donosi slijedeću

DODATNU ODLUKU

O SPECIJALNOM REVIZORU ZA FEDERACIJU BOSNE I HERCEGOVINE

Članak 1.

Mandat specijalnog revizora za Federaciju Bosne i Hercegovine, gde Dale Ellen Ralph, produžuje se ovom

odlukom. Njena funkcija će kao takva prestati sukladno onom što Visoki predstavnik utvrdi u ovoj odluci. Rad specijalnog revizora nastavlja se sukladno Odluci Visokog predstavnika o specijalnom revizoru za Federaciju Bosne i Hercegovine od 2. ožujka 2001. godine i sukladno dodatnim odredbama utvrđenim u ovoj odluci.

Članak 2.

1. Provjeravana strana pružit će specijalnom revizoru uvid u sve ugovore, evidenciju, dokumentaciju kao i druge informacije koje zatraži specijalni revizor radi obavljanja svojih zadataka kako je utvrđeno u ovoj odluci. Pored toga, specijalni revizor može naložiti provjeravanoj strani da objelodani ili na drugi način omogućiti uvid u sve podatke koji se nalaze kod banaka, poduzeća ili ostalih trećih osoba.
2. U slučaju da provjeravana strana ili treća strana ne ispune obaveze nabrojane u stavku 1. ovog članka, specijalni revizor može izvijestiti nadležne organe, koji će postupiti prema obavijesti i poduzeti neophodne radnje sukladno relevantnom zakonu, s ciljem da se udovolji zahtjevu specijalnog revizora. U tom slučaju, specijalni revizor će također izvijestiti Ured Visokog predstavnika.
3. Provjeravana strana ili treća strana može odbiti da pruži informaciju čijim otkrivanjem bi se moglo opravdano očekivati nanošenje značajne štete toku kaznenog postupka.
4. Ukoliko odbije da pruži informaciju sukladno stavku 3. ovog članka provjeravana strana ili treća strana dužne su, ako je to primjereno situaciji, u roku od tri dana pismeno obavijesti specijalnog revizora ili ovlaštenu osobu o kaznenom postupku. U tom slučaju specijalni revizor ili ovlaštena osoba dužne su odmah obavijestiti Ured Visokog predstavnika.

Članak 3.

Ured za reviziju Bosne i Hercegovine i Ured za reviziju Federacije Bosne i Hercegovine pružit će specijalnom revizoru svaki vid pomoći koji specijalni revizor zatraži radi obavljanja svojih zadataka kako je utvrđeno u ovoj odluci i Odluci Visokog predstavnika od 2. ožujka 2001. godine, a koji se ne ograničava isključivo na pružanje uvida u evidenciju, dokumentaciju, spise i ostale informacije.

Članak 4.

Bez obzira na eventualne protivne odredbe u jednom ili više domaćih zakona, specijalni revizor i sve osobe ovlaštene na temelju ove odluke i Odluke Visokog predstavnika od 2. ožujka 2001. godine da rade za specijalnog revizora, uživat će tijekom čitavog razdoblja potpuni imunitet od kaznenog gonjenja pred bilo kojim sudom u svezi sa radnjama izvršenim prema ili na osnovu mandata specijalnog revizora.

Članak 5.

Ova odluka, koja se donosi na osnovu međunarodnog mandata povjerenog Visokom predstavniku i ne podliježe jurisdikciji sudova u Bosni i Hercegovini, stupa na snagu odmah i bit će odmah objavljena u službenim glasilima Federacije BiH i njezinih katonu.

Broj 11/02

2. kolovoza 2002. godine
Sarajevo

Visoki predstavnik
Paddy Ashdown, v. r.

posebno uzevši u obzir član II. 1. (d) gore navedenog Sporazuma, prema kojem Visoki predstavnik "pruža pomoć, kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u vezi sa civilnom implementacijom";

Pozivajući se na stav XI.2 Zaključaka Vijeća za implementaciju mira koje se sastalo u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojim je Vijeće za implementaciju mira pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja Sporazuma o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno "donošenjem obavezujućih odluka, kada to bude smatrao neophodnim", u vezi sa određenim pitanjima, uključujući (u skladu sa tačkom (c) ovog stava) i "mjere u svrhu obezbjeđenja implementacije Mirovnog sporazuma na cjelokupnoj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta";

Uzimajući u obzir trenutnu situaciju u pogledu javnog budžeta u Federaciji Bosne i Hercegovine i obračujući pažnju na činjenicu da u dovoljnoj mjeri nije uspostavljena transparentnost u postupcima organa vlasti kod trošenja javnih fondova;

Imajući u vidu da je Vijeće za implementaciju mira na sastanku održanom u Briselu 23-24. maja 2000. godine zahtijevalo da se preduzmu mjere u cilju poboljšanja transparentnosti javnih budžeta;

Imajući u vidu takođe da je Vijeće za implementaciju mira na sastanku održanom u Briselu 23-24. maja 2000. godine zahtijevalo od Visokog predstavnika za Bosnu i Hercegovinu da iskoristi svoje ovlasti u skladu sa povjerenim mu mandatom, kako bi uklonio prepreke koje stoje na putu ekonomskoj reformi, te dalje naglasilo potrebu za stvaranjem uslova za samoodrživi, tržišno orijentirani privredni razvoj kako bi se izbjegla ekonomska kriza u periodu dok BiH napušta koncept privrede ovisne o donacijama;

Uzimajući u obzir Odluku Visokog predstavnika o specijalnom revizoru za Federaciju Bosne i Hercegovine od 2. marta 2001. (broj 88/01) kojom se osigurava transparentnost budžeta na nivou Federacije i kantona;

Konstatirajući da situacija vezana za javno finansiranje zahtijeva garancije u pogledu javnih fondova;

Uzimajući u obzir činjenicu da je usklađivanje rada Ureda za reviziju Federacije sa radom Ureda specijalnog revizora od općeg interesa za transparentnost u Federaciji Bosne i Hercegovine i od posebnog interesa za obje navedene agencije;

Konstatirajući da rezultati revizije javnih rashoda u Federaciji, revizije koja je preduzeta kao odgovor na prethodno pomenutu Odluku Visokog predstavnika, pokazuju ozbiljno pomanjkanje finansijske transparentnosti i odgovornosti u javnom sektoru;

Uzimajući u obzir iznimno veliki obim posla koji treba obaviti Ured za reviziju Federacije, uz ograničena sredstava;

Vjerujući da će nastavak imenovanja specijalnog revizora pomoći da se ubrza kretanje ka transparentnosti i odgovornosti u javnom finansiranju i pomoći Uredu za reviziju u postizanju njegovog dugoročnog cilja osavremenjavanja finansijskog i računovodstvenog postupka;

Uzimajući u obzir sve ovdje navedne razloge, Visoki predstavnik ovim donosi slijedeću

DODATNU ODLUKU

O SPECIJALNOM REVIZORU ZA FEDERACIJU BOSNE I HERCEGOVINE

Član 1.

Mandat specijalnog revizora za Federaciju Bosne i Hercegovine, gde Dale Ellen Ralph, produžuje se ovom odlukom. Njena funkcija će kao takva prestati u skladu sa onim što Visoki predstavnik utvrdi u ovoj odluci. Rad specijalnog revizora nastavlja se u skladu sa Odlukom Visokog predstavnika o specijalnom revizoru za

Koristeći se ovlaštenjima koja su data Visokom predstavniku članom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja pomenutog Sporazuma o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora; i

Federaciju Bosne i Hercegovine od 2. marta 2001. godine i u skladu sa dodatnim odredbama utvrđenim u ovoj odluci.

Član 2.

1. Provjeravana strana pružit će specijalnom revizoru uvid u sve ugovore, evidenciju, dokumentaciju kao i druge informacije koje zatraži specijalni revizor radi obavljanja svojih zadataka kako je utvrđeno u ovoj odluci. Pored toga, specijalni revizor može naložiti provjeravanoj strani da objelodani ili na drugi način omogućiti uvid u sve podatke koji se nalaze kod banaka, preduzeća ili ostalih trećih lica.
2. U slučaju da provjeravana strana ili treća strana ne ispune obaveze nabrojane u stavu 1. ovog člana, specijalni revizor može obavijestiti nadležne organe, koji će postupiti prema obavijesti i preduzeti neophodne radnje u skladu sa relevantnim zakonom, s ciljem da se udovolji zahtjevu specijalnog revizora. U tom slučaju, specijalni revizor će takođe izvijestiti Ured Visokog predstavnika.
3. Provjeravana strana ili treća strana može odbiti da pruži informaciju čijim otkrivanjem bi se moglo opravdano očekivati nanošenje značajne štete toku krivičnog postupka.
4. Ukoliko odbije da pruži informaciju u skladu sa stavom 3. ovog člana provjeravana strana ili treća strana dužne su, ako je to primjereno situaciji, u roku od tri dana pismeno obavijesti specijalnog revizora ili ovlašteno lice o krivičnom postupku. U tom slučaju specijalni revizor ili ovlašteno lice dužni su odmah obavijestiti Ured Visokog predstavnika.

Član 3.

Ured za reviziju Bosne i Hercegovine i Ured za reviziju Federacije Bosne i Hercegovine pružit će specijalnom revizoru svaki vid pomoći koji specijalni revizor zatraži radi obavljanja svojih zadataka kako je utvrđeno u ovoj odluci i Odluci Visokog predstavnika od 2. marta 2001. godine, a koji se ne ograničava isključivo na pružanje uvida u evidenciju, dokumentaciju, spise i ostale informacije.

Član 4.

Bez obzira na eventualne protivne odredbe u jednom ili više domaćih zakona, specijalni revizor i sva lica ovlaštena na osnovu ove odluke i Odluke Visokog predstavnika od 2. marta 2001. godine da rade za specijalnog revizora, uživat će tokom čitavog razdoblja potpuni imunitet od krivičnog gonjenja pred bilo kojim sudom u vezi sa radnjama izvršenim prema ili na osnovu mandata specijalnog revizora.

Član 5.

Ova odluka, koja se donosi na osnovu međunarodnog mandata povjerenog Visokom predstavniku i ne podliježe jurisdikciji sudova u Bosni i Hercegovini, stupa na snagu odmah i bit će odmah objavljena u službenim glasilima Fedracije BiH i njenih katona.

Broj 11/02

2. augusta 2002. godine
Sarajevo

Visoki predstavnik
Paddy Ashdown, s. r.

498

Koristeći se ovlastima koja su Visokom predstavniku data u članku V. Aneksa 10. (Sporazum o provedbi civilnoga dijela Mirovnog ugovora) Općega okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji glede tumačenja navedenog Sporazuma o provedbi civilnoga dijela Mirovnog ugovora; i posebno uzimajući u obzir članak II.1. (d) prethodno pomenutoga Sporazuma prema kojem Visoki predstavnik "pruža pomoć kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se jave u svezi sa civilnim provedbom":

Pozivajući se na članak II, 8 navedenoga sporazuma prema čijim odredbama Visoki predstavnik može, pored civilnih povjerenstava konkretno navedenih u članku II istoga Sporazuma, uspostaviti druga civilna povjerenstva kako bi potpomogao izvršenje svoga mandata;

Pozivajući se na stavak XI.2 Zaključaka Konferencije provedbi mira održane u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, a na kojoj je Vijeće za provedbu mira pozdravilo nakanu Visokoga predstavnika da uporabi svoj konačni autoritet u zemlji glede tumačenja Sporazuma o provedbi civilnoga dijela mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, "donošenjem obvezujućih odluka, kada procijeni da je to neophodno" u svezi s određenim pitanjima uključujući (sukladno točki (c) ovoga stavka) "mjere u svrhu osiguranja provedbe Mirovnoga sporazuma na cijelokupnom teritoriju Bosne i Hercegovine i njenih entiteta";

Uz uvažavanje točke I.2.a Zaključaka donesenih na pomenutoj konferenciji u Bonu prema kojima je uočeno "da je nepristrano i neovisno pravosuđe" od "suštinskog značaja za vladavinu zakona i pomirenje u Bosni i Hercegovini", da proces imenovanja sudaca i tužitelja mora biti zasnovan na profesionalnim sposobnostima, da je nužno uspostavljanje ustanova za edukaciju sudaca i tužitelja te da je kontrola pravosudnog sistema element od suštinskog značaja za pomenuti proces;

Rukovodeći se stavkom II.2 Aneksa na Deklaraciju Vijeća za provedbu mira (Madrid, 16. prosinca 1998. godine) u kojoj se "naglašava značaj pojačanih napora u provedbi pravosudne reforme, koje usklađuje Visoki predstavnik, kako bi se pružila podrška naporima organa vlasti u Bosni i Hercegovini" te "apelira na Visokog predstavnika da dalje razvija sveobuhvatni strateški plan pravosudne reforme, kojim se utvrđuju kratkoročni i dugoročni prioriteti, u suglasnosti sa tim organima, Vijećem Evrope, OSCE-om, UNMIBH-om i drugim organizacijama.;"

Imajući u vidu Deklaraciju Vijeća za provedbu mira (na sastanku održanom u Briselu 23-24. svibnja 2000. godine) kojom se nameće potreba za jednim istinski neovisnim i nepristranim pravosuđem kako bi se osigurala vladavina zakona u svim krivičnim, građanskim i privrednim pitanjima, te priznajući "trajnu potrebu za međunarodnom nadzornom institucijom za pravosudnu reformu u očekivanju da OHR dođe do rješenja glede Programa pravosudne reforme" te da Vijeće "podrži daljnje napore Visokoga predstavnika da predvodi aktivnosti u reformi pravosuđa i usklađuje napore međunarodne zajednice po tom pitanju."

Uzimajući u obzir Kominike Upravnoga odbora Vijeća za provedbu mira (Sarajevo, 13. srpnja 2000. godine) u kojem su se "Upravni odbor i Visoki predstavnik suglasili da je po pitanju pravosudne reforme i unapređenja vladavine zakona potreban trajan angažman međunarodne zajednice. Za tu svrhu, Visoki predstavnik će uspostaviti Neovisno pravosudno povjerenstvo čiji će zadatak biti da nadzire rad povjerenstva/vijeća na entitetskoj i kantonolnoj razini, a koje će biti zadužene za odabir i disciplinsko kažnjavanje sudaca i tužitelja, te da nastavi sa nadgledanjem i ocjenjivanjem rada sudova i tužiteljstava sukladno prethodnom mandatu JSAP-a."

Pozivajući se na Kominike Upravnoga odbora Vijeća za provedbu mira od 28. veljače 2002. godine, u kojem Upravni odbor podržava poostrenu strategiju reforme pravosuđa Neovisnoga pravosudnoga povjerenstva za 2002/03. godinu, kao i uvažavanje značaja uspostave Visokoga sudbenog vijeća za BiH i reorganizaciju sudova, a što se dalje ponavlja u Kominikeu od 7. svibnja 2002. godine;

Pozivajući se na Odluku broj 94/01 Visokoga predstavnika kojom se uspostavlja Neovisno pravosudno povjerenstvo, a naročito stavak 5. navedene odluke u kojoj se navodi da "Visoki predstavnik zadržava pravo da dodijeli dodatne nadležnosti Neovisnom pravosudnom povjerenstvu, sukladno zahtjevima glede izvršavanja njenoga mandata."

Na temelju svega gore navedenog, ovim donosim slijedeću:

ODLUKU

O MANDATU NEOVISNOGA PRAVOSUDNOG
POVJERENSTVA

1. Ovom se odlukom mijenja mandat Neovisnoga pravosudnog povjerenstva kojem se dodjeljuju nadležnosti i ovlasti sukladno slijedećem mandatu.
2. Mandat Neovisnog pravosudnog povjerenstva obuhvata slijedeće:
 - pružanje potpore radu Visokoga sudbenog i tužiteljskog vijeća Republike Srpske, Visokoga sudbenog i tužiteljskog vijeća Federacije BiH i Visokog sudbenoga i tužiteljskog vijeća BiH u prijelaznom razdoblju;
 - pružanje potpore radu disciplinskog tužitelja u disciplinskim pitanjima pred navedenim vijećima;
 - pružanje savjeta lokalnim organima vlasti i stručnim pravnim organizacijama o svim pitanjima koja utječu na sudski sustav i njegovu reorganizaciju;
 - izvršavanje zadataka koje joj Visoki predstavnik može povremeno dodijeliti;
 - redovito izvještavanje Višeg zamjenika Visokoga predstavnika zaduženog za pitanja vladavine zakona o stvarima u svezi s navedenim mandatom;
 - izvještavanje relevantnih članova međunarodne zajednice o pitanjima u svezi sa svojim mandatom.
3. U izvršavanju svog mandata i nadležnosti, Neovisno pravosudno povjerenstvo je ovlašteno inicirati kontakte sa međunarodnim organizacijama i domaćim tijelima, agencijama, institucijama, odnosno organizacijama, kako bi se unaprijedili projekti vladavine zakona koji utječu na sustav sudova, njegovu reorganizaciju, i podršku Visokim sudbenim i tužiteljskim vijećima.
4. Svi sudovi, tužiteljstva i državne agencije na svim razinama, uključujući sve suce, tužitelje, osoblje u sudovima i zvaničnike, obvezni su surađivati sa Neovisnim pravosudnim povjerenstvom i pružati sve informacije koje Neovisno pravosudno povjerenstvo smatra neophodnim u obavljanju svojih zadataka navedenih u stavku 2. ove odluke.
- Mandat Neovisnog pravosudnog povjerenstva istječe 31. prosinca 2003. godine. Visoki predstavnik zadržava pravo da donosi odluke o načelima i vremenskim rokovima, uključujući i ovlasti i broj preostalog međunarodnog osoblja potrebnog za eventualni nastavak rada Neovisnog pravosudnog povjerenstva.
6. Ova odluka zamjenjuje Odluku broj 94/01 Visokoga predstavnika kojom se uspostavlja Neovisno pravosudno povjerenstvo.

Broj 16/02

6. kolovoza 2002. godine
SarajevoVisoki predstavnik
Paddy Ashdown, v. r.

Koristeći se ovlaštenjima koja su Visokom predstavniku data u članu V. Aneksa 10. (Sporazum o sprovođenju civilnog dijela mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja navedenog Sporazuma o sprovođenju civilnog dijela mirovnog ugovora; i posebno uzimajući u obzir član II.1. (d) prethodno spomenutog Sporazuma prema kojem Visoki predstavnik “pruža pomoć kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se javu u vezi sa civilnim sprovođenjem”;

Pozivajući se na član II, 8 navedenog sporazuma prema čijim odredbama Visoki predstavnik može, pored civilnih komisija konkretno navedenih u članu II istog Sporazuma, uspostaviti druge civilne komisije kako bi potpomogao izvršenje svog mandata;

Pozivajući se na stav XI.2 Zaključaka sa Konferencije o sprovođenju mira održane u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, a na kojoj je Vijeće za sprovođenje mira pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da upotrijebi svoj konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja Sporazuma o sprovođenju civilnog dijela mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, “donošenjem obavezujućih odluka, kada procijeni da je to neophodno” u vezi s određenim pitanjima uključujući (u skladu sa tačkom (c) ovog stava) “mjere u svrhu osiguranja sprovođenja mirovnog sporazuma na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta”;

Uz uvažavanje tačke I.2.a Zaključaka donesenih na pomenutoj konferenciji u Bonu prema kojima je uočeno “da je nepristrasno i nezavisno pravosuđe” od “suštinskog značaja za vladavinu zakona i pomirenje u Bosni i Hercegovini”, da proces imenovanja sudija i tužilaca mora biti zasnovan na profesionalnim sposobnostima, da je nužno uspostavljanje ustanova za edukaciju sudija i tužilaca te da je kontrola pravosudnog sistema element od suštinskog značaja za pomenuti proces;

Rukovodeći se stavom II.2 Aneksa na Deklaraciju Vijeća za implementaciju mira (Madrid, 16. decembra 1998. godine) u kojoj se “naglašava značaj pojačanih napora u provođenju pravosudne reforme, koje usklađuje Visoki predstavnik, kako bi se pružila podrška naporima organa vlasti u Bosni i Hercegovini” te “apelira na Visokog predstavnika da dalje razvija sveobuhvatni strateški plan pravosudne reforme, kojim se utvrđuju kratkoročni i dugoročni prioriteti, u saglasnosti sa tim organima, Vijećem Evrope, OSCE-om, UNMIBH-om i drugim organizacijama”;

Imajući u vidu Deklaraciju Vijeća za implementaciju mira (na sastanku održanom u Briselu 23.-24. maja 2000. godine) kojom se nameće potreba za jednim istinski nezavisnim i nepristrasnim pravosuđem kako bi se osigurala vladavina zakona u svim krivičnim, građanskim i privrednim pitanjima, te priznajući “trajnu potrebu za međunarodnom nadzornom institucijom za pravosudnu reformu u iščekivanju da OHR dođe do rješenja u pogledu Programa pravosudne reforme” te da Vijeće “podrži daljnje napore Visokog predstavnika da predvodi aktivnosti u reformi pravosuđa i usklađuje napore međunarodne zajednice po tom pitanju.”

Uzimajući u obzir Kominike Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira (Sarajevo, 13. jula 2000. godine) u kojem su se “Upravni odbor i Visoki predstavnik saglasili da je po pitanju pravosudne reforme i unapređenja vladavine zakona potreban trajan angažman međunarodne zajednice. Za tu svrhu, Visoki predstavnik će uspostaviti Nezavisnu pravosudnu komisiju čiji će zadatak biti da nadzire rad komisije/vijeća na entitetskom i kantonalmom nivou, a koje će biti zadužene za odabir i disciplinsko kažnjavanje sudija i tužilaca, te da nastavi sa nadgledanjem i ocjenjivanjem rada sudova i tužilaštava u skladu sa prethodnim mandatom JSAP-a.”

Pozivajući se na Kominike Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira od 28. februara 2002. godine, u kojem Upravni odbor podržava pooštrenu strategiju reforme pravosuđa Nezavisne pravosudne komisije za 2002/03. godinu, kao i uvažavanje važnosti uspostavljanja Visokog sudskog vijeća za BiH i reorganizaciju sudova, a što se dalje ponavlja u Komunikatu od 7. maja 2002. godine;

Pozivajući se na Odluku broj 94/01 Visokog predstavnika kojom se uspostavlja Nezavisna pravosudna komisija, a naročito stav 5. navedene odluke u kojoj se navodi da “Visoki predstavnik zadržava pravo da dodijeli dodatne nadležnosti Nezavisnoj pravosudnoj komisiji, u skladu sa zahtjevima u pogledu izvršavanja njenog mandata.”

Na osnovu svega gore navedenog, ovim donosim slijedeću

ODLUKU**O MANDATU NEZAVISNE PRAVOSUDNE KOMISIJE**

1. Ovom se odlukom mijenja mandat Nezavisne pravosudne komisije kojoj se dodjeljuju nadležnosti i ovlaštenja u skladu sa slijedećim mandatom.
2. Mandat Nezavisne pravosudne komisije obuhvata slijedeće:
 - pružanje podrške radu Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Republike Srpske, Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Federacije BiH i Visokog sudskog i tužilačkog vijeća BiH u prijelaznom periodu;
 - pružanje podrške radu disciplinskog tužioca u disciplinskim pitanjima pred navedenim vijećima;
 - pružanje savjeta lokalnim organima vlasti i stručnim pravnim organizacijama o svim pitanjima koja utiču na sudski sistem i njegovu reorganizaciju;
 - izvršavanje zadataka koje joj Visoki predstavnik može povremeno dodijeliti;
 - redovno izvještavanje Višeg zamjenika Visokog predstavnika zaduženog za pitanja vladavine zakona o stvarima u vezi sa navedenim mandatom;
 - obavještavanje relevantnih članova međunarodne zajednice o pitanjima u vezi sa svojim mandatom.
3. U izvršavanju svog mandata i nadležnosti, Nezavisna pravosudna komisija je ovlaštena da inicira kontakte sa međunarodnim organizacijama i domaćim tijelima, agencijama, institucijama, odnosno organizacijama kako bi se unaprijedili projekti vladavine zakona koji utiču na sistem sudova, njegovu reorganizaciju, i podršku Visokim sudskim i tužilačkim vijećima.
4. Svi sudovi, tužilaštva i državne agencije na svim nivoima, uključujući sve sudije, tužioce, osoblje u sudovima i zvaničnike, obavezni su da saraduju sa Nezavisnom pravosudnom komisijom i da pružaju sve informacije koje Nezavisna pravosudna komisija smatra neophodnim u obavljanju svojih zadataka navedenih u stavu 2. ove odluke.
5. Mandat Nezavisne pravosudne komisije ističe 31. decembra 2003. godine. Visoki predstavnik zadržava pravo da donosi odluke o načelima i vremenskim rokovima, uključujući i ovlasti i broj preostalog međunarodnog osoblja potrebnog za eventualni nastavak rada Nezavisne pravosudne komisije.
6. Ova odluka zamjenjuje Odluku broj 94/01 Visokog predstavnika kojom se uspostavlja Nezavisna pravosudna komisija.

Broj 16/02

6. augusta 2002. godine
SarajevoVisoki predstavnik
Paddy Ashdown, s. r.**PARLAMENT FEDERACIJE
BOSNE I HERCEGOVINE****499**

Na temelju članka IV. B. 7. a) (IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ**O PROGLAŠENJU ZAKONA O KONCESIJAMA**

Prolašava se Zakon o koncesijama, a koji je donio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Zastupničkog doma od 4. lipnja 2002. godine i na sjednici Doma naroda od 27. lipnja 2002. godine.

Broj 01-3-02-3-38/02
7. kolovoza 2002. godine
SarajevoPredsjednik
Federacije BiH
dr. **Safet Halilović**, v. r.**ZAKON****O KONCESIJAMA****I - OPĆE ODREDBE****Članak 1.**

Ovim zakonom uređuju se: predmet, način i uvjeti pod kojim se domaćim i stranim pravnim osobama mogu dodjeljivati koncesije za obezbjeđivanje infrastrukture i usluga te eksploatacija prirodnih resursa, financiranje, projektovanje, izgradnju, obnovu održavanje i/ili rukovođenje radom te infrastrukture i svih za nju vezanih objekata i uređaja u oblastima koje su u isključivoj nadležnosti Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija), nadležnost za dodjelu koncesija, osnivanje Komisije za koncesije Federacije, tenderski postupak, sadržaj ugovora o koncesiji, prestanak ugovora o koncesiji, prava i obveze koncesionara, rješavanje sporova i druga pitanja od značaja za dodjelu koncesija na teritoriju Federacije.

Cilj Zakona**Članak 2.**

Cilj ovog zakona je da stvori transparentan, nediskriminatorsan i jasan pravni okvir za utvrđivanje uvjeta pod kojima se domaćim i stranim pravnim osobama mogu dodjeljivati koncesije u Federaciji i stimuliranje ulaganja stranog kapitala u oblastima iz članka 1. stavak 2. ovog zakona.

Predmet koncesije**Članak 3.**

Predmet koncesije, prema odredbama ovog zakona, je:

- 1) Izgradnja/dogradnja i korištenje ili korištenje:
 - autoputeva, magistralnih puteva, cesta i pripadajućih infrastrukturnih objekata,
 - cesta i pripadajućih infrastrukturnih objekata,
 - željezničkih pruga,
 - plovnih kanala i luka i
 - aerodroma;
- 2) korištenje vodotoka i drugih voda;
- 3) izgradnja hidroenergetskih objekata;
- 4) izgradnja i korištenje ili korištenje hidroakumulacija;
- 5) istraživanje i/ili korištenje energetskih i drugih mineralnih sirovina, uključujući sve vrste soli i solnih voda utvrđenih posebnim zakonom;
- 6) istraživanje i/ili korištenje sirove nafte i zemnog gasa;
- 7) korištenje građevinskog zemljišta;
- 8) korištenje šuma i šumskog zemljišta;
- 9) lovstvo i ribolov;
- 10) izgradnja, korištenje i upravljanje cjevovodnim transportom nafte i gasa i skladištenje u cjevovodima i terminalima;
- 11) igre na sreću;
- 12) putnički i teretni željeznički saobraćaj;
- 13) javni linijski prevoz osoba;
- 14) korištenje ljekovitih, termalnih i mineralnih voda;
- 15) istraživanje i/ili korištenje nemetalnih mineralnih sirovina, uključujući sve sekundarne mineralne sirovine utvrđene posebnim zakonom;
- 16) hidromelioracioni sistemi i sistemi za vađenje materijala iz vodotoka i vodnih površina;
- 17) korištenje poljoprivrednog zemljišta;
- 18) hoteli i ostali turistički objekti i
- 19) prostori i objekti prirodnog i graditeljskog nasljeđa.

Predmet koncesije može biti i pravo obavljanja djelatnosti komunalnih i drugih javnih službi što se utvrđuje propisom kantona.

Definicije**Članak 4.**

Pojmovi koji se koriste u ovom zakonu imaju slijedeće značenje:

"Koncesor" - sva nadležna ministarstva ili organi vlasti Federacije koje odredi Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vlada Federacije) da dodjeljuju koncesiju.

"Koncesija" - pravo obavljanja privrednih djelatnosti korištenjem prirodnih bogatstava, dobara u općoj upotrebi i obavljanja djelatnosti od općeg interesa određenih ovim zakonom.

"Koncesionar" - pravno lice osnovano u skladu sa posebnim zakonima Federacije u vlasništvu domaćeg i/ili stranog pravnog lica kome se dodjeljuje koncesija i koje izvršava ugovor o koncesiji sukladno ovom zakonu.

Nadležnost za dodjelu koncesija**Članak 5.**

Odluku o pristupanju dodjeli koncesije za određeno dobro donosi Vlada Federacije na prijedlog resornog ministra.

U slučaju spora o nadležnosti između Federacije i kantona za dodjelu koncesije, nadležni organi usaglašavaju uvjete i način dodjele koncesije.

Sporove koji nastanu u svezi nadležnosti za dodjelu koncesija između Federacije i kantona, rješava Specijalna zajednička komisija za koncesije iz članka 8. stavak 2. ovog zakona.

Članak 6.

Vlada Federacije odlučuje o dodjeli koncesije za:

1. izgradnju/dogradnju i korištenje ili korištenje:
 - autoputeva i magistralnih puteva i pripadajućih infrastrukturnih objekata,
 - željezničkih pruga,
 - plovnih kanala,
 - luka,
 - aerodroma;
2. korištenje vodotoka i drugih voda na prostoru ili od interesa za dva ili više kantona;
3. izgradnju hidroenergetskih objekata snage preko 5 MW;
4. izgradnju i korištenje hidroakumulacija na prostoru ili od interesa za dva ili više kantona;
5. izgradnju, korištenje i upravljanje cjevovodima za transport naftom i gasom i uskladištenje u cjevovodima i terminalima;
6. igre na sreću;
7. korištenje šuma i šumskog zemljišta;
8. putnički i teretni željeznički saobraćaj i
9. prostore i objekte prirodnog i graditeljskog nasljeđa.

Dodjela koncesije za predmete koji nisu sadržani u Zakonu o koncesijama Bosne i Hercegovine i u stavku 1. ovog članka uredit će se kantonalnim zakonom.

III - INSTITUCIONALNA STRUKTURA**Osnivanje i opće funkcije Komisije****Članak 7.**

Ovim zakonom osniva se Komisija za koncesije Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Komisija) kao nezavisno regulatorno tijelo, koja svoje nadležnosti obavlja u svojstvu Komisije za koncesije Federacije ili u svojstvu Specijalne zajedničke komisije za koncesije.

U obavljanju funkcija Komisija se zalaže za zadovoljavanje javnih potreba i privredni razvoj putem uključivanja privatnog sektora u financiranje, projektovanje, izgradnju, obnovu, održavanje i/ili rukovođenje radom infrastrukture i za nju

vezanih objekata i uređaja, usluga i eksploataciju prirodnih resursa i objekata koji služe njihovom iskorištavanju vodeći računa o zaštiti privrednih i društvenih interesa, zaštiti okoliša, kao i pravičnom odnosu prema privatnom sektoru.

Sjedište Komisije je u Sarajevu.

Komisija može održavati sjednice i van sjedišta.

Funkcionalna podjela nadležnosti Komisije**Članak 8.**

Komisija djeluje u svojstvu Komisije za koncesije Federacije kada obavlja funkcije i vrši ovlaštenja u svezi dodjele koncesija koje su u isključivoj nadležnosti Federacije.

Komisija djeluje u svojstvu Specijalne zajedničke komisije za koncesije kada obavlja funkcije i ovlaštenja u svezi dodjele koncesija koje su u zajedničkoj nadležnosti Federacije i kantona ili u slučaju iz članka 5. stavak 3. ovog zakona.

Sastav komisije**Članak 9.**

Komisija za koncesije sastoji se od sedam članova državljana Bosne i Hercegovine i Federacije, uključujući predsjednika i zamjenika predsjednika.

Predsjednik i zamjenik predsjednika Komisije ne mogu biti pripadnici istog konstitutivnog naroda.

Imenovanje i podobnost članova Komisije**Članak 10.**

Članove Komisije imenuje Parlament Federacije (u daljnjem tekstu: Parlament Federacije) na prijedlog Vlade Federacije iz reda istaknutih stručnjaka u oblasti prava, ekonomije i inžinjerstva.

Imenovanje Komisije u prvom sazivu obaviti će se u roku od 90 dana od stupanja na snagu ovog zakona.

Predsjednik i zamjenik predsjednika iz reda članova Komisije imenuje Parlament Federacije.

Osoba koja je pravomoćno osuđena zbog kaznenog djela protiv imovine, gospodarstva, ustavnog poretka, službene ili druge odgovorne dužnosti ne može biti imenovana za člana Komisije.

Član Komisije ne smije imati direktnih ili indirektnih interesa u bilo kojoj aktivnosti koji bi doveli do sukoba osobnih interesa sa njegovim službenim dužnostima.

Član Komisije ne smije biti angažiran na drugom poslu niti vršiti bilo koju drugu funkciju.

Član Komisije ne smije obavljati političke funkcije.

Trajanje mandata**Članak 11.**

Članovi Komisije imenuju se na period od pet godina i mogu biti imenovani na još jedan mandatni period.

Ukoliko mjesto člana Komisije ostane upražnjeno prije isteka mandata, na preostali period do isteka mandata Parlament Federacije imenuje novog člana.

Upošljavanje i naknada uposlenih**Članak 12.**

Komisija ima tajnika Komisije.

Tajnik Komisije i ostali uposleni koji obavljaju poslove za Komisiju upošljavaju se na način i pod uvjetima utvrđenim Zakonom i Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji Komisije. Pravilnikom Komisije propisuju se kriteriji za određivanje visine plaće i drugih naknada po osnovu uposlenosti.

Vlada Federacije utvrđuje visinu plaće i drugih naknada po osnovu uposlenosti koje pripadaju predsjedavajućem, dopredsjedavajućem i ostalim članovima Komisije.

Nadležnost Komisije**Članak 13.**

U isključivoj nadležnosti Komisije je:

- praćenje cjelokupnog rada koncesionara u cilju osiguravanja snabdijevanja uslugama potrošača na adekvatan način, a kojima se pri tome naplaćuje odgovarajući iznos naknade;
- odobravanje rokova i uvjeta standardnog ugovora o pružanju usluga potrošačima;
- razmatranje žalbi potrošača u svezi iznosa naknade ili uvjetima za snabdijevanje uslugama od koncesionara i
- odlučivanje o svakom podnesenom zahtjevu ili zahtjevu za revizijom, podnesenim sukladno ovom zakonom.

Ostale dužnosti i funkcije Komisije**Članak 14.**

Komisija priprema Dokument o politici dodjele koncesija (u daljnjem tekstu: Dokument o politici) u kojem se daje opis privrednih sektora i industrijskih oblasti koje se mogu delegirati ili dodijeliti domaćim i stranim pravnim osobama. Dokument o politici podnosi se Vladi Federacije, o kojem se Vlada Federacije izjašnjava u roku od 30 dana od dana prijama. Usvojeni Dokument o politici Vlada Federacije dostavlja Parlamentu Federacije kao informaciju.

Dokument o politici objavljuje se u "Službenim novinama Federacije BiH".

Komisija prati izvršenje Dokumenta o politici i o tome podnosi godišnji izvještaj Vladi Federacije.

Komisija na vlastitu inicijativu ili na zahtjev bilo koje zainteresirane osobe, može formulirati opće principe ili sugerirati provedbu konkretnih propisa koji reguliraju određenu gospodarsku ili industrijsku oblast.

Komisija obavještava ministra o svakom pitanju koje ministar podnese Komisiji, a na vlastitu inicijativu može obavjestiti ministra o bilo kom pitanju iz svoje nadležnosti.

Ako se zainteresirane strane suglase Komisija može vršiti arbitražu u svakom sporu koji nastane između ugovornih strana a može djelovati i kao posrednik, na zahtjev zainteresiranih strana.

Nakon što zainteresirana strana podnese zahtjev, Komisija donosi odluku u cilju zaštite prava zainteresiranih strana.

Ukoliko postoji potreba zaštite javnog interesa, Komisija može zahtijevati od Vlade Federacije da nadoknadi troškove učešća eksperata na javnim raspravama.

Komisija surađuje sa drugim tijelima osnovanim po zakonima Federacije.

Koncesionar plaća naknadu za ukupne ili djelomične troškove koji nastanu zbog razmatranja bilo kog pitanja dostavljenog Komisiji ili troškove nastale pri provođenju odluka ili naredbi Komisije sukladno odluci Vlade Federacije.

Sredstva za rad Komisije**Članak 15.**

Sredstva za rad Komisije osiguravaju se u Proračunu Federacije.

Sredstva za rad Komisije čine sredstva za rad proračuna institucija Federacije koja se utvrđuju sukladno zakonu.

Korištenje sredstava od Komisije podliježe reviziji koju vrši nadležno tijelo za reviziju financijskog poslovanja institucija Federacije.

Komisija priprema godišnji financijski izvještaj i uključuje ga u izvještaj o radu u prethodnoj fiskalnoj godini i dostavlja ga Parlamentu Federacije.

Rad Komisije**Članak 16.**

Predsjednik Komisije koordinira rad Komisije i odgovoran je za rad uposlenih.

Ako je predsjednik Komisije odsutan ili nije u mogućnosti da vrši dužnost, zamjenjuje ga zamjenik predsjednika Komisije.

Prijave ili zahtjevi za odobravanje ili ponovno razmatranje/reviziju podnesene Komisiji, sukladno ovom zakonu, razmatraju i o njima odlučuju najmanje tri člana Komisije.

Ako neki član nije u mogućnosti da vrši dužnost ili umre u toku rješavanja po prijavi ili zahtjevu, dva preostala člana Komisije mogu jednoglasno donijeti odluku.

Odluke Komisije**Članak 17.**

Komisija donosi odluke u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku.

Ovjerenu kopiju odluke Komisija bez odlaganja dostavlja učesnicima i nadležnom ministarstvu, a po zahtjevu ministra i kopije drugih dokumenata.

Tajnik Komisije je zadužen da vodi brigu o arhivi i obavlja druge poslove koje mu povjeri predsjednik Komisije.

Odluke Komisije objavljuju se u "Službenim novinama Federacije BiH".

Svi dokumenti koje potpiše predsjednik ili osoba koju predsjednik ovlasti su autentični.

Kopija bilo kojeg dokumenta Komisije koju potpiše predsjednik ili ovlaštena osoba smatra se autentičnom.

Obveza podnošenja izvješća**Članak 18.**

Komisija podnosi izvješće o svom radu u prethodnoj fiskalnoj godini Vladi Federacije najkasnije do 31. svibnja tekuće godine.

Izvješće sadrži podatke o podnesenim zahtjevima odnosno zahtjevima za reviziju, odluke Komisije i broj, vrstu i odgovore na upite koje je Komisija razmatrala. Izvješće sadrži sve druge informacije koje u svezi sa radom Komisije zatraži ministar.

Vlada Federacije, nakon razmatranja, izvješće dostavlja Parlamentu Federacije u roku od 30 dana od dana prijama izvješća radi usvajanja.

Izvješće se objavljuje u "Službenim novinama Federacije BiH".

Javne rasprave**Članak 19.**

Rad Komisije je javan kada razmatra žalbe i kada to zahtijeva ministar.

Komisija može da održi javnu raspravu o bilo kom pitanju iz svoje nadležnosti, ukoliko je to u javnom interesu.

Prije održavanja javne rasprave Komisija izdaje upute u pisanom obliku u kojima se utvrđuje datum za podnošenje svih potrebnih dokumenata i informacija, datum rasprave i daje i sve druge informacije koje smatra neophodnim.

Komisija može zahtijevati od učesnika da svoja mišljenja i dokaze dostavljaju u pisanoj formi.

Komisija može da zabrani ili ograniči iznošenje, objavljivanje ili davanje u javnost svih informacija ili dokumenata ukoliko to zahtijeva karakter tog dokumenta ili je to u cilju zaštite javnog interesa.

Preispitivanje odluka Komisije**Članak 20.**

Na osnovu zahtjeva za preispitivanje odluka Komisije, podnesenog u roku od 60 dana od dana donošenja odluke, ili po

službenoj dužnosti, Komisija može nakon preispitivanja odluke istu preinačiti ili poništiti u slučajevima:

- ako je utvrđena nova činjenica koja bi utjecala na donošenje drugačije odluke da je bila poznata u vrijeme donošenja odluke i
- ako zainteresirana strana nije bila u mogućnosti da se iz opravdanih razloga izjasni o odluci.

Komisija može ispraviti odluku ako u njoj postoji greška u pisanju ili računu ili bilo koja tehnička greška na svoju inicijativu ili na zahtjev zainteresirane strane.

Komisija ili bilo koja od zainteresiranih osoba može pohraniti jedan ovjeren primjerak odluke ili naloga koji je donesen sukladno ovom zakonu u pisarnici nadležnog suda gdje je koncesionar registriran, sukladno zakonima Federacije.

Pohranjena odluka ili nalog ima istu snagu i dejstvo kao i odluka nadležnog suda gdje je koncesionar registriran sukladno zakonima Federacije.

Protiv odluke Komisije nije dozvoljena žalba ali se može pokrenuti upravni spor kod Vrhovnog suda Federacije.

Pravila Komisije

Članak 21.

Komisija, uz suglasnost Vlade Federacije, donosi pravila o:

- postupku podnošenja zahtjeva, izlaganja i prigovora Komisiji, vođenju rasprava pred Komisijom i o drugim pitanjima vezanim za rad Komisije;
- sjednicama i broju članova Komisije koji će razmatrati zahtjev;
- koncentraciji vlasništva i mjerama čiji je cilj da se omogući rast konkurencije u određenom sektoru, ako ovo pitanje nije regulirano drugim propisima;
- načinu rješavanja sporova;
- unutrašnjoj organizaciji i o načinu utvrđivanja kriterija za određivanje naknade i
- utvrđivanju naknada.

Pravila se objavljuju u "Službenim novinama Federacije BiH".

Nadzor i provjera rada koncesionara

Članak 22.

Predsjednik Komisije može u pisanoj formi ovlastiti drugu osobu da vrši nadzor i provjeru rada koncesionara.

Ovlaštena osoba iz stavka 1. ovog članka može:

- stupiti u objekat ili imovinu koncesionara u bilo koje primjereno vrijeme;
- proučiti i umnožiti knjige, zapisnike, izvješće, spise i druge dokumente koji se odnose na aktivnosti koncesionara i
- zahtijevati dostavljanje bilo kojeg podatka ili dokumenta koji je neophodan radi primjene ovog zakona.

Osoba kojoj su povjerene na čuvanje, u posjed ili pod kontrolu knjige, zapisnici, izvješća, spisi i drugi dokumenti omogućit će, na zahtjev ovlaštene osobe, pristup i provjeru istih.

Ovlaštena osoba dužna je dokazati službeni identitet.

Koncesionar, niti bilo koja druga osoba ne smije ometati rad ovlaštene osobe, dati ili ovjeriti lažnu izjavu prilikom provođenja nadzora ili provjere.

III - TENDERSKI POSTUPAK

Odobranje koncesionog projekta

Članak 23.

Koncesor izrađuje studiju ekonomske opravdanosti za svaki projekat koji je predviđen za davanje na koncesiju prije javnog

pozivanja potencijalnih ponuđača. Studija ekonomske opravdanosti dostavlja se Komisiji na razmatranje i odobravanje.

Komisija u roku od mjesec dana od dana prijama studije izvještava nadležni organ o tome da li je projekat odobren.

Prilikom donošenja odluke Komisija uzima u obzir slijedeće:

- utjecaj projekta na davanje usluga korisnicima;
- utjecaj projekta na naknadu koja se naplaćuje korisnicima;
- da li se projekat uklapa u ciljeve utvrđene u Dokumentu o politici;
- da li projekat donosi čistu dobit Federaciji.

Ukoliko ne odobri projekat, Komisija može dati prijedlog ili preporuku koji bi projekat učinili prihvatljivim.

Nakon odobravanja projekta, koncesor raspisuje tender i poziva osobe koje su prethodno ispunile potrebne uvjete. Pozivi na tender šalju se na što veći broj adresa, a ako Komisija to zatraži, poslat će se i međunarodni javni poziv.

Uz suglasnost Komisije zahtjev za ispunjavanje uvjeta može izdati koncesor prije pozivanja na tender. Zahtjev za ispunjavanje uvjeta objavljuje se i dostavlja osobama priznatim zbog stručnosti, poslovnog ugleda i financijskog stanja. Zahtjev za ispunjavanje uvjeta sadrži i kriterije koje treba primijeniti u postupku izbora.

Poziv na tender

Članak 24.

Poziv na tender sadrži:

- (1) opis projekta;
- (2) definiciju ekonomskih, pravnih uvjeta i zahtjeva koji se odnose na projekat;
- (3) principe i metode izračunavanja naknade;
- (4) iznos naknade za koncesiju i naknade i takse za učešće na tenderu;
- (5) opis sredstava i imovine koja se daje na raspolaganje koncesionaru;
- (6) kriterije za ocjenjivanje ponuda i dodjeljivanje koncesije, zasnovane na jasnim i transparentnim principima nediskriminacije;
- (7) rok za dostavljanje ponuda;
- (8) nacrt ugovora o koncesiji;
- (9) spisak potrebnih dozvola i odobrenja ili drugih ovlaštenja i
- (10) poreske olakšice koje su vezane za projekt, ako postoje.

U slučaju da koncesor nije izradio studiju o ekonomskoj opravdanosti, Komisija može zahtijevati da javni poziv uključuje obvezu ponuđača da izradi studiju o ekonomskoj opravdanosti u sklopu koje će biti sadržane procjene u cilju zaštite okoliša. Studija o ekonomskoj opravdanosti razmatra se pri procjeni kriterija na osnovu kojih se vrši dodjela koncesije.

Članak 25.

Koncesor podnosi Komisiji poziv na tender i prateću dokumentaciju na razmatranje i odobravanje.

U roku od 21 dana od dana prijama poziva na tender, Komisija obavještava koncesora o tome da li je poziv odobren.

Prilikom razmatranja poziva na tender Komisija vodi računa o svim bitnim elementima uključujući i:

- da li se kriteriji za ocjenjivanje, postupak i izbor najuspješnije ponude na zadovoljavajući način zasnivaju na jasnim i transparentnim principima nediskriminacije;
- da li poziv na tender u suštinskom smislu odstupa od studije o ekonomskoj opravdanosti koju je odobrila Komisija.

Komisija može dati preporuke u svezi svakog podnesenog poziva koje su obvezujuće.

Dodjela koncesije**Članak 26.**

Vlada, na prijedlog Komisije, dodjeljuje koncesiju najpovoljnijem ponuđaču koji je ispunio i zadovoljio sve kriterije utvrđene u tenderu i visokoga je ranga u odnosu na ostale ponuđače.

O dodjeli koncesije najpovoljnijem ponuđaču u što kraćem roku obavještava se Komisija.

Komisiji se dostavljaju kopije ugovora o koncesiji i sva projektna dokumentacija u izvršnom obliku.

Članak 27.

Odluka o dodjeli koncesije sadrži naročito:

- predmet koncesije;
- naziv koncesionara;
- ministarstvo koje će u ime koncesora zaključiti ugovor o koncesiji i
- rok za zaključenje ugovora o koncesiji.

Samoinicijativna ponuda**Članak 28.**

U slučaju da ponuđač Ministarstvu podnese prijedlog za koncesiju za koju nije raspisan javni tender, Ministarstvo procjenjuje da li postoji javni interes za tu koncesiju.

Pri procjeni prijedloga iz stavka 1. ovog članka uzima se u obzir naročito:

- da projekt koji je predmet predložene koncesije može biti ostvaren samo u slučaju ako se koristi proces, projektovanje, metodologija ili koncept inženjeringa na koje ponuđač polaže isključiva prava;
- žurnost pružanja usluga ili postojanja infrastrukture za javnu upotrebu.

Ministarstvo podnosi zahtjev Komisiji za dobivanje ovlaštenja za pregovore sa ponuđačem, ukoliko ocijeni da postoji javni interes za koncesiju.

Komisija u što kraćem roku obavještava ministarstvo o tome da li odobrava davanje ovlaštenja.

U ovlaštenju koje Komisija daje može biti propisano pravo Komisije da vrši praćenje procesa i/ili izvrši pregled dokumentacije.

Ministarstvo ne može zaključiti ugovor o koncesiji na temelju samoinicijativne ponude ukoliko ne dobije ovlaštenje od Komisije i u tom slučaju koncesija se dodjeljuje sukladno postupku propisanom ovim zakonom.

IV - UGOVOR O KONCESIJI**Sadržaj ugovora o koncesiji****Članak 29.**

Ugovor o koncesiji naročito sadrži:

1. ugovorne strane;
2. prava i obveze ugovornih strana, uključujući i obvezu pružanja sigurne usluge korisnicima po najnižim cijenama korisnicima s obzirom na okolnosti;
3. visinu naknade za koncesiju;
4. radnje vezane za dobivanje potrebnih ovlaštenja za sprovođenje aktivnosti sukladno ugovoru o koncesiji;
5. uvjete investiranja;
6. olakšice i korištenje zemljišta;
7. sredstva i imovinu koju na raspolaganje daje Vlada Federacije;
8. uvjete, način i vrijeme korištenja predmeta koncesije;
9. obveze koncesionara u oblasti zaštite okoliša;
10. postupanje koncesionara sa predmetima nađenim u toku korištenja predmeta koncesije a koji predstavljaju vrijed-

nost prirodnog, historijskog i/ili historijsko-kulturnog i/ili graditeljskog nasljeđa Bosne i Hercegovine;

11. postupanje koncesionara u slučaju kada bi daljnje korištenje predmeta koncesije ugrožavalo nalazište, odnosno vrijednost i cjelinu predmeta koji predstavljaju vrijednost prirodnog, historijskog i/ili historijsko-kulturnog i/ili graditeljskog nasljeđa Bosne i Hercegovine;
12. obvezu revitalizacije obnovljivog prirodnog bogatstva odnosno rekultivacije neobnovljivog prirodnog bogatstva;
13. uvjete za obnavljanje ugovora;
14. sankcije i naknade za neispunjavanje obveza ugovornih strana;
15. raskid ugovora i postupak u slučaju raskida ugovora prije datuma utvrđenog ugovorom;
16. način rješavanja sporova, uključujući međunarodnu arbitražu, ako se ugovorne strane o tome dogovore;
17. mjere za omogućavanje financiranja projekta;
18. određivanje i usklađivanje tarifa;
19. umjeren iznos godišnjeg honorara koji koncesionar plaća Komisiji;
20. opis događaja koji se smatraju višom silom i
21. ostale elemente bitne za predmet koncesije.

Ugovor o koncesiji zaključuje se na određeni period koji ne može biti duži od 30 godina. Ako se pojave iznimno okolnosti koje zahtijevaju ulaganja za koje je potreban vremenski period, ugovoreni rok se može produžiti, ali ne može biti duži od 50 godina. Ugovor o koncesiji može se obnoviti za period koji ne može biti duži od polovine prvobitno ugovorenog roka.

Ugovor o koncesiji ne može se prenijeti na drugog koncesionara bez prethodne suglasnosti Komisije. U slučaju da koncesionar nije ispunio preuzetu obvezu prema međunarodnoj finansijskoj instituciji čiji je član Bosna i Hercegovina, ugovor o koncesiji može se prenijeti na odnosnu instituciju bez suglasnosti Komisije. Prilikom razmatranja zahtjeva za suglasnost, Komisija uzima u obzir:

- (1) finansijsko stanje predloženog novog koncesionara;
- (2) stručnost i sposobnost novog predloženog koncesionara da pruža usluge i izvršava svoje obveze iz ugovora o koncesiji i
- (3) utjecaj koji će dodjeljena koncesija imati na koncentraciju vlasništva u određenom sektoru djelatnosti.

Novi koncesionar preuzima prava i obveze prethodnog koncesionara.

Ugovor o koncesiji zaključuje se i provodi sukladno propisima u Federaciji.

Prestanak ugovora o koncesiji**Članak 30.**

Ugovor o koncesiji prestaje:

- (1) istekom ugovorenog roka, sukladno ovom zakonu;
- (2) otvaranjem stečajnog postupka nad koncesionarom;
- (3) prestankom postojanja predmeta koncesije i
- (4) raskidom ugovora o koncesiji.

Raskid ugovora o koncesiji**Članak 31.**

Ugovor o koncesiji može se raskinuti:

- (1) ako je koncesionar nesolventan ili ako bankrotira,
- (2) ako koncesionar, odnosno koncesor, ne ispunio svoje obveze.

V - KONCESIONAR

Pravni status koncesionara

Članak 32.

Koncesionar je pravna osoba utemeljena ili registrirana sukladno zakonima Federacije sa kojim koncesor zaključuje ugovor o koncesiji i koja ima prava i obveze utvrđene ugovorom i ovim zakonom.

Prava koncesionara

Članak 33.

Koncesionar ima pravo posjedovanja i korištenja sredstava i imovine koje mu koncesor stavlja na raspolaganje, sukladno ugovoru o koncesiji.

Obveze koncesionara

Članak 34.

Dionički kapital koncesionara u vlasništvu je osoba navedenih u tenderskoj dokumentaciji. Ne može se prenijeti, direktno ili indirektno, više od 15% glasačkih prava ukoliko se ne dobije odobrenje od Komisije.

Koncesionar je dužan obavljati djelatnost koja je utvrđena kao predmet koncesije u ugovoru o koncesiji i ne može je proširiti mimo obima utvrđenog ugovorom o koncesiji.

Koncesionar priprema standardne ugovore o pružanju usluga kojima se uređuje poslovni odnos koncesionara i korisnika usluga, a koje odobrava Komisija.

VI - KAZNE NE ODREDBE

Kaznene odredbe

Članak 35.

Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 KM do 10.000,00 KM kaznit će se za gospodarski prijestup koncesionar koji da lažne izjave radi osiguranja transfera udjela, dionica ili uvjerenja o dionicama ili na temelju kojih Komisija izda ovlaštenja za transfer.

Novčanom kaznom u iznosu od 100,00 KM do 5.000,00 KM kaznit će se za gospodarski prijestup odgovorna osoba koncesionara za radnje iz stavka 1. ovog članka.

Novčanom kaznom u iznosu od 100,00 KM do 1.000,00 KM kaznit će se za prekršaj osobe iz st. 1. i 2. ovog članka ako:

- propuste ili odbiju da popune i vrate nepopunjena dokumenta na način propisan ovim zakonom;
- propuste ili odbiju da odgovore na pitanja koja se postavljaju u dokumentima;
- namjerno daju pogrešan odgovor na bilo koje pitanje;
- propuste da odgovore na pitanja kojima su mogli utvrditi činjenice za koje se vrši upit;
- na zahtjev Komisije odbiju da predoče Komisiji ili članu Komisije, ili osobi ovlaštenoj da vrši provjeru knjiga, dokumenata, računa, arhive ili zapisnika više koncesionara;
- propuste ili odbiju da obave neku dužnost koja im se povjeri, a za koju nije utvrđena kazna, ili,
- propusti ili odbije da izvrše zahtjev ili nalog koji izda Komisija, ili presudu nadležnog suda.

U smislu stavka 3. ovog članka radnja, propust ili greška bilo koje odgovorne osobe, službenik, agent ili druga osoba koja djeluje u ime ili je zaposlena kod nekog koncesionara i djeluje u okviru svoga posla i uputa, u svakom slučaju smatra se činom, propustom ili greškom toga koncesionara.

VII - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Nadležnost suda

Članak 36.

Za rješavanje sporova nastalih u slučaju postupanja suprotno odredbama ovog zakona nadležan je Vrhovni sud Federacije.

Članak 37.

Poduzeće koje u obavljanju svoje djelatnosti koristi prirodno bogatstvo, dobro u općoj uporabi ili obavlja djelatnost od općeg interesa, zaključuje ugovor o koncesiji bez provođenja postupka propisanog ovim zakonom u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog zakona, osim prirodnog bogatstva, dobra u općoj uporabi ili djelatnosti od općeg interesa koja su predmet restitucije.

Ugovor o koncesiji iz stavka 1. ovog članka zaključuje se na period od pet godina.

Članak 38.

Poduzeće koje u obavljanju svoje djelatnosti koristi prirodno bogatstvo, dobro u općoj uporabi ili obavlja djelatnost od općeg interesa, može zaključiti ugovor o koncesiji sukladno članku 29. stavak 2. ovog zakona bez provođenja postupka predviđenog ovim zakonom slijedećim uvjetima:

- da je po zakonu koji se primjenjivao do donošenja ovog zakona proveden postupak dodjele koncesije i
- da po provedenom postupku dodjele koncesije iz alineje 1. ovoga članka nije donesena odluka o dodjeli koncesije.

Završne odredbe

Članak 39.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje primjena zakona i odredaba posebnih propisa o koncesijama koje su se primjenjivale na teritoriju Federacije do dana stupanja na snagu ovog zakona, osim prirodnog bogatstva, dobra u općoj uporabi ili djelatnosti od općeg interesa koja su predmet restitucije.

Ugovor o koncesiji zaključen suprotno odredbama ovog zakona ništavan je.

Članak 40.

Kantoni su dužni u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona donijeti zakon o koncesijama sukladno ovom zakonu, odnosno doneseni zakon uskladiti sa ovim zakonom.

Članak 41.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedatelj
Doma naroda Parlamenta
Federacije BiH
prof. dr. Ivo Komšić, v. r.

Predsjedatelj
Zastupničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Ismet Briga, v. r.

Na osnovu člana IV. B. 7. a) (IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ**O PROGLAŠENJU ZAKONA O KONCESIJAMA**

Proglašava se Zakon o koncesijama, a koji je donio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Predstavničkog doma održanoj 4. juna 2002. godine i na sjednici Doma naroda održanoj 27. juna 2002. godine.

Broj 01-3-02-3-38/02
7. avgusta 2002. godine
Sarajevo

Predsjednik
Federacije BiH
dr. Safet Halilović, s. r.

ZAKON O KONCESIJAMA

I - OPĆE ODREDBE

Član 1.

Ovim zakonom uređuju se: predmet, način i uvjeti pod kojima se domaćim i stranim pravnim licima mogu dodjeljivati koncesije za osiguranje infrastrukture i usluga te eksploatacija prirodnih resursa, finansiranje, projektovanje, izgradnja, obnova održavanje i/ili rukovođenje radom te infrastrukture i svih za nju vezanih objekata i uređaja u oblastima koje su u isključivoj nadležnosti Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija), nadležnost za dodjelu koncesija, osnivanje Komisije za koncesije Federacije, tenderski postupak, sadržaj ugovora o koncesiji, prestanak ugovora o koncesiji, prava i obaveze koncesionara, rješavanje sporova i druga pitanja od značaja za dodjelu koncesija na teritoriju Federacije.

Cilj Zakona

Član 2.

Cilj ovog zakona je da stvori transparentan, nediskriminatoran i jasan pravni okvir za utvrđivanje uvjeta pod kojima se domaćim i stranim pravnim licima mogu dodjeljivati koncesije u Federaciji i stimulisanje ulaganja stranog kapitala u oblastima iz člana 1. ovog zakona.

Predmet koncesije

Član 3.

Predmet koncesije, prema odredbama ovog zakona, jeste:

- 1) izgradnja/dogradnja i korištenje ili korištenje:
 - autoputeva, magistralnih puteva, cesta i pripadajućih infrastrukturnih objekata,
 - željezničkih pruga,
 - plovnih kanala i luka i
 - aerodroma;
- 2) korištenje vodotoka i drugih voda;
- 3) izgradnja hidroenergetskih objekata;
- 4) izgradnja i korištenje ili korištenje hidroakumulacija;
- 5) istraživanje i/ili korištenje energetskih i drugih mineralnih sirovina, uključujući sve vrste soli i solnih voda utvrđenih posebnim zakonom;
- 6) istraživanje i/ili korištenje, sirove nafte i zemnog gasa;
- 7) korištenje građevinskog zemljišta;
- 8) korištenje šuma i šumskog zemljišta;
- 9) lovstvo i ribolov;
- 10) izgradnja, korištenje i upravljanje cjevovodnim transportom nafte i gasa i skladištenje u cjevovodima i terminalima;
- 11) igre na sreću;
- 12) putnički i teretni željeznički saobraćaj;
- 13) javni linijski prijevoz lica;
- 14) korištenje ljekovitih, termalnih i mineralnih voda;
- 15) istraživanje i/ili korištenje nemetalnih mineralnih sirovina, uključujući sve sekundarne mineralne sirovine utvrđene posebnim zakonom;
- 16) hidromelioracioni sistemi i sistemi za vađenje materijala iz vodotoka i vodnih površina;
- 17) korištenje poljoprivrednog zemljišta;
- 18) hoteli i ostali turistički objekti i
- 19) prostori i objekti prirodnog i graditeljskog naslijeđa.

Predmet koncesije može biti i pravo obavljanja djelatnosti komunalnih i drugih javnih službi što se utvrđuje propisom kantona.

Definicije

Član 4.

Pojmovi koji se koriste u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

"Koncesor" - sva nadležna ministarstva ili organi vlasti Federacije koje odredi Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vlada Federacije) da dodjeljuju koncesiju.

"Koncesija" - pravo obavljanja privrednih djelatnosti korištenjem prirodnih bogatstava, dobara u općoj upotrebi i obavljanja djelatnosti od općeg interesa određenih ovim zakonom.

"Koncesionar" - pravno lice osnovano u skladu sa posebnim zakonima Federacije u vlasništvu domaćeg i/ili stranog pravnog lica kome se dodjeljuje koncesija i koje izvršava ugovor o koncesiji u skladu sa ovim zakonom.

Nadležnost za dodjelu koncesija

Član 5.

Odluku o pristupanju dodjele koncesije za određeno dobro donosi Vlada Federacije na prijedlog resornog ministra.

U slučaju spora o nadležnosti između Federacije i kantona za dodjelu koncesije, nadležni organi usaglašavaju uvjete i način dodjele koncesije.

Sporove koji nastanu u vezi sa nadležnošću za dodjelu koncesija između Federacije i kantona rješava Specijalna zajednička komisija za koncesije iz člana 8. stav 2. ovog zakona.

Član 6.

Vlada Federacije odlučuje o dodjeli koncesije za:

1. izgradnju/dogradnju i korištenje ili korištenje:
 - autoputeva i magistralnih puteva i pripadajućih infrastrukturnih objekata,
 - željezničkih pruga,
 - plovnih kanala,
 - luka,
 - aerodroma;
2. korištenje vodotoka i drugih voda na prostoru ili od interesa za dva ili više kantona;
3. izgradnju hidroenergetskih objekata snage više od 5 MW;
4. izgradnju i korištenje hidroakumulacija na prostoru ili od interesa za dva ili više kantona;
5. izgradnju, korištenje i upravljanje cjevovodima za transport nafte i gasa i uskladištenje u cjevovodima i terminalima;
6. igre na sreću;
7. korištenje šuma i šumskog zemljišta;
8. putnički i teretni željeznički saobraćaj i
9. prostore i objekte prirodnog i graditeljskog naslijeđa.

Dodjela koncesije za predmete koji nisu sadržani u Zakonu o koncesijama Bosne i Hercegovine i stavu 1. ovog člana uredit će se kantonalnim zakonom.

II - INSTITUCIONALNA STRUKTURA

Osnivanje i opće funkcije Komisije

Član 7.

Ovim zakonom osniva se Komisija za koncesije Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Komisija) kao nezavisno regulatorno tijelo, koje svoje nadležnosti obavlja u svojstvu Komisije za koncesije Federacije ili u svojstvu Specijalne zajedničke komisije za koncesije.

U obavljanju funkcija Komisija se zalaže za zadovoljavanje javnih potreba i privredni razvoj putem uključivanja privatnog sektora u finansiranje, projektovanje, izgradnju, obnovu, održavanje i/ili rukovođenje radom infrastrukture i za nju vezanih objekata i uređaja, usluga i eksploataciju prirodnih

resursa i objekata koji služe njihovom iskorištavanju vodeći računa o zaštiti privrednih i društvenih interesa, zaštiti okoliša, kao i pravičnom odnosu prema privatnom sektoru.

Sjedište Komisije je u Sarajevu.

Komisija može održavati sjednice i van sjedišta.

Funkcionalna podjela nadležnosti Komisije

Član 8.

Komisija djeluje u svojstvu Komisije za koncesije Federacije kada obavlja funkcije i vrši ovlaštenja u vezi sa dodjelom koncesija koje su u isključivoj nadležnosti Federacije.

Komisija djeluje u svojstvu Specijalne zajedničke komisije za koncesije kada obavlja funkcije i ovlaštenja u vezi sa dodjelom koncesija koje su u zajedničkoj nadležnosti Federacije i kantona ili u slučaju iz člana 5. stav 3. ovog zakona.

Sastav Komisije

Član 9.

Komisija za koncesije sastoji se od sedam članova državljana Bosne i Hercegovine i Federacije, uključujući predsjedavajućeg i zamjenika predsjedavajućeg.

Predsjedavajući i zamjenik predsjedavajućeg Komisije ne mogu biti pripadnici istog konstitutivnog naroda.

Imenovanje i podobnost članova Komisije

Član 10.

Članove Komisije imenuje Parlament Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Parlament Federacije), na prijedlog Vlade Federacije iz reda istaknutih stručnjaka u oblasti prava, ekonomije i inženjstva.

Imenovanje Komisije u prvom sazivu obaviti će se u roku od 90 dana od stupanja na snagu ovog zakona.

Predsjednik i zamjenik predsjednika iz reda članova Komisije imenuje Parlament Federacije.

Lice koje je pravosnažno osuđeno zbog krivičnog djela protiv imovine, privrede, ustavnog poretka, zloupotrebe službenog ili druge odgovorne dužnosti ne može biti imenovano za člana Komisije.

Član Komisije ne smije imati direktnih ili indirektnih interesa u bilo kojoj aktivnosti koji bi doveli do sukoba ličnih interesa sa njegovim službenim dužnostima.

Član Komisije ne smije biti angažiran na drugom poslu, niti vršiti bilo koju drugu funkciju.

Član Komisije ne smije obavljati političke funkcije.

Trajanje mandata

Član 11.

Članovi Komisije imenuju se na period od pet godina i mogu biti imenovani na još jedan mandatni period.

Ukoliko mjesto člana Komisije ostane upražnjeno prije isteka mandata, na preostali period do isteka mandata Parlament Federacije imenuje novog člana.

Zapošljavanje i naknada zaposlenih

Član 12.

Komisija ima sekretara Komisije.

Sekretar Komisije i ostali zaposleni koji obavljaju poslove za Komisiju zapošljavaju se na način i pod uvjetima utvrđenim Zakonom i Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji Komisije. Pravilnikom Komisije propisuju se kriteriji za određivanje visine plaće i drugih naknada po osnovu zaposlenosti.

Vlada Federacije utvrđuje visinu plaće i drugih naknada po osnovu zaposlenosti koje pripadaju predsjedavajućem, zamjeniku predsjedavajućeg i ostalim članovima Komisije.

Nadležnost Komisije

Član 13.

U isključivoj nadležnosti Komisije je:

- praćenje cjelokupnog rada koncesionara u cilju osiguranja snabdijevanja uslugama potrošača na adekvatan način, a kojima se pri tome naplaćuje odgovarajući iznos naknade;
- odobravanje rokova i uvjeta standardnog ugovora o pružanju usluga potrošačima;
- razmatranje žalbi potrošača u vezi sa iznosom naknade ili uvjetima za snabdijevanje uslugama od koncesionara i
- odlučivanje o svakom podnesenom zahtjevu ili zahtjevu za revizijom, podnesenom u skladu sa ovim zakonom.

Ostale dužnosti i funkcije Komisije

Član 14.

Komisija priprema Dokument o politici dodjele koncesija (u daljem tekstu: Dokument o politici) u kojem se daje opis privrednih sektora i industrijskih oblasti koje se mogu delegirati ili dodijeliti domaćim i stranim pravnim licima. Dokument o politici podnosi se Vladi Federacije, o kojem se Vlada Federacije izjašnjava u roku od 30 dana od dana prijema. Usvojeni Dokument o politici Vlada Federacije dostavlja Parlamentu Federacije kao informaciju.

Dokument o politici objavljuje se u "Službenim novinama Federacije BiH".

Komisija prati izvršenje Dokumenta o politici i o tome podnosi godišnji izvještaj Vladi Federacije.

Komisija na vlastitu inicijativu ili na zahtjev bilo kojeg zainteresiranog lica, može formulirati opće principe ili sugerirati provedbu konkretnih propisa koji reguliraju određenu privrednu ili industrijsku oblast.

Komisija obavještava ministra o svakom pitanju koje ministar podnese Komisiji, a na vlastitu inicijativu može obavijestiti ministra o bilo kom pitanju iz svoje nadležnosti.

Ako se zainteresirane strane usaglasile Komisija može vršiti arbitražu u svakom sporu koji nastane između ugovornih strana a može djelovati i kao posrednik, na zahtjev zainteresiranih strana.

Nakon što zainteresirana strana podnese zahtjev, Komisija donosi odluku u cilju zaštite prava zainteresiranih strana.

Ukoliko postoji potreba zaštite javnog interesa, Komisija može zahtijevati od Vlade Federacije da nadoknadi troškove učešća eksperata na javnim raspravama.

Komisija saraduje sa drugim tijelima osnovanim po zakonima Federacije.

Koncesionar plaća naknadu za ukupne ili djelimične troškove koji nastanu zbog razmatranja bilo kog pitanja dostavljenog Komisiji ili troškove nastale pri provođenju odluka ili naredbi Komisije u skladu sa odlukom Vlade Federacije.

Sredstva za rad Komisije

Član 15.

Sredstva za rad Komisije osiguravaju se u Budžetu Federacije.

Sredstva za rad Komisije čine sredstva za rad budžeta institucija Federacije koja se utvrđuju u skladu sa zakonom.

Korištenje sredstava od Komisije podliježe reviziji koju vrši nadležno tijelo za reviziju finansijskog poslovanja institucija Federacije.

Komisija priprema godišnji finansijski izvještaj i uključuje ga u izvještaj o radu u prethodnoj fiskalnoj godini i dostavlja ga Parlamentu Federacije.

Rad Komisije**Član 16.**

Predsjedavajući Komisije koordinira rad Komisije i odgovoran je za rad zaposlenih.

Ako je predsjedavajući Komisije odsutan ili nije u mogućnosti da vrši dužnost, zamjenjuje ga zamjenik predsjedavajućeg Komisije.

Prijave ili zahtjevi za odobravanje ili ponovno razmatranje/reviziju podnesene Komisiji, u skladu sa ovim zakonom, razmatraju i o njima odlučuju najmanje tri člana Komisije.

Ako neki član nije u mogućnosti da vrši dužnost ili umre u toku rješavanja po prijavi ili zahtjevu, dva preostala člana Komisije mogu jednoglasno donijeti odluku.

Odluke Komisije**Član 17.**

Komisija donosi odluke u skladu sa odredbama Zakona o upravnim postupku.

Ovjerenu kopiju odluke Komisija bez odlaganja dostavlja učesnicima i nadležnom ministarstvu, a po zahtjevu ministra i kopije drugih dokumenata.

Sekretar Komisije je zadužen da vodi brigu o arhivi i obavlja druge poslove koje mu povjeri predsjedavajući Komisije.

Odluke Komisije objavljuju se u "Službenim novinama Federacije BiH".

Svi dokumenti koje potpiše predsjednik ili lica koje predsjednik ovlasti su autentični.

Kopija bilo kojeg dokumenta Komisije koju potpiše predsjednik ili ovlašteno lice smatra se autentičnom.

Obaveza podnošenja izvještaja**Član 18.**

Komisija podnosi izvještaj o svom radu u prethodnoj fiskalnoj godini Vladi Federacije najkasnije do 31. maja tekuće godine.

Izvještaj sadrži podatke o podnesenim zahtjevima odnosno zahtjevima za reviziju, odluke Komisije i broj, vrstu i odgovore na upite koje je Komisija razmatrala. Izvještaj sadrži sve druge informacije koje u vezi sa radom Komisije zatraži ministar.

Vlada Federacije, nakon razmatranja izvještaj dostavlja Parlamentu Federacije u roku od 30 dana od dana prijema izvještaja radi usvajanja.

Izvještaj se objavljuje u "Službenim novinama Federacije BiH".

Javne rasprave**Član 19.**

Rad Komisije je javan kada razmatra žalbe i kada to zahtijeva ministar.

Komisija može da održi javnu raspravu o bilo kom pitanju iz svoje nadležnosti, ukoliko je to u javnom interesu.

Prije održavanja javne rasprave Komisija izdaje upute u pisanom obliku u kojima se utvrđuje datum za podnošenje svih potrebnih dokumenata i informacija, datum rasprave i daje i sve druge informacije koje smatra neophodnim.

Komisija može zahtijevati od učesnika da svoja mišljenja i dokaze dostavljaju u pisanoj formi.

Komisija može da zabrani ili ograniči iznošenje, objavljivanje ili davanje u javnost svih informacija ili dokumenata ukoliko to zahtijeva karakter tog dokumenta ili je to u cilju zaštite javnog interesa.

Preispitivanje odluka Komisije**Član 20.**

Na osnovu zahtjeva za preispitivanje odluka Komisije, podnesenog u roku od 60 dana od dana donošenja odluke, ili po službenoj dužnosti, Komisija može nakon preispitivanja odluke istu preinačiti ili poništiti u slučajevima:

- ako je utvrđena nova činjenica koja bi uticala na donošenje drugačije odluke da je bila poznata u vrijeme donošenja odluke i
- ako zainteresirana strana nije bila u mogućnosti da se iz opravdanih razloga izjasni o odluci.

Komisija može ispraviti odluku ako u njoj postoji greška u pisanju ili računu ili bilo koja tehnička greška na svoju inicijativu ili na zahtjev zainteresirane strane.

Komisija ili bilo koje od zainteresiranih lica može pohraniti jedan ovjeren primjerak odluke ili naloga koji je donesen u skladu sa ovim zakonom u pisarnici nadležnog suda, gdje je koncesionar registriran, u skladu sa zakonima Federacije.

Pohranjena odluka ili nalog ima istu snagu i dejstvo kao i odluka nadležnog suda gdje je koncesionar registriran u skladu sa zakonima Federacije.

Protiv odluke Komisije nije dozvoljena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor kod Vrhovnog suda Federacije.

Pravila Komisije**Član 21.**

Komisija, uz saglasnost Vlade Federacije, donosi pravila o:

- postupku podnošenja zahtjeva, izlaganja i prigovora Komisiji, vođenju rasprava pred Komisijom i o drugim pitanjima vezanim za rad Komisije;
- sjednicama i broju članova Komisije koji će razmatrati zahtjev;
- koncentraciji vlasništva i mjerama čiji je cilj da se omogući rast konkurencije u određenom sektoru, ako ovo pitanje nije regulirano drugim propisima;
- načinu rješavanja sporova;
- unutrašnjoj organizaciji i o načinu utvrđivanja kriterija za određivanje naknade i
- utvrđivanju naknada.

Pravila se objavljuju u "Službenim novinama Federacije BiH".

Nadzor i provjera rada koncesionara**Član 22.**

Predsjednik Komisije može u pisanoj formi ovlastiti drugo lice da vrši nadzor i provjeru rada koncesionara.

Ovlašteno lice iz stava 1. ovog člana može:

- stupiti u objekat ili imovinu koncesionara u bilo koje primjereno vrijeme;
- proučiti i umnožiti knjige, zapisnike, izvještaje, spise i druge dokumente koji se odnose na aktivnosti koncesionara i
- zahtijevati dostavljanje bilo kojeg podatka ili dokumenta koji je neophodan radi primjene ovog zakona.

Lice koje su povjerenje na čuvanje, u posjed ili pod kontrolu knjige, zapisnici, izvještaji, spisi i drugi dokumenti omogućit će, na zahtjev ovlaštenog lica, pristup i provjeru istih.

Ovlašteno lice dužno je dokazati službeni identitet.

Koncesionar, niti bilo koje drugo lice ne smije ometati rad ovlaštenog lica, dati ili ovjeriti lažnu izjavu prilikom provođenja nadzora ili proviere.

III - TENDERSKI POSTUPAK

Odobravanje koncesionog projekta

Član 23.

Koncesor izrađuje studiju ekonomske opravdanosti za svaki projekat koji je predviđen za davanje na koncesiju prije javnog pozivanja potencijalnih ponuđača. Studija ekonomske opravdanosti dostavlja se Komisiji na razmatranje i odobravanje.

Komisija u roku od mjesec dana od dana prijema studije obavještava nadležni organ o tome da li je projekat odobren.

Prilikom donošenja odluke Komisija uzima u obzir sljedeće:

- uticaj projekta na davanje usluga korisnicima;
- uticaj projekta na naknadu koja se naplaćuje korisnicima;
- da li se projekat uklapa u ciljeve utvrđene u Dokumentu o politici;
- da li projekat donosi čistu dobit Federaciji.

Ukoliko ne odobri projekat, Komisija može dati prijedlog ili preporuku koji bi projekat učinili prihvatljivim.

Nakon odobravanja projekta, koncesor raspisuje tender i poziva lica koja su prethodno ispunila potrebne uvjete. Pozivi na tender šalju se na što veći broj adresa, a ako Komisija to zatraži, poslat će se i međunarodni javni poziv.

Uz saglasnost Komisije zahtjev za ispunjavanje uvjeta može izdati koncesor prije pozivanja na tender. Zahtjev za ispunjavanje uvjeta objavljuje se i dostavlja licima priznatim zbog stručnosti, poslovnog ugleda i finansijskog stanja. Zahtjev za ispunjavanje uvjeta sadrži i kriterije koje treba primijeniti u postupku izbora.

Poziv na tender

Član 24.

Poziv na tender sadrži:

- (1) opis projekta;
- (2) definiciju ekonomskih, pravnih uvjeta i zahtjeva koji se odnose na projekat;
- (3) principe i metode izračunavanja naknade;
- (4) iznos naknade za koncesiju i naknade i takse za učešće na tenderu;
- (5) opis sredstava i imovine koja se daje na raspolaganje koncesionaru;
- (6) kriterije za ocjenjivanje ponuda i dodjeljivanje koncesije zasnovane na jasnim i transparentnim principima nediskriminacije;
- (7) rok za dostavljanje ponuda;
- (8) nacrt ugovora o koncesiji;
- (9) spisak potrebnih dozvola i odobrenja ili drugih ovlaštenja
- (10) poreske olakšice koje su vezane za projekat, ako postoje.

U slučaju da koncesor nije izradio studiju o ekonomskoj opravdanosti, Komisija može zahtijevati da javni poziv uključuje obavezu ponuđača da izradi studiju o ekonomskoj opravdanosti u sklopu koje će biti sadržane procjene u cilju zaštite okoliša. Studija o ekonomskoj opravdanosti razmatra se pri procjeni kriterija na osnovu kojih se vrši dodjela koncesije.

Član 25.

Koncesor podnosi Komisiji poziv na tender i prateću dokumentaciju na razmatranje i odobravanje.

U roku od 21 dana od dana prijema poziva na tender, Komisija obavještava koncesora o tome da li je poziv odobren.

Prilikom razmatranja poziva na tender Komisija vodi računa o svim bitnim elementima uključujući i:

- da li se kriteriji za ocjenjivanje, postupak i izbor najuspješnije ponude na zadovoljavajući način zasnivaju na jasnim i transparentnim principima nediskriminacije;

- da li poziv na tender u suštinskom smislu odstupa od studije o ekonomskoj opravdanosti koju je odobrila Komisija.

Komisija može dati preporuke u vezi sa svakim podnesenim pozivom koje su obavezujuće.

Dodjela koncesije

Član 26.

Vlada, na prijedlog Komisije, dodjeljuje koncesiju najpovoljnijem ponuđaču koji je ispunio i zadovoljio sve kriterije utvrđene u tenderu i visokoga je ranga u odnosu na ostale ponuđače.

O dodjeli koncesije najpovoljnijem ponuđaču u što kraćem roku obavještava se Komisija.

Komisiji se dostavljaju kopije ugovora o koncesiji i sva projektna dokumentacija u izvršnom obliku.

Član 27.

Odluka o dodjeli koncesije sadrži naročito:

- predmet koncesije;
- naziv koncesionara;
- ministarstvo koje će u ime koncesora zaključiti ugovor o koncesiji i
- rok za zaključenje ugovora o koncesiji.

Samoinicijativna ponuda

Član 28.

U slučaju da ponuđač ministarstvu podnese prijedlog za koncesiju za koju nije raspisan javni tender, ministarstvo procjenjuje da li postoji javni interes za tu koncesiju.

Pri procjeni prijedloga iz stava 1. ovog člana uzima se u obzir naročito:

- da projekat koji je predmet predložene koncesije može biti ostvaren samo u slučaju ako se koristi proces, projektovanje, metodologija ili koncept inženjeringa na koje ponuđač polaže isključiva prava;
- hitnost pružanja usluga ili postojanja infrastrukture za javnu upotrebu.

Ministarstvo podnosi zahtjev Komisiji za dobivanje ovlaštenja za pregovore sa ponuđačem, ukoliko ocijeni da postoji javni interes za koncesiju.

Komisija u što kraćem roku obavještava ministarstvo o tome da li odobrava davanje ovlaštenja.

U ovlaštenju koje Komisija daje može biti propisano pravo Komisije da vrši praćenje procesa i/ili izvrši pregled dokumentacije.

Ministarstvo ne može zaključiti ugovor o koncesiji na osnovu samoinicijativne ponude ukoliko ne dobije ovlaštenje od Komisije i u tom slučaju koncesija se dodjeljuje u skladu sa postupkom propisanim ovim zakonom.

IV - UGOVOR O KONCESIJI

Sadržaj ugovora o koncesiji

Član 29.

Ugovor o koncesiji naročito sadrži:

1. ugovorne strane;
2. prava i obaveze ugovornih strana, uključujući i obavezu pružanja sigurne usluge korisnicima po najnižim cijenama korisnicima s obzirom na okolnosti;
3. visinu naknade za koncesiju;
4. radnje vezane za dobivanje potrebnih ovlaštenja za provođenje aktivnosti u skladu sa ugovorom o koncesiji;
5. uvjete investiranja;
6. olakšice i korištenje zemljišta;
7. sredstva i imovinu koju na raspolaganje daje Vlada Federacije: :

8. uvjete, način i vrijeme korištenja predmeta koncesije;
9. obaveze koncesionara u oblasti zaštite okoliša;
10. postupanje koncesionara sa predmetima nađenim u toku korištenja predmeta koncesije a koji predstavljaju vrijednost prirodnog, historijskog i/ili historijsko-kulturnog i/ili graditeljskog naslijeđa Bosne i Hercegovine;
11. postupanje koncesionara u slučaju kada bi daljnje korištenje predmeta koncesije ugrožavalo nalazište, odnosno vrijednost i cjelinu predmeta koji predstavljaju vrijednost prirodnog, historijskog i/ili historijsko-kulturnog i/ili graditeljskog naslijeđa Bosne i Hercegovine;
12. obavezu revitalizacije obnovljivog prirodnog bogatstva odnosno rekultivacije neobnovljivog prirodnog bogatstva;
13. uvjete za obnavljanje ugovora;
14. sankcije i naknade za neispunjavanje obaveza ugovornih strana;
15. raskid ugovora i postupak u slučaju raskida ugovora prije datuma utvrđenog ugovorom;
16. način rješavanja sporova, uključujući međunarodnu arbitražu, ako se ugovorne strane o tome dogovore;
17. mjere za omogućavanje finansiranja projekta;
18. određivanje i usklađivanje tarifa;
19. umjeren iznos godišnjeg honorara koji koncesionar plaća Komisiji;
20. opis događaja koji se smatraju višom silom i
21. ostale elemente bitne za predmet koncesije.

Ugovor o koncesiji zaključuje se na određeni period koji ne može biti duži od 30 godina. Ako se pojave izuzetne okolnosti koje zahtijevaju ulaganja za koje je potreban duži vremenski period, ugovoreni rok se može produžiti, ali ne može biti duži od 50 godina. Ugovor o koncesiji može se obnoviti za period koji ne može biti duži od polovine prvobitno ugovorenog roka.

Ugovor o koncesiji ne može se prenijeti na drugog koncesionara bez prethodne saglasnosti Komisije. U slučaju da koncesionar nije ispunio preuzetu obavezu pema međunarodnoj finansijskoj instituciji čiji je član Bosna i Hercegovina, ugovor o koncesiji može se prenijeti na odnosnu instituciju bez saglasnosti Komisije. Prilikom razmatranja zahtjeva za saglasnost Komisija uzima u obzir:

- (1) finansijsko stanje predloženog novog koncesionara;
- (2) stručnost i sposobnost novog predloženog koncesionara da pruža usluge i izvršava svoje obaveze iz ugovora o koncesiji i
- (3) uticaj koji će dodjeljena koncesija imati na koncentraciju vlasništva u određenom sektoru djelatnosti.

Novi koncesionar preuzima prava i obaveze prethodnog koncesionara.

Ugovor o koncesiji zaključuje se i provodi u skladu sa propisima u Federaciji.

Prestanak ugovora o koncesiji

Član 30.

Ugovor o koncesiji prestaje:

- (1) istekom ugovorenog roka, u skladu sa ovim zakonom;
- (2) otvaranjem stečajnog postupka nad koncesionarom;
- (3) prestankom postojanja predmeta koncesije i
- (4) raskidom ugovora o koncesiji.

Raskid ugovora o koncesiji

Član 31.

Ugovor o koncesiji može se raskinuti:

- (1) ako je koncesionar nesolventan ili ako bankrotira,
- (2) ako koncesionar, odnosno koncesor ne ispunji svoje obaveze.

V - KONCESIONAR

Pravni status koncesionara

Član 32.

Koncesionar je pravno lice osnovano ili registrirano u skladu sa zakonima Federacije sa kojim koncesor zaključuje ugovor o koncesiji i koje ima prava i obaveze utvrđene ugovorom i ovim zakonom.

Prava koncesionara

Član 33.

Koncesionar ima pravo posjedovanja i korištenja sredstava i imovine koje mu koncesor stavlja na raspolaganje, u skladu sa ugovorom o koncesiji.

Obaveze koncesionara

Član 34.

Dionički kapital koncesionara u vlasništvu je lica navedenih u tenderskoj dokumentaciji. Ne može se prenijeti, direktno ili indirektno, više od 15% glasačkih prava ukoliko se ne dobije odobrenje od Komisije.

Koncesionar je dužan obavljati djelatnost koja je utvrđena kao predmet koncesije u ugovoru o koncesiji i ne može je proširiti mimo obima utvrđenog ugovorom o koncesiji.

Koncesionar priprema standardne ugovore o pružanju usluga kojima se uređuje poslovni odnos koncesionara i korisnika usluga, a koje odobrava Komisija.

VI - KAZNENE ODREDBE

Kaznene odredbe

Član 35.

Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 KM do 10.000,00 KM kaznit će se za privredni prestup koncesionar koji da lažne izjave radi osiguranja transfera udjela, dionica ili uvjerenja o dionicama ili na osnovu kojih Komisija izda ovlaštenja za transfer.

Novčanom kaznom u iznosu od 100,00 KM do 5.000,00 KM kaznit će se za privredni prestup odgovorno lice koncesionara za radnje iz stava 1. ovog člana.

Novčanom kaznom u iznosu od 100,00 KM do 1.000,00 KM kaznit će se za prekršaj lica iz st. 1. i 2. ovog člana ako:

- a) propuste ili odbiju da popune i vrate nepopunjena dokumenta na način propisan ovim zakonom;
- b) propuste ili odbiju da odgovore na pitanja koja se postavljaju u dokumentima;
- c) namjerno daju pogrešan odgovor na bilo koje pitanje;
- d) propuste da odgovore na pitanja kojima su mogli utvrditi činjenice za koje se vrši upit;
- e) na zahtjev Komisije odbiju da predoče Komisiji ili članu Komisije, ili licu ovlaštenom da vrši provjeru knjiga, dokumenata, računa, arhive ili zapisnika više koncesionara;
- f) propuste ili odbiju da obave neku dužnost koja im se povjeri, a za koju nije utvrđena kazna ili
- g) propuste ili odbiju da izvrše zahtjev ili nalog koji izda Komisija, ili presudu nadležnog suda.

U smislu stava 3. ovog člana radnja, propust ili greška bilo kojeg odgovornog lica, službenika, agenta ili drugog lica koje djeluje u ime ili je zaposleno kod nekog koncesionara i djeluje u okviru svoga posla i uputa, u svakom slučaju smatra se činom, propustom ili greškom toga koncesionara.

"Klinička ispitivanja lijekova na licima sa duševnim smetnjama mogu se poduzimati u skladu sa članovima od 28. do 33. Zakona o lijekovima ("Službene novine Federacije BiH", broj 51/01) kada se ispune slijedeći uvjeti:

- da je istraživanje u vezi sa liječenjem duševne smetnje koju ispoljava to lice,
- ako pretpostavljena opasnost od istraživanja za lice sa duševnim smetnjama nije nesrazmjerna koristi od istraživanja,
- ako je istraživački projekt odobrilo Federalno ministarstvo zdravstva nakon nezavisnog preispitivanja naučnog značaja, važnosti cilja i etičnosti samog istraživanja,
- ako su lica sa duševnim smetnjama koje sudjeluju u istraživanju obaviještena o svojim pravima, pravnoj zaštiti koju uživaju i dodatno osigurana,
- ako su lica sa duševnim smetnjama koje učestvuju u istraživanju dala svoj pisani pristanak.

Klinička ispitivanja lijekova nad licima sa duševnim smetnjama koje nisu u stanju dati svoj pristanak, mogu se poduzimati pod uvjetima iz stava 1. ovog člana samo uz uvjet da su lica, navedena u članu 8. st. 4. i 5. ovog zakona, dala svoj pisani pristanak.

Pisani pristanak dat u skladu sa st. 1. i 2. ovog člana može se povući u svakom trenutku.

Dodatno osiguranje ispitanika iz tačke d) stav 1. ovog člana osigurat će se iz sredstava proizvođača koji je lijekove dostavio na ispitivanje."

Član 2.

Zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući
Doma naroda Parlamenta
Federacije BiH
prof. dr. Ivo Komšić, s. r.

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Ismet Briga, s. r.

501

Na temelju članka IV. B. 7. a) (IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O RADIO - TELEVIZIJI FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Progllašava se Zakon o Radio-televiziji Federacije Bosne i Hercegovine, a koji je donio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Zastupničkog doma od 30. srpnja 2002. godine i na sjednici Doma naroda od 23. srpnja 2002. godine.

Broj 01-3-02-3-40/02
7. kolovoza 2002. godine
Sarajevo

Predsjednik
Federacije BiH
dr. Safet Halilović, v. r.

ZAKON

O RADIO-TELEVIZIJI FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

ODJELJAK A

Opće odredbe

Predmet zakona

Članak 1.

Ovim se zakonom uređuje status Radio-televizije Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: RTV FBiH), kao pravne osobe, njene djelatnosti, prava i obveze u svezi sa pružanjem radijskih i televizijskih usluga u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija), sjedište, organi, organizacija podružica, programska načela, načela marketing oglašavanja.

izvor i način financiranja, način stjecanja i raspodjele sredstava, način sanacije gubitaka, prava i obveze korisnika radio i televizijskih usluga, kaznene odredbe vezane za ta prava i obveze i drugo.

Definicije

Članak 2.

U smislu ovoga zakona:

- "marketing oglašavanje" znači svaki plaćeni, slično nadoknadeni ili samo-promidžbeni javni proglas, u svrhu promicanja prodaje, kupovine ili iznajmljivanja proizvoda ili usluga, promicanja ideje ili cilja, ili uzrokovanja nekoga drugoga željenoga učinka od strane oglašivača ili samog emitera;
- "emiter" je fizička ili pravna osoba sa redateljskom odgovornošću za pripremu usluge radio i televizijskog programa, namjenjenog emitiranju za javnost;
- "europski programi" podrazumijevaju kreativne programe čiju proizvodnju ili koprodukciju vode europske fizičke ili pravne osobe;
- "sponzoriranje" znači učešće fizičke ili pravne osobe, koja nije uključena u aktivnosti emitiranja ili u proizvodnju audio vizualnih djela, u direktnom ili indirektnom financiranju programa, u svrhu promidžbe njihovoga imena, zaštitnoga znaka, djelatnosti ili postignuća;
- "emitiranje" je početna emisija putem zamaljskog, kablovskog ili satelitskog odašiljača, u kodiranom ili dekodiranom obliku, radio ili televizijske usluge namijenjene javnosti;
- "virtualno marketing oglašavanje" znači uporaba elektronskih sustava koji djelomično mijenjaju televizijski signal tako što se u televizijsku sliku dodaje marketing oglas, koji u stvarnosti ne postoji na mjestu sa kojega se signal prenosi.

Status društva

Članak 3.

(1) RTV FBiH ima status neovisnoga javnoga radio-televizijskoga servisa za Federaciju.

(2) Zakon o privrednim društvima se primjenjuje na rad i djelatnost RTV FBiH ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Naziv i sjedište društva

Članak 4.

(1) Naziv gospodarskoga društva RTV FBiH je: "Radio-televizija Federacije Bosne i Hercegovine"- Društvo sa ograničenom odgovornošću.

(2) Skraćeni naziv podružica je: RTV FBiH d.o.o. Sarajevo.

(3) Sjedište RTV FBiH je u Sarajevu.

(4) Naziv RTV FBiH mora se istaknuti na zgradi u kojoj je njeno sjedište, napisan latinicom i ćirilicom.

Neovisnost RTV FBiH

Članak 5.

RTV FBiH samostalna je u obavljanju djelatnosti, ima redateljsku neovisnost i institucionalnu autonomiju, naročito u oblastima kao što su:

- Planiranje i proizvodnja programa;
- Utvrđivanje programske sheme;
- Uređivanje i prezentiranje vijesti i informativnoga programa;
- Upravljanje i raspolaganje imovinom;
- Upošljavanje i prava i obveze uposlenika;
- Uređivanje djelatnosti i unutarnje organizacije.

Javni radio-televizijski sustav

Članak 6.

RTV FBiH, zajedno sa Radio-televizijom Republike Srpske (u daljnjem tekstu: RT RS) i Javnim radio-televizijskim servisom BiH (u daljnjem tekstu: JS BiH) čini Javni radio-televizijski sustav u skladu sa Zakonom o osnovama Javnog radio televizijskoga sustava i o Javnom radio televizijskom servisu Bosne i Hercegovine.

Regulatorna agencija za komunikacije

Članak 7.

RTV FBiH je obvezna u potpunosti poštivati pravila i propise Regulatorne agencije za komunikacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: CRA), ukoliko oni nisu u suprotnosti sa ovim zakonom. RTV FBiH podliježe svim postojećim CRA sankcijama za neispunjavanje pravila i propisa izuzev oduzimanju dozvole i suspenziji.

Djelatnost

Članak 8.

(1) Djelatnosti RTV FBiH su sljedeće:

- pripremanje, proizvodnja, prijenos i emitiranje sopstvenih radio i televizijskih programa;
- razmjena i sudjelovanje u zajedničkim programima, programskim, tehničkim i tehnološkim projektima sa drugim emiterima i producentima programa;
- nabavljanje programa;
- uvođenje i korištenje novih tehnologija;
- izdavanje i raspodjela tiskanog materijala vezanog za sopstveni program ili za pitanja o emitiranju uopće;
- skladištenje i korištenje arhiva tonskih i video zapisa;
- organizacija kulturnih, glazbenih i drugih događaja;
- ispitavanje medijskoga tržišta i marketinške usluge;
- pružanje usluga teleteksta i djelatnosti vezanih za ostala polja tehnologije emitiranja.

(2) RTV FBiH može osnivati dopisničku mrežu i informativno-tehničke centre u svim kantonima, u skladu sa statutom.

(3) RTV FBiH će, u skladu sa mogućnostima, razvijati i proširivati svoje programske sadržaje u cilju emitiranja posebnih emisija na jezicima etničkih manjina koje žive u Federaciji, u skladu sa Ustavom.

(4) Statutom RTV FBiH mogu se odrediti i druge djelatnosti, pod uvjetom da nisu u suprotnosti sa osnovnom djelatnošću RTV FBiH određenom ovim zakonom.

Nacionalna ravnopravnost

Članak 9.

RTV FBiH u obavljanju djelatnosti i u kadrovskoj strukturi provodi relevantne ustavne odredbe u svezi sa jednakim pravima konstitutivnih naroda i ostalih.

Načini prijenosa programa

Članak 10.

(1) RTV FBiH ima pravo prenositi program preko zemaljske mreže, satelita, kabla, interneta ili drugih tehničkih sredstava.

(2) RTV FBiH ostvaruje djelatnosti iz članka 6. preko proizvodnje i emitiranja programa na najmanje jednoj radio i jednoj televizijskoj mreži na teritoriju Federacije.

(3) Zahtjevi za proširenje usluga ili dodatne kanale se podnose CRA.

Arhiv

Članak 11.

(1) RTV FBiH je dužna organizirati prikupljanje, čuvanje i arhivsku obradu svih proizvedenih i prikupljenih audio-vizualnih snimaka na savremen način arhiviranja, u skladu sa zakonom.

(2) Klasificiranje i kategoriziranje audio-vizualnih snimaka određivati će se u ovisnosti o njihovoj kulturnoj, povijesnoj i programskoj vrijednosti.

(3) Zaštita i korištenje audio-vizualnih snimaka osigurati će se u skladu s posebnim općim aktom.

(4) JS BiH i RT RS imaju pristup arhivskoj građi RTV FBiH.

Statut i opći akti RTV FBiH

Članak 12.

(1) RTV FBiH ima statut kojim se utvrđuje njena unutarnja organizacija, ovlasti i način odlučivanja pojedinih organa, te uređuju druga pitanja od značaja za obavljanje djelatnosti i poslovanje RTV FBiH.

(2) Statut RTV FBiH objavljuje se u "Službenim novinama Federacije BiH".

(3) RTV FBiH ima i druge opće akte u skladu sa zakonom i statutom.

ODJELJAK B**Program****Programska načela**

Članak 13.

(1) Program RTV FBiH služi interesu javnosti i mora biti u skladu sa profesionalnim standardima i propisima i pravilima CRA. RTV FBiH je dužna osigurati raznovrstan i izbalansiran radijski i televizijski program, koji ispunjava visoke etičke standarde i standarde kvaliteta, poštivanja ljudskoga života, dostojanstva i fizičkoga integriteta ličnosti, i promoviranja demokratskih sloboda, društvene pravde i međunarodnoga razumijevanja i mira.

(2) Program RTV FBiH uključuje informacije, kulturu, obrazovanje i zabavu.

(3) Program RTV FBiH će uvažavati nacionalne, regionalne, tradicijske, vjerske, kulturne, jezičke i druge karakteristike konstitutivnih naroda i svih građana Federacije. Program RTV FBiH također će afirmirati kulturne i druge potrebe nacionalnih manjina u Federaciji.

(4) RTV FBiH će proizvoditi i uređivati programe u skladu s najvišim profesionalnim kriterijumima, uz poštivanje umjetničkih i stvaralačkih sloboda, neovisno o stavovima državnih organa, političkih stranaka i drugih interesnih skupina.

(5) RTV FBiH ima pravo, u skladu sa svojim uređivačkim smjernicama, prenositi sjednice ili dijelove sjednica parlamenta, odnosno na drugi prigodan način informirati javnost o parlamentarnim aktivnostima. U tu svrhu, RTV FBiH ima slobodan pristup sjednicama parlamenta.

(6) RTV FBiH je dužna javnosti predstaviti svoje godišnje planove programa i izvještaje o realiziranju tih planova. Svaka osoba ima pravo predati RTV FBiH prigovore i prijedloge koji se odnose na njen program.

Ostvarivanje programskih načela

Članak 14.

(1) U ostvarivanju temeljnih programskih načela, RTV FBiH će posebice:

- istinito, cjelovito, nepristrano i pravovremeno informirati javnost o političkim, gospodarskim, obrazovnim

znanstvenim, religijskim, kulturnim, športskim i drugim događanjima;

- osigurati otvorenu i slobodnu raspravu o pitanjima od javnoga interesa, vodeći računa o zastupljenosti svih interesa i ukusa;
- poštivati i poticati pluralizam političkih, religijskih i drugih ideja;
- sva politička, gospodarska, obrazovna, znanstvena, religijska, kulturna i druga pitanja tretirati nepristrano, omogućavajući jednakopravno sučeljavanje različitih stajališta, sa ciljem jačanja demokratskoga duha, međusobnoga razumijevanja i tolerancije;
- njegovati i razvijati sve oblike stvaralaštva koji pridonose razvoju kulture, umjetnosti i zabave.

(2) RTV FBiH će poštivati programski kodeks sustava javnoga emitiranja u Bosni i Hercegovini, kojima se uređuju osnovna načela uređivačke politike, u skladu s najvišim profesionalnim kriterijumima.

(3) Vijesti moraju biti nepristrane, neovisne i točne. Prije objavljivanja, sa razumnom pozornošću, ovisno o okolnostima, mora se provjeriti sadržaj, podrijetlo i istinitost informativnog materijala predviđenog za vijesti. Komentari moraju biti na jasan način odvojeni od vijesti.

Programske zabrane

Članak 15.

(1) RTV FBiH neće emitirati materijal koji svojim sadržajem ili tonom potiče etničku, vjersku ili rasnu mržnju, netrpeljivost ili diskriminaciju prema pojedincima i skupinama ili koji bi, na temelju razumnoga suda, mogao izazvati nasilje, nered i nemire, ili bi mogao poticati na izvršenje kaznenoga djela.

(2) RTV FBiH neće kršiti opće kulturne standarde pristojnosti i uljudnosti u svom programskom sadržaju i terminima emitiranja, a posebnu će pozornost posvetiti zaštiti psihofizičkoga razvoja djece.

(3) RTV FBiH ne smije emitirati bilo kakav materijal za koji zna da je lažan ili je mogla utvrditi da je lažan na temelju zdravoga razuma ili rutinskom provjerom, ili postoji opravdan osnov za pretpostavku da je lažan.

Zastupljenost programa

Članak 16.

(1) RTV FBiH teži osigurati glavninu vremena emitiranja za europske programe.

(2) RTV FBiH će rezervirati najmanje četrdeset posto (40%) vremena emitiranja za domaće programe u svim žanrovima, osim vijesti i športskoga programa.

(3) Najmanje deset posto (10%) od vremena emitiranja, izuzev informativnih emisija, športskog programa i marketing oglasa, RTV FBiH mora naručiti od neovisnih producenata i/ili komercijalnih radio-televizijskih stanica.

(4) Procenat iz st. (2) i (3) ovoga članka RTV FBiH je dužna dostići u roku od dvije (2) godine od dana stupanja na snagu ovoga zakona.

ODJELJAK C

Marketing oglašavanje i sponzoriranje

Načela marketing oglašavanja

Članak 17.

(1) Marketing oglasi moraju biti jasno prepoznatljivi kao takvi i uočljivo odvojeni od drugih programskih sadržaja, putem vizualnih i akustičkih sadržaja.

(2) Osoba ili organizacija koja oglašava ne može utjecati na content programa, sadržaj ili uređivačku politiku RTV FBiH.

(3) RTV FBiH ima pravo odbiti emitiranje marketing oglasa čiji je sadržaj protivan programskim načelima utvrđenim ovim zakonom, te drugim pravilima i propisima za javno oglašavanje.

(4) Osobe koje redovito prezentiraju vijesti i informativne programe ne mogu sudjelovati u procesu pripreme, proizvodnje i emitiranju marketing oglasa.

(5) Prikriveno i indirektno marketing oglašavanje nije dozvoljeno.

Trajanje marketing oglasa

Članak 18.

(1) Trajanje marketing oglasa i drugih plaćenih poruka, kao i redistribuiranje istih u udarnome terminu, ne može biti duže od trajanja određenog u Odluci CRA od 06. prosinca 2001. godine.

(2) Udarni termin za RTV FBiH je period između 17.30 i 22.30 sata.

(3) CRA će preispitati, te može revidirati, ograničenje oglašavanja svakih pet (5) godina.

(4) U posebnim okolnostima kada je izgledno gašenje javnoga ili komercijalnog radio-televizijskog sektora, Vijeće CRA, nakon jednoglasne odluke o reviziji, ima pravo revidirati ograničenja marketing oglašavanja. Ova revizija mora uzeti u obzir mišljenje i potrebe svih državnih i entitetskih emitera u javnome i u komercijalnome sektoru.

Oglašavanje u izbornoj kampanji

Članak 19.

(1) Nije dozvoljeno emitiranje promidžbenih poruka političkih stranaka i kandidata, izuzev u periodima trajanja zvanične predizborne kampanje u skladu sa Izbornim zakonom Bosne i Hercegovine, i prema propisima i pravilima Izbornoga povjerenstva Bosne i Hercegovine.

(2) Tijekom predizborne kampanje je RTV FBiH dužna omogućiti političkim strankama i kandidatima da predoče svoje izborne programe pod jednakopravnim uvjetima. Radio i televizija moraju ustupiti dio svoga programskoga vremena za prezentaciju kandidata, političkih stranaka i njihovih programa bez naplate troškova.

Virtualno marketing oglašavanje

Članak 20.

(1) Virtualno je marketing oglašavanje dozvoljeno pod uvjetom da je organizator priredbe ili događanja dao prethodnu suglasnost i da su televizijski gledatelji obaviješteni o virtualnom marketing oglašavanju u konkretnome slučaju.

(2) Virtualni se marketing oglas može umetati samo na mjestima koja se inače koriste za marketing oglašavanje, ali ne smije biti uočljiviji od marketing oglasa koji se nalaze na tim mjestima, niti se smije pojavljivati na osobama, na njihovoj odjeći ili opremi.

Sponzoriranje

Članak 21.

(1) Zabranjeno je sponzoriranje vijesti i informativnih programa.

(2) Svi sponzorirani programi moraju biti jasno prepoznatljivi kao takvi.

(3) Zabranjen je bilo kakav utjecaj sponzora na sadržinu programa.

ODJELJAK D**Druge obveze****Zaštita intelektualnoga vlasništva****Članak 22.**

RTV FBiH je dužna osigurati potpunu primjenu zakona kojima se uređuje zaštita autorskih i srodnih prava i intelektualnoga vlasništva, i u tome se pridržavati najviših međunarodnih standarda.

Emitiranje za treće osobe**Članak 23.**

(1) RTV FBiH će bez odgađanja i naplate emitirati obavještenja organa vlasti čije je objavljivanje žurno, kao što su obavještenja o opasnosti po život i zdravlje, o ugrožavanju imovine, sigurnosti, javnoga reda i mira.

(2) RTV FBiH nije odgovorna za sadržaj obavještenja iz stavka (1) ovoga članka.

(3) Detalji vezani za emitiranje za ostale treće osobe utvrđuju se statutom.

Pravo na odgovor**Članak 24.**

(1) Osoba čijim je pravnim interesima nanesena šteta, čiji su čast i ugled povrijeđeni u emitiranim navodima u radio ili televizijskom programu RTV FBiH ima pravo na odgovor u roku od petnaest (15) dana od dana emitiranja.

(2) Odgovor se podnosi RTV FBiH u pismenoj formi i sveden je na činjenice. Odgovor mora biti potpisan od zainteresirane strane ili njenoga zastupnika.

(3) RTV FBiH ima pravo ukloniti uvredljive ili kriminalne sadržaje iz odgovora, pridržavajući se sadržajne cjeline odgovora, kao i skratiti ili odbiti objavljivanje odgovora ako nije u svezi sa emitiranim navodima.

(4) Ako se prigovor odnosi na dnevno-informativni program RTV FBiH je dužna besplatno emitirati odgovor najkasnije u roku od tri (3) dana od dana primitka prigovora, na način i u vremenu emitiranja navoda na koje se odgovor odnosi. Ako se prigovor odnosi na periodične emisije odgovor se mora besplatno emitirati u prvoj narednoj emisiji.

(5) Ako RTV FBiH ne objavi odgovor, ili to ne učini na odgovarajući način, osoba iz stavka (1) ovoga članka može u roku od osam (8) dana od dana isteka roka za objavljivanje, podnijeti prigovor Upravnome odboru.

(6) Ako podnositelj prigovora nije zadovoljan odlukom Upravnoga odbora, ima pravo tražiti sudsku zaštitu u parničnome postupku u roku od petnaest (15) dana od dana primitka pismene odluke, odnosno u roku od trideset (30) dana od dana izjavljanja prigovora, ako odluka nije donesena ili mu nije dostavljena.

(7) RTV FBiH može odbiti emitiranje odgovora ako podnositelj zahtjeva nema pravni interes za objavljivanje odgovora ili ako zahtjev za odgovor nije podnesen povremeno.

Ispravke**Članak 25.**

Na zahtjev za ispravak pogrešno navedenih činjenica primjenjuje se isti postupak kao kod prava na odgovor.

Dužnost čuvanja snimaka**Članak 26.**

(1) RTV FBiH je dužna organizirati čuvanje i obradu svih audio-vizualnih snimaka korištenih u programu.

(2) Snimci svih emisija moraju se čuvati najmanje šest (6) tjedana od dana emitiranja.

(3) U slučaju zahtjeva od strane CRA, ili u slučaju pokretanja sudskoga ili drugoga spora, RTV FBiH je dužna čuvati snimke za traženi period, odnosno do donošenja konačne odluke.

Minimum radnih obveza**Članak 27.**

(1) U slučaju štrajka ne smiju biti ugrožene osnovne programske funkcije RTV FBiH.

(2) Generalni direktor, nakon konsultiranja sa predstavnikom sindikata, određuje radnike RTV FBiH koji će obavljati osnovne programske funkcije iz stavka (1) ovoga članka.

(3) Ukoliko radnici određeni za obavljanje osnovnih programskih funkcija odbiju da rade u skladu sa ovim člankom, direktor može za obavljanje ovih poslova angažirati radnike koji nisu članovi sindikata RTV FBiH, kao i osobe koje nisu uposlene u RTV FBiH.

ODJELJAK E**Prava****Povjerljivost izvora****Članak 28.**

(1) Zagarantirana je povjerljivost izvora informacije.

(2) Otkrivanje izvora informacija i činjenica koje je saznao novinaru može naložiti samo sud, u slučaju kada je to neophodno radi sprečavanja nastanka teških kaznenih djela.

Pristup i emitiranje događaja**Članak 29.**

(1) RTV FBiH će imati pristup javnim kulturnim, športskim i drugim događajima, u cilju informiranja najšire javnosti. Izvještaj koji se emitira bez plaćanja, ne smije trajati duže nego što je potrebno da se javnost informira o događaju, u smislu vijesti.

(2) RTV FBiH ima pravo, u okviru svoga redovitoga informativnoga programa, besplatno citirati programe drugih emitera, ako je riječ o događajima iz stavka (1) ovog članka. Trajanje navoda ne smije biti duže od devedeset (90) sekundi, a izvor navoda mora biti jasno naveden.

(3) Pravo iz stavka (2) ovoga članka, pod istim uvjetima, imaju i sve radio-televizijske stanice u odnosu na program RTV FBiH.

ODJELJAK F**Upravljanje i rukovođenje****Organi RTV FBiH****Članak 30.**

(1) Organi RTV FBiH su Upravni odbor i generalni direktor.

Upravni odbor**Članak 31.**

(1) Upravni je odbor najviši organ RTV FBiH.

(2) Upravni odbor zastupa i štiti interese javnosti glede radio i televizijskih programa, vrši nadzor nad cjelokupnim poslovanjem, kao i korištenjem i raspolaganjem imovinom RTV FBiH.

(3) Upravni odbor bira svoga predsjedavajućeg i donosi poslovnik o radu.

(4) Predsjedavajući Upravnoga odbora će po svojoj dužnosti biti članom Izvršnoga povjerenstva Upravnoga odbora JS BiH, i obavljati će dužnosti predviđene tom organu.

Sastav Upravnog odbora**Članak 32.**

- (1) Upravni odbor ima devet (9) članova.
- (2) Članovi Upravnoga odbora mogu biti samo državljani Bosne i Hercegovine.
- (3) Četiri člana Upravnoga odbora imenuje Parlament Federacije, iz reda svakoga od konstitutivnih naroda i iz reda ostalih, tri člana imenuje postojeći Upravni odbor, a dva člana se imenuju na način koji Upravni odbor predvidi za njihov izbor.
- (4) Članovi Upravnoga odbora samostalni su u obavljanju svoje funkcije i ne primaju upute od organa koji ih je imenovao.
- (5) Mandat članova Upravnoga odbora traje tri (3) godine, a može se obnoviti samo još jednom.

Izbor, imenovanje i razrješenje Upravnoga odbora**Članak 33.**

- (1) Kandidate za članove Upravnoga odbora koje imenuje Parlament Federacije, na temelju javnoga oglasa, predlažu organizacije građanskoga društva u Federaciji (kulturne, obrazovne, socijalne, znanstvene, gospodarske, strukovne, športske i druge institucije i udruženja).
- (2) Upravni odbor može imenovati članove iz svoga sastava.
- (3) Za članove Upravnog odbora ne mogu biti imenovani:
 - nosioci funkcija u zakonodavnoj, izvršnoj i sudskoj vlasti, na bilo kojoj razini vlasti;
 - članovi organa političkih stranaka;
 - uposleni u JS BiH, RTV FBiH i RT RS;
 - uposleni u drugim tvrtkama koje obavljaju djelatnost radijskog ili televizijskog emitiranja, članovi njihovih uprava ili nadzornih odbora, ili osobe koje obavljaju poslove zbog kojih bi moglo doći do sukoba interesa.
- (4) Postupak izbora četiri člana Upravnoga odbora koje imenuje Parlament Federacije uređuje se posebnom odlukom Parlamenta Federacije.
- (5) U slučaju prijevremenoga prestanka mandata člana Upravnog odbora koji je imenovan od strane prethodnoga Upravnoga odbora, novi će član biti imenovan od strane Upravnoga odbora.
- (6) Samo na inicijativu Upravnoga odbora, odluku o razrješenju člana Upravnog odbora donosi onaj organ koji ga je imenovao.

Naknada za rad članovima Upravnog odbora**Članak 34.**

- (1) Članovi Upravnoga odbora imaju pravo na mjesečnu naknadu za svoj rad u visini prosječne plaće isplaćene u RTV FBiH u prethodnome mjesecu, kao i na naknadu putnih i materijalnih troškova u skladu s odgovarajućim aktima RTV FBiH.
- (2) Upravni odbor može odrediti povećanje naknade za predsjedavajućeg.

Nadležnosti Upravnog odbora**Članak 35.****Upravni odbor:**

- utvrđuje programsku politiku, u skladu sa ovim zakonom;
- donosi statut, kodekse i opće akte prema potrebi;
- priprema i donosi naputak o postupku izbora članova Upravnog odbora, koje imenuju organizacije građanskoga društva i nevladine organizacije;
- utvrđuje financijski plan, usvaja godišnji financijski izvještaj i periodične obračune;
- daje prijedlog za utvrđivanje visine pretplate Upravnom odboru JS BiH;

- odobrava raspolaganje financijskim sredstvima u skladu sa statutom;
- predstavlja javnosti godišnje planove programa i izvještaje o realiziranju tih planova;
- odobrava kupnju ili prodaju imovine RTV FBiH i zaključivanje ugovora o ustupanju te imovine trećim osobama u skladu sa ovim zakonom i statutom;
- imenuje i razrješava generalnoga direktora i zaključuje ugovor o radu sa generalnim direktorom;
- daje suglasnost na imenovanje nositelja najviših programskih funkcija;
- vrši i druge poslove utvrđene ovime zakonom i statutom;

Kvorum i odlučivanje Upravnog odbora**Članak 36.**

- (1) Upravni odbor može punomoćno odlučivati ako sjednici nazoči najmanje pet članova (kvorum).
- (2) Upravni odbor odlučuje većinom glasova od ukupnoga broja članova, osim o pitanjima za koja je zakonom ili statutom određeno da se odlučuje kvalificiranom većinom.
- (3) Za imenovanje i razrješenje generalnoga direktora, usvajanje programske orijentacije radija i televizije, kao i za donošenje financijskih planova i godišnjega proračuna, potrebni su glasovi najmanje sedam članova Upravnoga odbora.

Savjetodavni organi**Članak 37.**

Upravni odbor može utemeljiti savjetodavna tijela za razmatranje i savjetovanje o različitim aspektima djelatnosti RTV FBiH.

Imenovanje i mandat generalnoga direktora**Članak 38.**

- (1) Generalnoga direktora imenuje Upravni odbor na temelju javnoga konkursa, na način određen u članku 36. stavak (3) ovoga zakona.
- (2) Mandat generalnoga direktora traje četiri (4) godine i može se produžiti najviše još jednom.
- (3) Generalni direktor može biti osoba koja je državljanin Bosne i Hercegovine i ispunjava sve uvjete predviđene Statutom.

(4) Za generalnoga direktora ne može biti izabrana osoba koje obavlja izvršnu, zakonodavnu ili sudsku funkciju na bilo kojoj razini vlasti u Bosni i Hercegovini, ili koja je vlasnik odnosno suvlasnik poduzeća koje obavlja djelatnost radijskog ili televizijskog emitiranja.

Nadležnosti generalnoga direktora**Članak 39.**

- (1) Generalni direktor zastupa i predstavlja RTV FBiH.
- (2) Generalni direktor vodi poslove RTV FBiH i odgovoran je za zakonitost rada RTV FBiH, a posebice za ostvarivanje odluka Upravnoga odbora i programskih načela utvrđenih ovim zakonom.
- (3) Generalni direktor imenuje uređivački i upravni tim RTV FBiH u skladu s najvišim profesionalnim kriterijumima i na način utvrđen statutom.
- (4) Generalni direktor obavlja druge poslove u skladu sa zakonom i statutom.

Razrješenje generalnoga direktora**Članak 40.**

- (1) Upravni odbor ima obvezu razriješiti dužnosti generalnoga direktora u sljedećim slučajevima:
 - Ako sam zatraži razrješenje u skladu s ugovorom o radu;

- Ako nastanu takvi razlozi koji po posebnim propisima ili propisima kojima se uređuju radni odnosi dovode do prestanka ugovora o radu.

(2) Upravni odbor može razriješiti generalnoga direktora ukoliko ocijeni da generalni direktor ne vrši svoju funkciju u skladu sa zakonom, statutom, općim aktima i njegovim ugovorom o radu.

(3) U slučaju razrješenja generalnoga direktora, Upravni je odbor dužan odmah imenovati vršitelja dužnosti, a u roku od šezdeset (60) dana imenovati novoga generalnoga direktora.

ODJELJAK G

Financijska pitanja RTV FBiH

Financiranje

Članak 41.

(1) Redovita se djelatnost RTV FBiH primarno financira prihodima iz sljedećih izvora:

- radio i televizijska pretplata (u daljnjem tekstu: RTV pretplata);
- marketing;
- sponzoriranje.

(2) RTV FBiH može ostvarivati prihode iz vlastite djelatnosti uključujući, ali ne ograničavajući se, na proizvodnju programa po posebnim zahtjevima, komercijalizaciju autorskih i srodnih prava, proizvodnju i prodaju audio-vizualnih djela, pružanje usluga teleteksta i drugih servisa.

Financiranje iz proračuna

Članak 42.

(1) Na osnovu odluke Upravnog odbora, RTV FBiH može tražiti da se iz budžeta Federacije financira sljedeće:

- izgradnja i proširenje emisione mreže;
- troškovi zakupa satelita;
- programski projekti od značaja za Federaciju, koji nisu predviđeni redovitim godišnjim planom programa RTV FBiH;
- troškovi čuvanja arhivske građe, kao kulturnoga dobra.

(2) Financiranje iz proračuna ne smije ni na koji način utjecati na programsku samostalnost RTV FBiH.

Odlučivanje o financijskom rezultatu

Članak 43.

(1) Generalni direktor priprema financijski plan za narednu godinu i dostavlja ga na usvajanje Upravnome odboru najkasnije do 1. studenoga tekuće godine.

(2) Generalni direktor podnosi izvještaj o poslovanju u prethodnoj godini, o kojemu Upravni odbor odlučuje najkasnije do 28. veljače svake godine.

(3) Gubitak se namiruje iz imovine RTV FBiH.

Obveza revizije

Članak 44.

Obvezna je godišnja revizija poslovanja RTV FBiH od strane neovisne revizorske tvrtke.

ODJELJAK H

Radio i televizijska pretplata

Taksa za posjedovanje prijemnika

Članak 45.

(1) Svaka je fizička ili pravna osoba na teritoriju Federacije, koja posjeduje radio ili televizijski prijemnik, dužna plaćati mjesečnu RTV pretplatu RTV FBiH.

(2) Prihod od RTV pretplate može se koristiti samo za financiranje temeljne djelatnosti RTV FBiH.

(3) Prihod od RTV pretplate ne podliježe poreskim obvezama.

Način naplate

Članak 46.

(1) RTV FBiH je ovlaštena da odredi način ubiranja RTV pretplate, i može samostalno prikupljati RTV pretplatu ili prikupljati određene kategorije RTV pretplate ili može taj zadatak povjeriti bilo kojoj pravnoj osobi (npr. javna poduzeća, specijalizirane agencije, i sl.), na temelju ugovora.

(2) Na zahtjev RTV FBiH, poduzeća za obavljanje javnih službi u Federaciji (elektroprivrede, pošte, telekomi i druga) zaključuju ugovor sa RTV FBiH za prikupljanje RTV pretplate.

(3) JS BiH je ugovorna strana svakog ugovora koji RTV FBiH sklopi za ubiranje RTV pretplate.

Pretpostavka o posjedovanju

Članak 47.

(1) Obveza plaćanja pretplate se uspostavlja na temelju pretpostavke da jedna osoba u svakom domaćinstvu, hotel ili drugi pravni subjekt posjeduje najmanje jedan radio ili televizijski prijemnik (u daljnjem tekstu: pretplatnik).

(2) Pretpostavka se iz stavka (1) ovoga članka može osporiti pismenom izjavom nositelja domaćinstva, odnosno osobe ovlaštene za zastupanje pravne osobe da ne posjeduje radio ili televizijski prijemnik, koja se podnosi RTV FBiH.

(3) Izjava iz stavka (2) ovoga članka sadrži pristanak da ovlašteni predstavnik javnoga emitera može izvršiti neposrednu kontrolu točnosti izjave. U slučaju nedozvoljavanja kontrole, pismena izjava ne proizvodi pravno djestvo.

(4) Ukoliko se provjerom ustanovi točnost izjave iz stavka (2) ovoga članka, ispravka će se izvršiti u evidenciji, u skladu sa općim aktom o naplati pretplate.

Obveza prijavljivanja prijemnika

Članak 48.

(1) Svaka je fizička ili pravna osoba dužna prijaviti RTV FBiH nabavku radio ili televizijskog prijemnika u roku od trideset (30) dana, ako se tom nabavkom za nju stvara obveza plaćanja RTV pretplate utvrđena ovim zakonom.

(2) Svaki je pretplatnik dužan prijaviti RTV FBiH promjenu adrese stanovanja, odnosno sjedišta.

(3) Obveza plaćanja RTV pretplate nastaje od prvoga dana narednoga mjeseca od dana nabavke radio ili televizijskog prijemnika.

Broj prijemnika

Član 49.

(1) Svako domaćinstvo će plaćati RTV pretplatu samo za po jedan prijemnik, neovisno od ukupnoga broja prijemnika u domaćinstvu. Samo jedan član domaćinstva može biti evidentiran kao pretplatnik.

(2) Pravna osoba ima obavezu plaćanja RTV pretplate za svaki prijemnik koji posjeduje.

(3) Izuzetno od odredbe iz stavka (2) ovoga članka, javne zdravstvene institucije, javne obrazovne institucije, institucije za

socijalnu skrb, radio-televizijske stanice i pravne osobe koje se bave proizvodnjom, servisiranjem, instaliranjem, prodajom ili iznajmljivanjem radio ili televizijskih prijemnika, plaćaju jednu pretplatu po instituciji, prodavnici, odnosno poslovnici ili ispostavi.

Raspodjela RTV pretplate

Članak 50.

(1) RTV FBiH pripada pedesetosam posto (58%) od RTV pretplate prikupljene u Federaciji.

(2) JS BiH pripada četrdesetdva posto (42%) od RTV pretplate prikupljene u Federaciji.

(3) Organizacija koja prikuplja RTV pretplatu dužna je dio RTV pretplate koji pripada JS BiH bez odlaganja i bez posredovanja izravno uplaćivati na račun JS BiH.

Kontrola naplate RTV pretplate

Članak 51.

Obvezna je godišnja kontrola naplate RTV pretplate od strane neovisne revizorske institucije, kojom se utvrđuje iznos i stupanj naplate, kao i pravilnost raspodjele prikupljenih sredstava.

Izdavanje platnoga naloga

Članak 52.

(1) RTV FBiH može izdati platni nalog radi naplate RTV pretplate protiv pravne ili fizičke osobe koja je u kašnjenju sa plaćanjem RTV pretplate (u daljnjem tekstu: dužnik). Platnim nalogom nalaže dužniku da u roku od osam (8) dana od dana prijama platnoga naloga plati dug, sa zakonskom zateznom kamatom, i troškovima izdavanja naloga ili da u istome roku izjavi prigovor protiv platnoga naloga. Dužnik će biti upozoren i da će nepravovremen prigovor biti odbačen.

(2) Ako je prigovor dužnika utemeljen, RTV FBiH će u roku od trideset (30) dana prigovor uvažiti i pismeno obavijestiti dužnika o usvajanju prigovora.

(3) Ako je prigovor dužnika samo djelomično utemeljen, RTV FBiH će izvršiti potrebite ispravke i dostaviti novi platni nalog. Ako RTV FBiH utvrdi da je prigovor utemeljen, pismeno će obavijestiti dužnika o tome da je platni nalog stavljen van snage. Ako smatra da je prigovor u cijelosti ili djelomično neutemeljen, RTV FBiH će platni nalog, sa prigovorom, dostaviti nadležnom sudu, na postupak po tužbi. U odluci o glavnoj stvari, sud će odlučiti da li se platni nalog RTV FBiH u cijelosti ili djelomično održava na snazi ili se ukida.

(4) Platni nalog na koji nije izavljen prigovor, postaje pravomoćan i predstavlja izvršni naslov.

ODJELJAK I

Kaznene odredbe

Neplaćanje RTV pretplate

Članak 53.

(1) Fizička osoba koja ne ispunjava obveze iz čl. 45. i 49. ovoga zakona, bit će kažnjena se za prekršaj novčanom kaznom od 100,00 do 300,00 KM.

(2) Pravna osoba koja ne ispunjava obveze iz čl. 45. i 49. ovoga zakona, biti će kažnjena za prekršaj novčanom kaznom od 1.000,00 - 3.000,00 KM, a odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 200,00-500,00 KM.

Neprijavlivanje prijemnika ili lažna izjava o posjedovanju

Članak 54.

(1) Fizička osoba koja ne ispunjava obveze proistekle iz čl. 47. i 48. ovoga zakona, biti će kažnjena za prekršaj novčanom kaznom od 100,00 do 300,00 KM.

(2) Pravna osoba koja ne ispunjava obveze iz čl. 47. i 48. ovoga zakona, bit će kažnjena novčanom kaznom od 1.000,00 - 3.000,00 KM, a odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 200,00-500,00 KM.

ODJELJAK J

Prestanak RTV FBiH

Članak 55.

(1) Odluka o prestanku RTV FBiH može biti donesena samo u vidu zakona.

(2) Zakonom o prestanku RTV FBiH određuje se postupak prestanka i način raspodjele imovine.

ODJELJAK K

Prijelazne i završne odredbe

Zajedničko korištenje prijenosne mreže i frekvencija

Članak 56.

(1) Do uspostave posebne prijenosne mreže za JS BiH, RTV FBiH će dijeliti svoju prijenosnu mrežu sa JS BiH.

(2) Programi JS BiH se, u pravilu, emitiraju u udarnim terminima i imaju prednost u korištenju mreže.

Imenovanje i konstituiranje prvog Upravnog odbora

Članak 57.

(1) Parlament Federacije će imenovati četiri člana Upravnog odbora u skladu sa ovim zakonom u roku od trideset (30) dana od dana kada Parlament Federacije usvoji ovaj zakon.

(2) Vijeće RTV FBiH, izabrano u skladu s Aneksom II Odluke o restrukturiranju javnoga radio-televizijskoga sustava u Bosni i Hercegovini ("Službene novine Federacije BiH", broj 37/99) i Aneksom Druge odluke o restrukturiranju javnoga radio-televizijskoga sistema u Bosni i Hercegovini ("Službene novine Federacije BiH", broj 51/00) će imenovati tri člana Upravnoga odbora u roku iz stavka (1) ovoga članka.

(3) Vijeće RTV FBiH će pripremiti i donijeti napatuk o načinu izbora članova Upravnoga odbora koje imenuju organizacije građanskog društva u roku iz stavka (1) ovoga članka, te će pozvati takva udruženja da predlože članove.

(4) Konstituirajuću sjednicu Upravnoga odbora saziva predsjedatelj Vijeća RTV FBiH u roku od petnaest (15) dana od imenovanja svih članova.

(5) Do konstituiranja Upravnoga odbora, u skladu s ovim zakonom, njegovu funkciju vršit će Vijeće RTV FBiH iz stavka (2) ovoga članka.

Ostali rokovi

Članak 58.

(1) Upravni odbor će, u roku od devedeset (90) dana od dana konstituiranja Upravnog odbora donijeti statut i imenovati generalnoga direktora.

(2) Raspodjela RTV pretplate po odredbama članka 50. mora započeti najkasnije u roku od četiri (4) mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga zakona.

Stupanje na snagu i objava

Članak 59.

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH", a njime se potvrđuje Zakon o Radio-televiziji Federacije Bosne i Hercegovine, koji je Odlukom proglasio Visoki predstavnik za Bosnu i Hercegovinu.

("Službene novine Federacije BiH", broj 25/02) i koja je stupila na snagu osmog dana nakon objave.

Predsjedatelj
Doma naroda Parlamenta
Federacije BiH
prof. dr. Ivo Komšić, v. r.

Predsjedatelj
Zastupničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Ismet Briga, v. r.

Na osnovu člana IV. B. 7. a) (IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O RADIO-TELEVIZIJI FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Progllašava se Zakon o Radio-televiziji Federacije Bosne i Hercegovine, a koji je donio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Predstavničkog doma održanoj 30. jula 2002. godine i na sjednici Doma naroda održanoj 23. jula 2002. godine.

Broj 01-3-02-3-40/02
7. avgusta 2002. godine
Sarajevo

Predsjednik
Federacije BiH
dr. Safet Halilović, s. r.

ZAKON

O RADIO-TELEVIZIJI FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

ODJELJAK A

Opće odredbe

Predmet zakona

Član 1.

Ovim zakonom se uređuje status Radio-televizije Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: RTV FBiH), kao pravne osobe, njene djelatnosti, prava i obaveze u vezi sa pružanjem radijskih i televizijskih usluga u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija), sjedište, organi, organizacija preduzeća, programska načela, načela marketing oglašavanja, izvor i način finansiranja, način sticanja i raspodjele sredstava, način sanacije gubitaka, prava i obaveze korisnika radio i televizijskih usluga, kaznene odredbe vezane za ta prava i obaveze i drugo.

Definicije

Član 2.

U smislu ovog zakona:

- "marketing oglašavanje" znači svaki plaćeni, slično nadoknađeni ili samo-promotivni javni proglaš, u svrhu promoviranja prodaje, kupovine ili iznajmljivanja proizvoda ili usluga, promoviranja ideje ili cilja, ili uzrokovanja nekog drugog željenog efekta od strane oglašivača ili samog emitera;
- "emiter" je fizička ili pravna osoba sa uredničkom odgovornošću za pripremu usluge radio i televizijskog programa, namjenjenog emitiranju za javnost;
- "evropski programi" podrazumijevaju kreativne programe čiju proizvodnju ili koprodukciju vode evropske fizičke ili pravne osobe;
- "sponzoriranje" znači učešće fizičke ili pravne osobe, koja nije uključena u aktivnosti emitiranja ili u proizvodnju audio-vizuelnih djela, u direktnom ili indirektnom finansiranju programa, u svrhu promoviranja njihovog imena, zaštitnog znaka, djelatnosti ili postignuća;

- "emitiranje" je početna emisija putem zamaljskog, kablovskog ili satelitskog odašiljača, u kodiranom ili dekodiranom obliku, radio ili televizijske usluge namjenjene javnosti;
- "virtuelno marketing oglašavanje" znači upotreba elektronskih sistema koji djelimično mijenjaju televizijski signal tako što se u televizijsku sliku dodaje marketing oglaš, koji u stvarnosti ne postoji na mjestu sa kojeg se signal prenosi.

Status društva

Član 3.

- (1) RTV FBiH ima status nezavisnog javnog radio-televizijskog servisa za Federaciju.
- (2) Zakon o privrednim društvima se primjenjuje na rad i djelatnost RTV FBiH ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Naziv i sjedište društva

Član 4.

- (1) Naziv privrednog društva RTV FBiH je: "Radio-televizija Federacije Bosne i Hercegovine"- Društvo sa ograničenom odgovornošću.
- (2) Skraćeni naziv preduzeća je: RTV FBiH d.o.o. Sarajevo.
- (3) Sjedište RTV FBiH je u Sarajevu.
- (4) Firma RTV FBiH mora se istaknuti na zgradi u kojoj je njeno sjedište, napisana latinicom i ćirilicom.

Nezavisnost RTV FBiH

Član 5.

RTV FBiH samostalna je u obavljanju djelatnosti, ima uredničku nezavisnost i institucionalnu autonomiju, naročito u oblastima kao što su:

- planiranje i proizvodnja programa;
- utvrđivanje programske sheme;
- uređivanje i prezentacija vijesti i informativnog programa;
- upravljanje i raspolaganje imovinom;
- zapošljavanje i prava i obaveze zaposlenika;
- uređivanje djelatnosti i unutrašnje organizacije.

Javni radio-televizijski sistem

Član 6.

RTV FBiH, zajedno sa Radio-televizijom Republike Srpske (u daljem tekstu: RT RS) i Javnim radio-televizijskim servisom BiH (u daljem tekstu: JS BiH) čini Javni radio-televizijski sistem u skladu sa Zakonom o osnovama Javnog radio- televizijskog sistema i o Javnom radio - televizijskom servisu Bosne i Hercegovine.

Regulatorna agencija za komunikacije

Član 7.

RTV FBiH je obavezna da u potpunosti poštuje pravila i propise Regulatorne agencije za komunikacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: CRA), ukoliko oni nisu u suprotnosti sa ovim zakonom. RTV FBiH podliježe svim postojećim CRA sankcijama za neispunjavanje pravila i propisa izuzev oduzimanju dozvole i suspenziji.

Djelatnost

Član 8.

- (1) Djelatnosti RTV FBiH su sljedeće:
 - pripremanje, proizvodnja, prijenos i emitiranje vlastitih radio i televizijskih programa;

- razmjena i učestvovanje u zajedničkim programima, programskim, tehničkim i tehnološkim projektima sa drugim emiterima i producentima programa;
- nabavljanje programa;
- uvođenje i korištenje novih tehnologija;
- izdavanje i raspodjela štampanog materijala vezanog za sopstveni program ili za pitanja o emitiranju uopće;
- skladištenje i korištenje arhiva tonskih i video zapisa;
- organizacija kulturnih, muzičkih i drugih događaja;
- ispitavanje medijskog tržišta i marketinške usluge;
- pružanje usluga teleteksta i djelatnosti vezanih za ostala polja tehnologije emitiranja.

(2) RTV FBiH može osnivati dopisničku mrežu i informativno-tehničke centre u svim kantonima, u skladu sa statutom.

(3) RTV FBiH će, u skladu sa mogućnostima, razvijati i proširivati svoje programske sadržaje u cilju emitiranja posebnih emisija na jezicima etničkih manjina koje žive u Federaciji, u skladu sa Ustavom.

(4) Statutom RTV FBiH mogu se odrediti i druge djelatnosti, pod uslovom da nisu u suprotnosti sa osnovnom djelatnošću RTV FBiH određenom ovim zakonom.

Nacionalna ravnopravnost

Član 9.

RTV FBiH u obavljanju djelatnosti i u kadrovskoj strukturi provodi relevantne ustavne odredbe u vezi sa jednakim pravima konstitutivnih naroda i ostalih.

Načini prijenosa programa

Član 10.

(1) RTV FBiH ima pravo prenositi program preko zemaljske mreže, satelita, kabla, interneta ili drugih tehničkih sredstava.

(2) RTV FBiH ostvaruje djelatnosti iz člana 6. preko proizvodnje i emitiranja programa na najmanje jednoj radio i jednoj televizijskoj mreži na teritoriji Federacije.

(3) Zahtjevi za proširenje usluga ili dodatne kanale se podnose CRA.

Arhiva

Član 11.

(1) RTV FBiH je dužna organizirati prikupljanje, čuvanje i arhivsku obradu svih proizvedenih i prikupljenih audio-vizuelnih snimaka na savremen način arhiviranja, u skladu sa zakonom.

(2) Klasifikacija i kategorizacija audio-vizuelnih snimaka određivat će se u zavisnosti od njihove kulturne, istorijske i programske vrijednosti.

(3) Zaštita i korištenje audio-vizuelnih snimaka osigurat će se u skladu sa posebnim općim aktom.

(4) JS BiH i RTRS imaju pristup arhivskoj građi RTV FBiH.

Statut i opći akti RTV FBiH

Član 12.

(1) RTV FBiH ima statut kojim se utvrđuje njena unutrašnja organizacija, ovlasti i način odlučivanja pojedinih organa, te uređuju druga pitanja od značaja za obavljanje djelatnosti i poslovanje RTV FBiH.

(2) Statut RTV FBiH objavljuje se u "Službenim novinama Federacije BiH".

(3) RTV FBiH ima i druge opće akte u skladu sa zakonom i statutom.

ODJELJAK B

Program

Programska načela

Član 13.

(1) Program RTV FBiH služi interesu javnosti i mora biti u skladu sa profesionalnim standardima i propisima i pravilima CRA. RTV FBiH je dužna osigurati raznovrstan i izbalansiran radijski i televizijski program, koji ispunjava visoke etičke standarde i standarde kvaliteta, poštovanja ljudskog života, dostojanstva i fizičkog integriteta ličnosti, i promoviranja demokratskih sloboda, društvene pravde i međunarodnog razumijevanja i mira.

(2) Program RTV FBiH uključuje informacije, kulturu, obrazovanje i zabavu.

(3) Program RTV FBiH će uvažavati nacionalne, regionalne, tradicijske, vjerske, kulturne, jezičke i druge karakteristike konstitutivnih naroda i svih građana Federacije. Program RTV FBiH također će afirmirati kulturne i druge potrebe nacionalnih manjina u Federaciji.

(4) RTV FBiH će proizvoditi i uređivati programe u skladu sa najvišim profesionalnim kriterijima, uz poštivanje umjetničkih i stvaralačkih sloboda, nezavisno od stajališta državnih organa, političkih stranaka i drugih interesnih grupa.

(5) RTV FBiH ima pravo, u skladu sa svojim uređivačkim smjernicama, prenositi sjednice ili dijelove sjednica Parlamenata, odnosno na drugi pogodan način informirati javnost o parlamentarnim aktivnostima. U tu svrhu, RTV FBiH ima slobodan pristup sjednicama parlamenata.

(6) RTV FBiH je dužna predstaviti javnosti svoje godišnje planove programa i izvješća o realiziranju tih planova. Svaka osoba ima pravo predati RTV FBiH prigovore i prijedloge koji se odnose na njen program.

Ostvarivanje programskih načela

Član 14.

(1) U ostvarivanju temeljnih programskih načela, RTV FBiH će naročito:

- istinito, cjelovito, nepristrasno i blagovremeno informirati javnost o političkim, ekonomskim, obrazovnim, naučnim, religijskim, kulturnim, sportskim i drugim događanjima;
- osigurati otvorenu i slobodnu raspravu o pitanjima od javnog interesa, vodeći računa o zastupljenosti svih interesa i ukusa;
- poštivati i podsticati pluralizam političkih, religijskih i drugih ideja;
- sva politička, ekonomska, obrazovna, naučna, religijska, kulturna i druga pitanja tretirati nepristrasno, omogućavajući ravnopravno sučeljevanje različitih stajališta, sa ciljem jačanja demokratskog duha, međusobnog razumijevanja i tolerancije;
- njegovati i razvijati sve oblike stvaralaštva koji doprinose razvoju kulture, umjetnosti i zabave.

(2) RTV FBiH će poštivati programski kodeks sistema javnog emitiranja u Bosni i Hercegovini, kojim se uređuju osnovna načela uređivačke politike, u skladu sa najvišim profesionalnim kriterijima.

(3) Vijesti moraju biti nepristrasne, nezavisne i tačne. Prije objavljivanja, sa razumnom pažnjom, ovisno o okolnostima, mora se provjeriti sadržaj, porijeklo i istinitost informativnog materijala predviđenog za vijesti. Komentari moraju biti na jasan način odvojeni od vijesti.

Programske zabrane**Član 15.**

(1) RTV FBiH neće emitirati materijal koji svojim sadržajem ili tonom podstiče etničku, vjersku ili rasnu mržnju, netrpeljivost ili diskriminaciju prema pojedincima i skupinama ili koji bi, na osnovu razumnog suda, mogao izazvati nasilje, nered i nemire, ili bi mogao podsticati na izvršenje krivičnog djela.

(2) RTV FBiH neće kršiti opće kulturne standarde pristojnosti i uljudnosti u svom programskom sadržaju i terminima emitiranja, a posebnu pažnju posvetit će zaštiti psihofizičkog razvoja djece.

(3) RTV FBiH ne smije emitirati bilo kakav materijal za koji zna da je lažan ili je mogla utvrditi da je lažan na osnovu zdravog razuma ili rutinskom provjerom, ili postoji opravdana osnova za pretpostavku da je lažan.

Zastupljenost programa**Član 16.**

(1) RTV FBiH teži osigurati glavninu vremena emitiranja za evropske programe.

(2) RTV FBiH rezervirat će najmanje četrdeset odsto (40%) vremena emitiranja za domaće programe u svim žanrovima, osim vijesti i sportskog programa.

(3) Najmanje deset odsto (10%) od vremena emitiranja, izuzevši informativne emisije, sportskog programa i marketing oglasa, RTV FBiH mora naručiti od nezavisnih producenata i/ili komercijalnih radio-televizijskih stanica.

(4) Procenete iz st. (2) i (3) ovog člana RTV FBiH dužna je dostići u roku od dvije (2) godine od dana stupanja na snagu ovog zakona.

ODJELJAK C

Marketing oglašavanja i sponzoriranje**Načela marketing oglašavanja****Član 17.**

(1) Marketing oglasi moraju biti jasno prepoznatljivi kao takvi i uočljivo odvojeni od drugih programskih sadržaja, putem vizuelnih i akustičnih sadržaja.

(2) Osoba ili organizacija koja oglašava ne može utjecati na koncept programa, sadržaj ili uređivačku politiku RTV FBiH.

(3) RTV FBiH ima pravo odbiti emitiranje marketing oglasa čiji je sadržaj protivan programskim načelima utvrđenim ovim zakonom, te drugim pravilima i propisima za javno oglašavanje.

(4) Osobe koje redovno prezentiraju vijesti i informativne programe ne mogu učestvovati u procesu pripreme, proizvodnje i emitiranju marketing oglasa.

(5) Prikriveno i indirektno marketing oglašavanje nije dozvoljeno.

Trajanje marketing oglasa**Član 18.**

(1) Trajanje marketing oglasa i drugih plaćenih poruka, kao i redistribucija istih u udarnom terminu, ne može biti duže od trajanja određenog u Odluci CRA od 6. decembra 2001. godine.

(2) Udarni termin za RTV FBiH je period između 17.30 i 22.30 sata.

(3) CRA će preispitati, te može revidirati, ograničenje oglašavanja svakih pet (5) godina.

(4) U posebnim okolnostima kada je izgledno gašenje javnog ili komercijalnog radio-televizijskog sektora, Vijeće CRA, nakon jednoglasne odluke o reviziji, ima pravo revidirati ograničenja marketing oglašavanja. Ova revizija mora uzeti u obzir mišljenje i potrebe svih državnih i entitetskih emitera u javnom i u komercijalnom sektoru.

Oglašavanje u izbornoj kampanji**Član 19.**

(1) Nije dozvoljeno emitiranje propagandnih poruka političkih stranaka i kandidata, izuzev u periodima trajanja zvanične predizborne kampanje u skladu sa Izbornim zakonom Bosne i Hercegovine, i prema propisima i pravilima Izborne komisije Bosne i Hercegovine.

(2) U toku predizborne kampanje RTV FBiH je dužna omogućiti političkim strankama i kandidatima da predstave svoje izborne programe pod ravnopravnim uslovima. Radio i televizija moraju ustupiti dio svog programskog vremena za prezentaciju kandidata, političkih stranaka i njihovih programa bez naplate troškova.

Virtuelno marketing oglašavanje**Član 20.**

(1) Virtuelno marketing oglašavanje dozvoljeno je pod uslovom da je organizator priredbe ili događaja dao prethodnu saglasnost i da su televizijski gledaoci obaviješteni o virtuelnom marketing oglašavanju u konkretnom slučaju.

(2) Virtuelni marketing oglas može se umetati samo na mjestima koja se inače koriste za marketing oglašavanje, ali ne smije biti uočljiviji od marketing oglasa koji se nalaze na tim mjestima, niti se smije pojavljivati na osobama, na njihovoj odjeći ili opremi.

Sponzoriranje**Član 21.**

(1) Zabranjeno je sponzoriranje vijesti i informativnih programa.

(2) Svi sponzorirani programi moraju biti jasno prepoznatljivi kao takvi.

(3) Zabranjen je bilo kakav utjecaj sponzora na sadržinu programa.

ODJELJAK D

Druge obaveze**Zaštita intelektualnog vlasništva****Član 22.**

RTV FBiH je dužna osigurati potpunu primjenu zakona kojima se uređuje zaštita autorskih i srodnih prava i intelektualnog vlasništva, i u tome se pridržavati najviših međunarodnih standarda.

Emitiranje za treće osobe**Član 23.**

(1) RTV FBiH će bez odgađanja i naplate emitirati obavještenja organa vlasti čije je objavljivanje hitno, kao što su obavještenja o opasnosti po život i zdravlje, o ugrožavanju imovine, sigurnosti, javnog reda i mira.

(2) RTV FBiH nije odgovorna za sadržaj obavještenja iz stava (1) ovog člana.

(3) Detalji vezani za emitiranje za ostale treće osobe utvrđuju se statutom.

Pravo na odgovor**Član 24.**

(1) Osoba čijim pravnim interesima je nanesena šteta, čiji su čast i ugled povrijeđeni u emitiranim navodima u radio ili televizijskom programu RTV FBiH ima pravo na odgovor u roku od petnaest (15) dana od dana emitiranja.

(2) Odgovor se podnosi RTV FBiH u pismenoj formi i sveden je na činjenice. Odgovor mora biti potpisan od zainteresirane strane ili njenog zastupnika.

(3) RTV FBiH ima pravo da ukloni uvredljive ili kriminalne sadržaje iz odgovora, pridržavajući se sadržajne cijene odgovora, kao i da skрати ili odbije objaviti odgovor ako nije u vezi sa emitiranim navodima.

(4) Ako se prigovor odnosi na dnevno-informativni program RTV FBiH je dužna besplatno emitirati odgovor najkasnije u roku od tri (3) dana od dana prijema prigovora, na način i u vremenu emitiranja navoda na koje se odgovor odnosi. Ako se prigovor odnosi na periodične emisije odgovor se mora besplatno emitirati u prvoj narednoj emisiji.

(5) Ako RTV FBiH ne objavi odgovor, ili to ne učini na odgovarajući način, osoba iz stava (1) ovog člana može u roku od osam (8) dana od dana isteka roka za objavljivanje, podnijeti prigovor Upravnom odboru.

(6) Ako podnositelj prigovora nije zadovoljan odlukom Upravnog odbora, ima pravo tražiti sudsku zaštitu u parničnom postupku u roku od petnaest (15) dana od dana prijema pismene odluke, odnosno u roku od trideset (30) dana od dana izjavanja prigovora, ako odluka nije donesena ili mu nije dostavljena.

(7) RTV FBiH može odbiti da emitira odgovor ako podnositelj zahtjeva nema pravni interes za objavljivanje odgovora ili ako zahtjev za odgovor nije podnesen blagovremeno.

Ispravke

Član 25.

Na zahtjev za ispravak pogrešno navedenih činjenica primjenjuje se isti postupak kao kod prava na odgovor.

Dužnost čuvanja snimaka

Član 26.

(1) RTV FBiH je dužna organizirati čuvanje i obradu svih audio-vizuelnih snimaka korištenih u programu.

(2) Snimci svih emisija moraju se čuvati najmanje šest (6) sedmica od dana emitiranja.

(3) U slučaju zahtjeva od strane CRA, ili u slučaju pokretanja sudskog ili drugog spora, RTV FBiH je dužna čuvati snimke za traženi period, odnosno do donošenja konačne odluke.

Minimum radnih obaveza

Član 27.

(1) U slučaju štrajka ne smiju biti ugrožene osnovne programske funkcije RTV FBiH.

(2) Generalni direktor, nakon konsultacija sa predstavnikom sindikata, određuje radnike RTV FBiH koji će obavljati osnovne programske funkcije iz stava (1) ovog člana.

(3) Ukoliko radnici određeni za obavljanje osnovnih programskih funkcija odbiju da rade u skladu sa ovim članom, direktor može za obavljanje ovih poslova angažovati radnike koji nisu članovi sindikata RTV FBiH, kao i osobe koje nisu zaposlene u RTV FBiH.

ODJELJAK E

Prava

Povjerljivost izvora

Član 28.

(1) Zagarantovana je povjerljivost izvora informacije.

(2) Otkrivanje izvora informacija i činjenica koje je saznao novinaru može naložiti samo sud, u slučaju kada je to neophodno radi sprečavanja nastanka teških krivičnih djela.

Pristup i emitiranje događaja

Član 29.

(1) RTV FBiH će imati pristup javnim kulturnim, sportskim i drugim događajima, u cilju informiranja najšire javnosti. Izvještaj koji se emitira bez plaćanja, ne smije trajati duže nego što je potrebno da se javnost informira o događaju, u smislu vijesti.

(2) RTV FBiH ima pravo, u okviru svog redovnog informativnog programa, besplatno citirati programe drugih emitera, ako je riječ o događajima iz stava (1) ovog člana. Trajanje citata ne smije biti duže od devedeset (90) sekundi, a izvor citata mora biti jasno naveden.

(3) Pravo iz stava (2) ovog člana, pod istim uslovima, imaju i sve radio-televizijske stanice u odnosu na program RTV FBiH.

ODJELJAK F

Upravljanje i rukovođenje

Organi RTV FBiH

Član 30.

(1) Organi RTV FBiH su Upravni odbor i generalni direktor.

Upravni odbor

Član 31.

(1) Upravni odbor je najviši organ RTV FBiH.

(2) Upravni odbor zastupa i štiti interese javnosti u pogledu radio i televizijskih programa, vrši nadzor nad cjelokupnim poslovanjem, kao i korištenjem i raspolaganjem imovinom RTV FBiH.

(3) Upravni odbor bira svog predsjedavajućeg i donosi poslovnik o radu.

(4) Predsjedavajući Upravnog odbora će po svojoj dužnosti biti član Izvršne komisije Upravnog odbora JS BiH, i obavljat će dužnosti predviđene tom organu.

Sastav Upravnog odbora

Član 32.

(1) Upravni odbor ima devet (9) članova.

(2) Članovi Upravnog odbora mogu biti samo državljani Bosne i Hercegovine.

(3) Četiri člana Upravnog odbora imenuje Parlament Federacije, iz reda svakog od konstitutivnih naroda i iz reda ostalih, tri člana imenuje postojeći Upravni odbor, a dva člana se imenuju na način koji Upravni odbor predvidi za njihov izbor.

(4) Članovi Upravnog odbora samostalni su u obavljanju svoje funkcije i ne primaju upute od organa koji ih je imenovao.

(5) Mandat članova Upravnog odbora traje tri (3) godine, a može se obnoviti samo još jednom.

Izbor, imenovanje i razrješenje Upravnog odbora

Član 33.

(1) Kandidate za članove Upravnog odbora koje imenuje Parlament Federacije, na osnovu javnog oglasa, predlažu organizacije građanskog društva u Federaciji (kulturne, obrazovne, socijalne, naučne, privredne, strukovne, sportske i druge institucije i udruženja).

(2) Upravni odbor može imenovati članove iz svog sastava.

(3) Za članove Upravnog odbora ne mogu biti imenovani:

- nosioci funkcija u zakonodavnoj, izvršnoj i sudskoj vlasti, na bilo kom nivou vlasti;

- članovi organa političkih stranaka;

- zaposleni u JS BiH, RTV FBiH i RT RS;

- zaposleni u drugim firmama koje obavljaju djelatnost radijskog ili televizijskog emitiranja, članovi njihovih

uprava ili nadzornih odbora, ili osobe koje obavljaju poslove zbog kojih bi moglo doći do sukoba interesa.

(4) Postupak izbora četiri člana Upravnog odbora koje imenuje Parlament Federacije uređuje se posebnom odlukom Parlamenta Federacije.

(5) U slučaju prijevremenog prestanka mandata člana Upravnog odbora koji je imenovan od strane prethodnog Upravnog odbora, novi član će biti imenovan od strane Upravnog odbora.

(6) Samo na inicijativu Upravnog odbora, odluku o razrješenju člana Upravnog odbora donosi onaj organ koji ga je imenovao.

Naknada za rad članovima Upravnog odbora

Član 34.

(1) Članovi Upravnog odbora imaju pravo na mjesečnu naknadu za svoj rad u visini prosječne plaće isplaćene u RTV FBiH u prethodnom mjesecu, kao i na naknadu putnih i materijalnih troškova u skladu sa odgovarajućim aktima RTV FBiH.

(2) Upravni odbor može odrediti uvećanje naknade za predsjedavajućeg.

Nadležnosti Upravnog odbora

Član 35.

Upravni odbor:

- utvrđuje programsku politiku, u skladu sa ovim zakonom;
- donosi statut, kodekse i opće akte prema potrebi;
- priprema i donosi uputu o postupku izbora članova Upravnog odbora, koje imenuju organizacije građanskog društva i nevladine organizacije;
- utvrđuje finansijski plan, usvaja godišnji finansijski izvještaj i periodične obračune;
- daje prijedlog za utvrđivanje visine pretplate Upravnom odboru JS BiH;
- odobrava raspolaganje finansijskim sredstvima u skladu sa statutom;
- predstavlja javnosti godišnje planove programa i izvještaje o realizaciji tih planova;
- odobrava kupovinu ili prodaju imovine RTV FBiH i zaključivanje ugovora o ustupanju te imovine trećim osobama u skladu sa ovim zakonom i statutom;
- imenuje i razrješava generalnog direktora i zaključuje ugovor o radu sa generalnim direktorom;
- daje saglasnost na imenovanje nosilaca najviših programskih funkcija;
- vrši i druge poslove utvrđene ovim zakonom i statutom;

Kvorum i odlučivanje Upravnog odbora

Član 36.

(1) Upravni odbor može punovažno odlučivati ako je sjednici prisutno najmanje pet članova (kvorum).

(2) Upravni odbor odlučuje većinom glasova od ukupnog broja članova, osim o pitanjima za koja je zakonom ili statutom određeno da se odlučuje kvalificiranom većinom.

(3) Za imenovanje i razrješenje generalnog direktora, usvajanje programske orijentacije radija i televizije, kao i za donošenje finansijskih planova i godišnjeg budžeta, potrebni su glasovi najmanje sedam članova Upravnog odbora.

Savjetodavni organi

Član 37.

Upravni odbor može osnovati savjetodavna tijela za razmatranje i savjetovanje o različitim aspektima djelatnosti RTV FBiH.

Imenovanje i mandat generalnog direktora

Član 38.

(1) Generalnog direktora imenuje Upravni odbor na osnovu javnog konkursa, na način određen u članu 36. stav (3) ovog zakona.

(2) Mandat generalnog direktora traje četiri (4) godine i može se produžiti najviše još jednom.

(3) Generalni direktor može biti osoba koja je državljanin Bosne i Hercegovine i ispunjava sve uslove predviđene Statutom.

(4) Za generalnog direktora ne može biti izabrana osoba koja obavlja izvršnu, zakonodavnu ili sudsku funkciju na bilo kojem nivou vlasti u Bosni i Hercegovini, ili koja je vlasnik odnosno suvlasnik preduzeća koje obavlja djelatnost radijskog ili televizijskog emitiranja.

Nadležnosti generalnog direktora

Član 39.

(1) Generalni direktor zastupa i predstavlja RTV FBiH.

(2) Generalni direktor vodi poslove RTV FBiH i odgovoran je za zakonitost rada RTV FBiH, a naročito za ostvarivanje odluka Upravnog odbora i programskih načela utvrđenih ovim zakonom.

(3) Generalni direktor imenuje uređivački i upravni tim RTV FBiH u skladu sa najvišim profesionalnim kriterijima i na način utvrđen statutom.

(4) Generalni direktor obavlja druge poslove u skladu sa zakonom i statutom.

Razrješenje generalnog direktora

Član 40.

(1) Upravni odbor ima obavezu razriješiti dužnosti generalnog direktora u sljedećim slučajevima:

- Ako sam zatraži razrješenje u skladu s ugovorom o radu;
- Ako nastanu takvi razlozi koji po posebnim propisima ili propisima kojima se uređuju radni odnosi dovode do prestanka ugovora o radu.

(2) Upravni odbor može razriješiti generalnog direktora ukoliko ocijeni da generalni direktor ne vrši svoju funkciju u skladu sa zakonom, statutom, općim aktima i njegovim ugovorom o radu.

(3) U slučaju generalnog direktora, Upravni odbor je dužan odmah imenovati vršioca dužnosti, a u roku od šezdeset (60) dana imenovati novog generalnog direktora.

ODJELJAK G

Finansijska pitanja RTV FBiH

Finansiranje

Član 41.

(1) Redovna djelatnost RTV FBiH se primarno finansira prihodima iz sljedećih izvora:

- radio i televizijska pretplata (u daljem tekstu: RTV pretplata);
- marketing;
- sponzoriranje.

(2) RTV FBiH može ostvarivati prihode iz vlastite djelatnosti uključujući, ali ne ograničavajući se, na proizvodnju programa po posebnim zahtjevima, komercijalizaciju autorskih i srodnih prava, proizvodnju i prodaju audio-vizuelnih djela, pružanje usluga teleteksta i drugih servisa.

Finansiranje iz budžeta

Član 42.

(1) Na osnovu odluke Upravnog odbora, RTV FBiH može tražiti da se iz budžeta Federacije finansira sljedeće:

- izgradnja i proširenje emisione mreže;
- troškovi zakupa satelita;
- programski projekti od značaja za Federaciju, koji nisu predviđeni redovnim godišnjim planom programa RTV FBiH;
- troškovi čuvanja arhivske građe, kao kulturnog dobra.

(2) Finansiranje iz budžeta ne smije ni na koji način utjecati na programsku samostalnost RTV FBiH.

Odlučivanje o finansijskom rezultatu

Član 43.

(1) Generalni direktor priprema finansijski plan za narednu godinu i dostavlja ga na usvajanje Upravnom odboru najkasnije do 1. novembra tekuće godine.

(2) Generalni direktor podnosi izvještaj o poslovanju u prethodnoj godini, u kojem Upravni odbor odlučuje najkasnije do 28. februara svake godine.

(3) Gubitak se namiruje iz imovine RTV FBiH.

Obaveza revizije

Član 44.

Obavezna je godišnja revizija poslovanja RTV FBiH od strane nezavisne revizorske firme.

ODJELJAK H**Radio i televizijska pretplata****Taksa za posjedovanje prijemnika**

Član 45.

(1) Svaka fizička ili pravna osoba na teritoriji Federacije koja posjeduje radio ili televizijski prijemnik, dužna je plaćati mjesečnu RTV pretplatu RTV FBiH.

(2) Prihod od RTV pretplate može se koristiti samo za finansiranje osnovne djelatnosti RTV FBiH.

(3) Prihod od RTV pretplate ne podliježe poreskim obavezama.

Način naplate

Član 46.

(1) RTV FBiH je ovlaštena da odredi način ubiranja RTV pretplate, i može samostalno prikupljati RTV pretplatu ili prikupljati određene kategorije RTV pretplate ili može taj zadatak povjeriti bilo kojoj pravnoj osobi (npr. javna preduzeća, specijalizirane agencije, i sl.), na osnovu ugovora.

(2) Na zahtjev RTV FBiH, preduzeća za obavljanje javnih službi u Federaciji (elektroprivrede, pošte, telekomi i druga) sklapaju ugovor sa RTV FBiH za prikupljanje RTV pretplate.

(3) JS BiH je ugovorna strana svakog ugovora koji RTV FBiH sklopi za ubiranje RTV pretplate.

Pretpostavka o posjedovanju

Član 47.

(1) Obaveza plaćanja pretplate se uspostavlja na temelju pretpostavke da jedna osoba u svakom domaćinstvu, hotel ili drugi pravni subjekt posjeduje najmanje jedan radio ili televizijski prijemnik (u daljem tekstu: pretplatnik).

(2) Pretpostavka iz stava 1. ovog člana može se osporiti pismenom izjavom nositelja domaćinstva, odnosno osobe ovlaštene za zastupanje pravne osobe da ne posjeduje radio ili televizijski prijemnik, koja se podnosi RTV FBiH.

(3) Izjava iz stava 2. ovog člana sadrži pristanak da ovlašten predstavnik javnog emitera može izvršiti neposrednu kontrolu tačnosti izjave. U slučaju nedozvoljavanja kontrole, pismena izjava ne proizvodi pravno djestvo.

(4) Ukoliko se provjerom ustanovi tačnost izjave iz stava (2) ovog člana, ispravka će se izvršiti u evidenciji, u skladu sa općim aktom o naplati pretplate.

Obaveza prijavljivanja prijemnika

Član 48.

(1) Svaka fizička ili pravna osoba dužna je prijaviti RTV FBiH nabavku radio ili televizijskog prijemnika u roku od trideset (30) dana, ako se tom nabavkom za nju stvara obaveza plaćanja RTV pretplate utvrđena ovim zakonom.

(2) Svaki pretplatnik dužan je prijaviti RTV FBiH promjenu adrese stanovanja, odnosno sjedišta.

(3) Obaveza plaćanja RTV pretplate nastaje od prvog dana narednog mjeseca od dana nabavke radio ili televizijskog prijemnika.

Broj prijemnika

Član 49.

(1) Svako domaćinstvo će plaćati RTV pretplatu samo za po jedan prijemnik, neovisno od ukupnog broja prijemnika u domaćinstvu. Samo jedan član domaćinstva može biti evidentiran kao pretplatnik.

(2) Pravna osoba ima obavezu plaćanja RTV pretplate za svaki prijemnik koji posjeduje.

(3) Izuzetno od odredbe iz stava 2. ovog člana, javne zdravstvene institucije, javne obrazovne institucije, institucije za socijalnu pomoć, radio-televizijske stanice i pravne osobe koje se bave proizvodnjom, servisiranjem, instalacijom, prodajom ili iznajmljivanjem radio ili televizijskih prijemnika, plaćaju jednu pretplatu po instituciji, prodavnici, odnosno poslovnici ili ispostavi.

Raspodjela RTV pretplate

Član 50.

(1) RTV FBiH pripada pedesetosam odsto (58%) od RTV pretplate prikupljene u Federaciji.

(2) JS BiH pripada četrdesetdva odsto (42%) od RTV pretplate prikupljene u Federaciji.

(3) Organizacija koja prikuplja RTV pretplatu dužna je dio RTV pretplate koji pripada JS BiH bez odlaganja i bez posredovanja izravno uplaćivati na račun JS BiH.

Kontrola naplate RTV pretplate

Član 51.

Obavezna je godišnja kontrola naplate RTV pretplate od strane nezavisne revizorske institucije, kojom se utvrđuje iznos i stepen naplate, kao i pravno raspodjele prikupljenih sredstava.

Izdavanje platnog naloga

Član 52.

(1) RTV FBiH može izdati platni nalog radi naplate RTV pretplate protiv pravne ili fizičke osobe koja kasni sa plaćanjem RTV pretplate (u daljem tekstu: dužnik). Platnim nalogom nalaže dužniku da u roku od osam (8) dana od dana prijema platnog naloga plati dug, sa zakonskom zateznom kamatom, i troškovima izdavanja naloga ili da u istom roku izjavi prigovor protiv platnog naloga. Dužnik će se upozoriti i da će neblagovremen prigovor biti odbačen.

(2) Ako je prigovor dužnika osnovan, RTV FBiH će u roku od trideset (30) dana prigovor uvažiti i pismeno obavijestiti dužnika o usvajanju prigovora.

(3) Ako je prigovor dužnika samo djelimično osnovan, RTV FBiH će izvršiti potrebne ispravke i dostaviti novi platni nalog.

Ako RTV FBiH utvrdi da je prigovor osnovan, pismeno će obavijestiti dužnika o tome da je platni nalog stavljen van snage. Ako smatra da je prigovor neosnovan u cijelosti ili djelimično, RTV FBiH će platni nalog, sa prigovorom, dostaviti nadležnom sudu, na postupak po tužbi. U odluci o glavnoj stvari, sud će odlučiti da li se platni nalog RTV FBiH u cijelosti ili djelimično održava na snazi ili se ukida.

(4) Platni nalog na koji nije izjavljen prigovor, postaje pravosnažan i predstavlja izvršni naslov.

ODJELJAK I

Kaznene odredbe

Neplaćanje RTV pretplate

Član 53.

(1) Fizička osoba koja ne ispunjava obaveze iz čl. 45. i 49. ovog zakona, kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom od 100,00 do 300,00 KM.

(2) Pravna osoba koja ne ispunjava obaveze iz čl. 45. i 49. ovoga zakona, kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom od 1.000,00 - 3.000,00 KM, a odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 200,00-500,00 KM.

Neprijavlivanje prijemnika ili lažna izjava o posjedovanju

Član 54.

(1) Fizička osoba koja ne ispunjava obaveze proistekle iz čl. 47. i 48. ovog zakona, kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom od 100,00 do 300,00 KM.

(2) Pravna osoba koja ne ispunjava obaveze iz čl. 47. i 48. ovog zakona, kaznit će se novčanom kaznom od 1.000,00 - 3.000,00 KM, a odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 200,00-500,00 KM.

ODJELJAK J

Prestanak RTV FBiH

Član 55.

(1) Odluka o prestanku RTV FBiH može biti donesena samo u formi zakona.

(2) Zakonom o prestanku RTV FBiH određuje se postupak prestanka i način raspodjele imovine.

ODJELJAK K

Prelazne i završne odredbe

Zajedničko korištenje prenosne mreže i frekvencija

Član 56.

(1) Do uspostave posebne prijenosne mreže za JS BiH, RTV FBiH dijelit će svoju prenosnu mrežu sa JS BiH.

(2) Programi JS BiH se, u pravilu, emitiraju u udarnim terminima i imaju prioritet u korištenju mreže.

Imenovanje i konstituiranje prvog Upravnog odbora

Član 57.

(1) Parlament Federacije će imenovati četiri člana Upravnog odbora u skladu sa ovim zakonom u roku od trideset (30) dana od dana kada Parlament Federacije usvoji ovaj zakon.

(2) Vijeće RTV FBiH, izabrano u skladu sa Aneksom II Odluke o restrukturiranju javnog radio-televizijskog sistema u Bosni i Hercegovini ("Službene novine Federacije BiH", broj 37/99) i Aneksom Druge odluke o restrukturiranju javnog radio-televizijskog sistema u Bosni i Hercegovini ("Službene novine Federacije BiH", broj 51/00) će imenovati tri člana Upravnog odbora u roku iz stava 1. ovog člana.

(3) Vijeće RTV FBiH će pripremiti i donijeti uputu o načinu izbora članova Upravnog odbora koje imenuju organizacije građanskog društva u roku iz stava 1. ovog člana, te će pozvati takva udruženja da predlože članove.

(4) Konstituirajuću sjednicu Upravnog odbora saziva predsjedavajući Vijeća RTV FBiH u roku od petnaest (15) dana od imenovanja svih članova.

(5) Do konstituiranja Upravnog odbora, u skladu sa ovim zakonom, njegovu funkciju vršit će Vijeće RTV FBiH iz stava 2. ovog člana.

Ostali rokovi

Član 58.

(1) Upravni odbor će, u roku od devedeset (90) dana od dana konstituiranja Upravnog odbora donijeti statut i imenovati generalnog direktora.

(2) Raspodjela RTV pretplate po odredbama člana 50. mora započeti najkasnije u roku od četiri (4) mjeseca od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Stupanje na snagu i objavljivanje

Član 59.

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH", a njime se potvrđuje Zakon o Radio-televiziji Federacije Bosne i Hercegovine, koji je Odlukom proglasio Visoki predstavnik za Bosnu i Hercegovinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 25/02) i koja je stupila na snagu osmog dana nakon objavljivanja.

Predsjedavajući
Doma naroda Parlamenta
Federacije BiH
prof. dr. Ivo Komšić, s. r.

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Ismet Briga, s. r.

502

Na temelju članka IV. B. 7. a) (IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O CENTRU ZA EDUKACIJU SUDACA I TUŽITELJA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

Progllašava se Zakon o Centru za edukaciju sudaca i tužitelja u Federaciji Bosne i Hercegovine, a koji je donio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Zastupničkog doma od 30. srpnja 2002. godine i na sjednici Doma naroda od 23. srpnja 2002. godine.

Broj 01-3-02-3-41/02
7. kolovoza 2002. godine
Sarajevo

Predsjednik
Federacije BiH
dr. Safet Halilović, v. r.

ZAKON

O CENTRU ZA EDUKACIJU SUDACA I TUŽITELJA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

I - OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Osnivanje

Ovim zakonom se osniva Centar za edukaciju sudaca i tužitelja u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Centar) i uređuju status i djelatnost Centra, organi upravljanja i rukovođenja, sredstva za rad Centra, te način i uvjeti pod kojima Centar obavlja edukaciju sudaca i tužitelja i osoba koje se namjeravaju baviti profesijsom suca ili tužitelja.

Cilj Centra je da, pod nadzorom Visokog sudačkog i tužiteljskog vijeća Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Visoko sudsko vijeće), osigura da se programi edukacije za suce i tužitelje utvrđuju i provode u smislu kriterija otvorenosti, stručnosti i nepristrasnosti, koji čine sastavni dio vršenja sudačke i tužiteljske funkcije.

II - STATUS I DJELATNOST CENTRA

Članak 2.

Status Centra

Centar se organizira kao javna ustanova.

Sjedište Centra je u Sarajevu.

Odgovarajuće prostorije, opremu i godišnji proračun za rad Centra osigurat će Vlada Federacije Bosne i Hercegovine.

Centar ima svojstvo pravne osobe i upisuje se u sudski registar.

Članak 3.

Djelatnost Centra

Djelatnosti Centra su:

1. Organiziranje, prema uputama i pod nadzorom Visokog sudačkog vijeća, nastave za početnu obuku osoba koje se namjeravaju baviti profesijom suca ili tužitelja;
2. Organiziranje, pod nadzorom Visokog sudačkog vijeća, stručnog usavršavanja sudaca i tužitelja;
3. Izdavanje uvjerenja o uspješno završenoj početnoj obuci iz točke 1. ovog stavka, te godišnjih uvjerenja o ispunjenim minimalnim uvjetima stručnog usavršavanja iz točke 2. ovog zakona, sukladno odredbi članka 16. ovog zakona.

III - UPRAVLJANJE I RUKOVOĐENJE

Članak 4.

Organi upravljanja i rukovođenja

Organ upravljanja u Centru je Upravni odbor Centra, a organ rukovođenja je ravnatelj.

Članak 5.

Članovi Upravnog odbora

Upravni odbor ima devet članova.

Članovi Upravnog odbora su:

1. jedan sudac Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine kojeg bira opća sjednica sudaca Vrhovnog suda;
2. jedan zamjenik Federalnog tužitelja, kojeg bira kolegij Federalnog tužiteljstva;
3. dva istaknuta pravna stručnjaka sa iskustvom u polju edukacije, koje imenuje ministar pravde Federacije Bosne i Hercegovine nakon konsultacija sa profesionalnim udruženjima, pravnim fakultetima i drugim sličnim tijelima;
4. dva suca koje biraju članovi Udruženja sudaca Federacije Bosne i Hercegovine;
5. dva tužitelja koje biraju članovi Udruženja tužitelja Federacije Bosne i Hercegovine;
6. jedan sudac za prekršaje koga biraju članovi Udruženja sudaca za prekršaje Federacije Bosne i Hercegovine.

Članove Upravnog odbora proglašava Visoko sudsko vijeće.

Članovi Upravnog odbora se imenuju odnosno biraju na period od pet godina.

Mandat članova Upravnog odbora može se obnoviti samo jednom.

Ravnatelj ima pravo da učestvuje na sastancima Upravnog odbora, bez prava glasa.

Članak 6.

Sastanci Upravnog odbora

Redovne sastanke Upravnog odbora saziva predsjednik Upravnog odbora. Sastanci Upravnog odbora održavaju se najmanje šest puta godišnje.

Vanredni sastanak Upravnog odbora može se sazvati na zahtjev ravnatelja ili većine članova Upravnog odbora.

Članak 7.

Odluke Upravnog odbora

Upravni odbor može donositi odluke ako je prisutno najmanje šest članova Odbora.

Upravni odbor donosi odluke natpolovičnom većinom. Ako su glasovi za dvije različite odluke jednako podijeljeni tako da nema većine, odlučujući je glas predsjedavajućeg Upravnog odbora.

Članak 8.

Nadležnosti Upravnog odbora

Upravni odbor ima slijedeće nadležnosti:

1. donosi statut Centra i druge opće akte;
2. utvrđuje, sukladno uputama i pod nadzorom Visokog sudačkog vijeća, program nastave za početnu obuku osoba koje se namjeravaju baviti profesijom suca ili tužitelja;
3. utvrđuje, u konsultaciji sa Visokim sudačkim vijećem, programe stručnog usavršavanja sudaca i tužitelja, uključujući i suce za prekršaje;
4. utvrđuje, u konsultaciji sa Visokim sudačkim vijećem, specijalne programe edukacije;
5. imenuje i razrješava ravnatelja Centra;
6. usvaja prijedlog godišnjeg proračuna za rad Centra i upućuje ga nadležnim organima ;
7. donosi finansijski plan;
8. usvaja godišnje izvješće o radu Centra;
9. u sporazumu sa ravnateljem Centra i predsjednikom odgovarajućeg suda, odnosno odgovarajućim kantonalnim ili općinskim tužiteljem, a uz suglasnost Visokog sudačkog vijeća, određuje suce, zamjenike tužitelja i druge osobe koje provode obuku i usavršavanje;
10. donosi poslovnik o svom radu;
11. osigurava sredstva za Centar, uključujući traženje donacija i poklona od domaćih i stranih pravnih i fizičkih osoba i međunarodnih organizacija;
12. saraduje, pri izradi programa edukacije, sa drugim tijelima za edukaciju u Bosni i Hercegovini i stranim zemljama, a naročito sa evropskim mrežama za edukaciju u pravosuđu;
13. angažira konsultante i stručnjake;
14. obavlja druge poslove utvrđene ovim zakonom i Poslovnikom, kao i poslove za koje ocijeni da su potrebni za funkcioniranje Centra.

Članak 9.

Troškovi članova Upravnog odbora

Članovi Upravnog odbora ne primaju naknadu za svoj rad.

Članovi Upravnog odbora imaju pravo da im Centar naknadi neophodne i opravdane troškove, uključujući putne troškove, nastale pri obavljanju poslova u korist Centra i poduzetih u svojstvu članova Upravnog odbora.

Članak 10.

Zajednički sastanci odbora

Radi utvrđivanja i usklađivanja zajedničkih programa edukacije i ostalih zajedničkih aktivnosti, Upravni odbor održava redovne zajedničke sastanke, najmanje dva puta godišnje, sa organom upravljanja odgovarajućeg centra u Republici Srpskoj i odgovarajućeg tijela u Distriktu Brčko, te po potrebi može sa tim organima zaključivati i sporazume o ovakvim zajedničkim programima.

Upravni odbor je ovlašten da u sporazumu sa organima iz prethodnog stavka usvoji poslovnik o njihovom zajedničkom radu.

Upravni odbor je ovlašten i da sa organom upravljanja odgovarajućeg centra u Republici Srpskoj zaključi sporazum o uspostavljanju jedinstvenog zajedničkog odbora odgovornog za upravljanje u oba navedena Centra.

Članak 11.

Ravnatelj Centra

Visoko sudsko vijeće objavljuje natječaj za ravnatelja Centra u dnevnim novinama širom Bosne i Hercegovine i službenim glasilima Republike Srpske, Federacije Bosne i Hercegovine i Distrikta Brčko, te prijave, po njihovom pristizanju, dostavlja Upravnom odboru.

U slučaju smrti, ostavke ili smjenjivanja ravnatelja, Visoko sudsko vijeće objavljuje natječaj što je prije moguće, a najkasnije 30 dana od dana kad je mjesto upražnjeno.

Za ravnatelja Centra može biti imenovana osoba koja ispunjava sljedeće uvjete:

1. da je državljanin Bosne i Hercegovine;
2. da posjeduje značajno iskustvo i vještinu u rukovođenju i upravljanju;
3. da posjeduje diplomu pravnog fakulteta u Bosni i Hercegovini ili bivšoj Jugoslaviji ili diplomu drugog pravnog fakulteta koja je sukladno zakonu priznata u Bosni i Hercegovini;
4. da u vrijeme imenovanja obavlja funkciju suca i tužitelja;
5. da posjeduje principijelnost, visoke moralne kvalitete i dokazanu stručnu sposobnost, uz odgovarajuće obrazovanje i kvalifikacije.

Ravnatelj Centra se imenuje na period od četiri godine i na ovu funkciju može biti ponovo imenovan još jedan mandat u istom trajanju.

Upravni odbor može većinom glasova suspendirati ili razriješiti ravnatelja iz slijedećih razloga: neizvršavanje radnih dužnosti i obveza; nemaran odnos prema poslu; loše upravljanje finansijskim sredstvima; nesposobnost za rad; ispunjavanje uvjeta za mirovinu; ili donošenje pravomoćne presude kojom se ravnatelj oglašava krivim za izvršeno kazneno djelo.

Plaću ravnatelja, koja ne može biti manja od prosječne plaće sudaca Vrhovnog suda Federacije, utvrđuje Upravni odbor.

Članak 12.

Odgovornosti ravnatelja

Ravnatelj ima slijedeće odgovornosti:

1. izvršava odluke Upravnog odbora;
2. organizira i rukovodi radom Centra;
3. priprema prijedlog godišnjeg proračuna za rad Centra;
4. priprema finansijski plan;
5. priprema godišnje izvješće o radu i finansijskom stanju Centra;
6. zastupa i predstavlja Centar prema trećim osobama;
7. predlaže i provodi programe edukacije koje utvrđuje Upravni odbor;
8. odgovoran je za zakonitost rada Centra;
9. obavlja i druge poslove koji su neophodni za rad Centra, sukladno zakonu i općim aktima Centra i uputstvima Upravnog odbora.

Radi usklađivanja međuentitetskih programa edukacije i drugih zajedničkih aktivnosti ravnatelj održava redovne mjesečne sastanke sa ravnateljem odgovarajućeg centra u Republici Srpskoj i odgovarajućim organom u Distriktu Brčko.

Članak 13.

Primjena Zakona o radnim odnosima u državnim organima

U pogledu prava, obveza i odgovornosti uposlenih u Centru primjenjuju se odredbe zakona koje reguliraju radne odnose u državnim organima.

IV - SREDSTVA ZA RAD CENTRA

Članak 14.

Izvori financiranja

Centar stiče sredstva za rad iz proračuna Federacije Bosne i Hercegovine, subvencija kantona, gradova i općina, donacija i poklona domaćih i stranih fizičkih i pravnih osoba i međunarodnih organizacija, pozajmica i od naknada za usluge koje Centar obavlja. Centar ne može prihvatiti sredstva čijim osiguravanjem se dovodi u pitanje njegova neovisnost.

Visina naknade za usluge iz stavka 1. ovog članka utvrđuje se općim aktom Centra.

Članak 15.

Uporaba sredstava

Sredstva za rad Centra upotrebljavaju se za sljedeće rashode:

- plaće uposlenih, naknade za rad osoba po ugovoru o djelu, tekuće troškove, nabavku i održavanje neophodne opreme, otplatu zajmova, i druge troškove u svezi sa djelatnošću Centra koje je odobrio Odbor.

V - STRUČNO USAVRŠAVANJE SUDACA I TUŽITELJA I POČETNA OBUKA OSOBA KOJE SE NAMJERAVAJU BAVITI TIM PROFESIJAMA

Članak 16.

Stručno usavršavanje sudaca i tužitelja

Centar svake godine organizira stručno usavršavanje sudaca i tužitelja.

Centar, pod nadzorom Visokog sudskog vijeća, izrađuje nastavni plan i program i provodi nastavu za stručno usavršavanje, garantujući sucima i tužiteljima održavanje i proširivanje njihovog znanja iz oblasti tehnike, kulture i društvenih odnosa, koje je neophodno za obavljanje njihove funkcije.

Sucima i tužiteljima se pruža nastava iz oblasti tumačenja i primjene materijalnih i procesnih zakona, etičkih standarda za suce i tužitelje, najnovijih naučnih i stručnih dostignuća u oblasti prava, sudačke i tužiteljske prakse drugih zemalja, te drugih oblasti koje određuje Upravni odbor,

Stručno usavršavanje iz stavka 1. ovog članka obvezno je za sve suce i tužitelje. Visoko sudsko vijeće, u suradnji sa Upravnim odborom, određuje minimalne uvjete stručnog usavršavanja koje svaki sudac i tužitelj mora ispuniti u tijeku godine, kako bi zadovoljio ovu profesionalnu obvezu.

Centar izdaje godišnja uvjerenja sucima i tužiteljima, koji su ispunili minimalne uvjete stručnog usavršavanja.

Članak 17.

Početna obuka

Za osobe koje se namjeravaju baviti profesijom suca ili tužitelja Centar organizira početnu obuku iz oblasti pozitivnog prava i prakse sudova Federacije, te sudskog umjeća.

Centar utvrđuje program početne obuke sukladno uputama i pod nadzorom Visokog sudskog vijeća.

Učesnicima koji uspješno završe program obuke iz stavka 2. ovog članka Centar dodjeljuje uvjerenja o završenoj početnoj obuci.

Članak 18.

Troškovi edukacije

Za vrijeme učestvovanja u programu stručnog usavršavanja koje provodi Centar, suci i tužitelji imaju pravo na naknadu slijedećih troškova:

1. isplata redovne plaće za vrijeme trajanja usavršavanja; i
2. naknada za neophodne i opravdane troškove nastale tijekom usavršavanja koje se obavlja van njihovog redovnog mjesta rada.

Članak 19.

Naknada za predavače

Suci i tužitelji koji u Centru provode programe edukacije, pod čim se podrazumijevaju i neophodne pripreme za pružanje edukacije sukladno uputstvima Centra, primaju redovnu plaću i odgovarajuće dodatke.

Suci i tužitelji iz stavka 1. ovog članka imaju pravo i na naknadu svih neophodnih i opravdanih troškova nastalih tijekom pripreme i vršenja edukacije koja se obavlja van njihovog redovnog mjesta rada. Bliže odredbe o određivanju takve naknade uređuju se općim aktima Centra.

VI - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 20.

Izbor i imenovanje članova prvog Upravnog odbora i objava natječaja za mjesto ravnatelja

U periodu do početka djelovanja Visokog sudskog vijeća, dužnosti Visokog sudskog vijeća iz članka 5. stavak 3 i članka 11. stavak 1. obavlja Federalno ministarstvo pravde (u daljnjem tekstu: Ministarstvo pravde).

Natječaj za mjesto ravnatelja sukladno članku 11. stavak 1. objavit će se u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Izbor i imenovanje prvih članova Upravnog odbora mora se obaviti u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, nakon čega se imena članova dostavljaju Ministarstvu pravde.

Federalni ministar pravde donijet će rješenje o proglašenju članova prvog Upravnog odbora u roku od 10 dana od dostave imena članova sukladno odredbi prethodnog stavka ovog članka.

Članak 21.

Sazivanje prvog sastanka Upravnog odbora

Prvi sastanak Upravnog odbora saziva član Upravnog odbora koga biraju suci Vrhovnog suda sukladno odredbi članka 5. stavak 2. točka 1. ovog zakona, u roku od 30 dana od dana proglašenja članova Upravnog odbora sukladno članku 20. stavak 4. ovog zakona. Na prvom sastanku Upravnog odbora, bira se predsjedavajući većinom glasova prisutnih članova.

Članak 22.

Predavači

Upravni odbor će, sukladno odredbi članka 8. stavak 1. točka 9. ovog zakona, uspostaviti radno tijelo sastavljeno od sudaca i tužitelja koji će provoditi obuku i usavršavanje za Centar, najkasnije u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Članak 23.

Stupanje na snagu

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH", a njime se potvrđuje Zakon o Centru za edukaciju sudaca i tužitelja u Federaciji Bosne i Hercegovine, koji je Odlukom proglasio Visoki predstavnik za Bosnu i Hercegovinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 24/02) i koja je stupila na snagu osmog dana nakon objave.

Predsjedatelj
Doma naroda Parlamenta
Federacije BiH
prof. dr. **Ivo Komšić**, v. r.

Predsjedatelj
Zastupničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Ismet Briga, v. r.

Na osnovu člana IV. B. 7. a) (IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ**O PROGLAŠENJU ZAKONA O CENTRU ZA EDUKACIJU SUDIJA I TUŽILACA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**

Proglašava se Zakon o Centru za edukaciju sudija i tužilaca u Federaciji Bosne i Hercegovine, a koji je donio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Predstavničkog doma održanoj 30. jula 2002. godine i na sjednici Doma naroda održanoj 23. jula 2002. godine.

Broj 01-3-02-3-41/01
7. augusta 2002. godine
Sarajevo

Predsjednik
Federacije BiH
dr. **Safet Halilović**, s. r.

ZAKON**O CENTRU ZA EDUKACIJU SUDIJA I TUŽILACA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**

I - OPĆE ODREDBE

Član 1.

Osnivanje

Ovim zakonom se osniva Centar za edukaciju sudija i tužilaca u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Centar) i uređuju status i djelatnost Centra, organi upravljanja i rukovođenja, sredstva za rad Centra, te način i uslovi pod kojima Centar obavlja edukaciju sudija i tužilaca i osoba koje se namjeravaju baviti profesijom sudije ili tužioca.

Cilj Centra je da, pod nadzorom Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Visoko sudsko vijeće), obezbijedi da se programi edukacije za sudije i tužioce utvrđuju i provode u smislu kriterija otvorenosti, stručnosti i nepristrasnosti, koji čine sastavni dio vršenja sudijske i tužilačke funkcije.

II - STATUS I DJELATNOST CENTRA

Član 2.

Status Centra

Centar se organizuje kao javna ustanova.

Sjedište Centra je u Sarajevu.

Odgovarajuće prostorije, opremu i godišnji budžet za rad Centra obezbijedit će Vlada Federacije Bosne i Hercegovine.

Centar ima svojstvo pravne osobe i upisuje se u sudski registar.

Član 3.

Djelatnost Centra

Djelatnosti Centra su:

1. Organizovanje, prema uputama i pod nadzorom Visokog sudskog vijeća, nastave za početnu obuku osoba koje se namjeravaju baviti profesijom sudije ili tužioca.
2. Organizovanje, pod nadzorom Visokog sudskog vijeća, stručnog usavršavanja sudija i tužilaca;
3. Izdavanje uvjerenja o uspješno završenoj početnoj obuci iz tačke 1. ovog stava, te godišnjih uvjerenja o ispunjenim minimalnim uslovima stručnog usavršavanja iz tačke 2. ovog zakona, u skladu sa odredbom člana 16. ovog zakona.

III - UPRAVLJANJE I RUKOVOĐENJE

Član 4.

Organi upravljanja i rukovođenja

Organ upravljanja u Centru je Upravni odbor Centra, a organ rukovođenja je direktor.

Član 5.

Članovi Upravnog odbora

Upravni odbor ima devet članova.

Članovi Upravnog odbora su:

1. jedan sudija Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine kojeg bira opća sjednica sudija Vrhovnog suda;
2. jedan zamjenik Federalnog tužioca, kojeg bira kolegij Federalnog tužilaštva;
3. dva istaknuta pravna stručnjaka sa iskustvom u polju edukacije, koje imenuje ministar pravde Federacije Bosne i Hercegovine nakon konsultacija sa profesionalnim udruženjima, pravnim fakultetima i drugim sličnim tijelima;
4. dvoje sudija koje biraju članovi Udruženja sudija Federacije Bosne i Hercegovine;
5. dvoje tužilaca koje biraju članovi Udruženja tužilaca Federacije Bosne i Hercegovine;
6. jedan sudija za prekršaje koga biraju članovi Udruženja sudija za prekršaje Federacije Bosne i Hercegovine.

Članove Upravnog odbora proglašava Visoko sudsko vijeće.

Članovi Upravnog odbora se imenuju odnosno biraju na period od pet godina. Mandat članova Upravnog odbora može se obnoviti samo jednom.

Direktor ima pravo da učestvuje na sastancima Upravnog odbora, bez prava glasa.

Član 6.

Sastanci Upravnog odbora

Redovne sastanke Upravnog odbora saziva predsjedavajući Upravnog odbora. Sastanci Upravnog odbora održavaju se najmanje šest puta godišnje.

Vanredni sastanak Upravnog odbora može se sazvati na zahtjev direktora ili većine članova Upravnog odbora.

Član 7.

Odluke Upravnog odbora

Upravni odbor može donositi odluke ako je prisutno najmanje šest članova Odbora.

Upravni odbor donosi odluke natpolovičnom većinom. Ako su glasovi za dvije različite odluke jednako podijeljeni tako da nema većine, odlučujući je glas predsjedavajućeg Upravnog odbora.

Član 8.

Nadležnosti Upravnog odbora

Upravni odbor ima slijedeće nadležnosti:

1. donosi statut Centra i druge opće akte;
2. utvrđuje, u skladu sa uputama i pod nadzorom Visokog sudskog vijeća, program nastave za početnu obuku osoba koje se namjeravaju baviti profesijom sudije ili tužioca;
3. utvrđuje, u konsultaciji sa Visokim sudskim vijećem, programe stručnog usavršavanja sudija i tužilaca, uključujući i sudije za prekršaje;
4. utvrđuje, u konsultaciji sa Visokim sudskim vijećem, specijalne programe edukacije;
5. imenuje i razrješava direktora Centra;
6. usvaja prijedlog godišnjeg budžeta za rad Centra i upućuje ga nadležnim organima;
7. donosi finansijski plan;
8. usvaja godišnji izvještaj o radu Centra;
9. u sporazumu sa direktorom Centra i predsjednikom odgovarajućeg suda, odnosno odgovarajućim kantonalnim ili općinskim tužiocem, a uz saglasnost Visokog sudskog vijeća, određuje sudije, zamjenike tužilaca i druge osobe koje provode obuku i usavršavanje;
10. donosi poslovnik o svom radu;

11. obezbjeđuje sredstva za Centar, uključujući traženje donacija i poklona od domaćih i stranih pravnih i fizičkih lica i međunarodnih organizacija;
12. saraduje, pri izradi programa edukacije, sa drugim tijelima za edukaciju u Bosni i Hercegovini i stranim zemljama, a naročito sa evropskim mrežama za edukaciju u pravosuđu;
13. angažuje konsultante i stručnjake;
14. obavlja druge poslove utvrđene ovim zakonom i Poslovnikom, kao i poslove za koje ocijeni da su potrebni za funkcionisanje Centra.

Član 9.

Troškovi članova Upravnog odbora

Članovi Upravnog odbora ne primaju naknadu za svoj rad.

Članovi Upravnog odbora imaju pravo da im Centar naknadi neophodne i opravdane troškove, uključujući putne troškove, nastale pri obavljanju poslova u korist Centra i preduzetih u svojstvu članova Upravnog odbora.

Član 10.

Zajednički sastanci odbora

Radi utvrđivanja i usklađivanja zajedničkih programa edukacije i ostalih zajedničkih aktivnosti, Upravni odbor održava redovne zajedničke sastanke, najmanje dva puta godišnje, sa organom upravljanja odgovarajućeg centra u Republici Srpskoj i odgovarajućeg tijela u Distriktu Brčko, te po potrebi može sa tim organima zaključivati i sporazume o ovakvim zajedničkim programima.

Upravni odbor je ovlašten da u sporazumu sa organima iz prethodnog stava usvoji poslovnik o njihovom zajedničkom radu.

Upravni odbor je ovlašten i da sa organom upravljanja odgovarajućeg centra u Republici Srpskoj zaključi sporazum o uspostavljanju jedinstvenog zajedničkog odbora odgovornog za upravljanje u oba navedena Centra.

Član 11.

Direktor Centra

Visoko sudsko vijeće objavljuje konkurs za direktora Centra u dnevnim novinama širom Bosne i Hercegovine i službenim glasilima Republike Srpske, Federacije Bosne i Hercegovine i Distrikta Brčko, te prijave, po njihovom pristizanju, dostavlja Upravnom odboru.

U slučaju smrti, ostavke ili smjenjivanja direktora, Visoko sudsko vijeće objavljuje konkurs što je prije moguće, a najkasnije 30 dana od dana kad je mjesto upražnjeno.

Za direktora Centra može biti imenovana osoba koja ispunjava sljedeće uslove:

1. da je državljanin Bosne i Hercegovine;
2. da posjeduje značajno iskustvo i vještinu u rukovođenju i upravljanju;
3. da posjeduje diplomu pravnog fakulteta u Bosni i Hercegovini ili bivšoj Jugoslaviji ili diplomu drugog pravnog fakulteta koja je u skladu sa zakonom priznata u Bosni i Hercegovini;
4. da u vrijeme imenovanja obavlja funkciju sudije ili tužioca;
5. da posjeduje principijelnost, visoke moralne kvalitete i dokazanu stručnu sposobnost, uz odgovarajuće obrazovanje i kvalifikacije.

Direktor Centra se imenuje na period od četiri godine i na ovu funkciju može biti ponovo imenovan još jedan mandat u istom trajanju.

Upravni odbor može većinom glasova suspendovati ili razriješiti direktora iz slijedećih razloga: neizvršavanje radnih dužnosti i obaveza; nemanar odnos prema poslu; loše upravljanje finansijskim sredstvima; nesposobnost za rad; ispunjavanje uslova za penziju; ili donošenje pravosnažne presude kojom se direktor ograđava krivim za izvršeno krivično djelo.

Plaću direktora, koja ne može biti manja od prosječne plaće sudija Vrhovnog suda Federacije, utvrđuje Upravni odbor.

Član 12.

Odgovornosti direktora

Direktor ima slijedeće odgovornosti:

1. izvršava odluke Upravnog odbora;
2. organizuje i rukovodi radom Centra;
3. priprema prijedlog godišnjeg budžeta za rad Centra;
4. priprema finansijski plan;
5. priprema godišnji izvještaj o radu i finansijskom stanju Centra;
6. zastupa i predstavlja Centar prema trećim osobama;
7. predlaže i provodi programe edukacije koje utvrđuje Upravni odbor;
8. odgovoran je za zakonitost rada Centra;
9. obavlja i druge poslove koji su neophodni za rad Centra, u skladu sa zakonom i općim aktima Centra i uputstvima Upravnog odbora.

Radi usklađivanja međuentitetskih programa edukacije i drugih zajedničkih aktivnosti direktor održava redovne mjesečne sastanke sa direktorom odgovarajućeg centra u Republici Srpskoj i odgovarajućim organom u Distriktu Brčko.

Član 13.

Primjena Zakona o radnim odnosima u državnim organima

U pogledu prava, obaveza i odgovornosti zaposlenih u Centru primjenjuju se odredbe zakona koje regulišu radne odnose u državnim organima.

IV - SREDSTVA ZA RAD CENTRA

Član 14.

Izvori finansiranja

Centar stiče sredstva za rad iz budžeta Federacije Bosne i Hercegovine, subvencija kantona, gradova i općina, donacija i poklona domaćih i stranih fizičkih i pravnih osoba i međunarodnih organizacija, pozajmica i od naknada za usluge koje Centar obavlja. Centar ne može prihvatiti sredstva čijim obezbjeđenjem se dovodi u pitanje njegova nezavisnost.

Visina naknade za usluge iz stava 1. ovog člana utvrđuje se općim aktom Centra.

Član 15.

Upotreba sredstava

Sredstva za rad Centra upotrebljavaju se za sljedeće rashode:

- plaće zaposlenih, naknade za rad osoba po ugovoru o djelu, tekuće troškove, nabavku i održavanje neophodne opreme, otplatu zajmova, i druge troškove u vezi sa djelatnošću Centra koje je odobrio Odbor.

V - STRUČNO USAVRŠAVANJE SUDIJA I TUŽILACA I POČETNA OBUKA OSOBA KOJE SE NAMJERAVAJU BAVITI TIM PROFESIJAMA

Član 16.

Stručno usavršavanje sudija i tužilaca

Centar svake godine organizuje stručno usavršavanje sudija i tužilaca.

Centar, pod nadzorom Visokog sudskog vijeća, izrađuje nastavni plan i program i provodi nastavu za stručno usavršavanje, garantujući sudijama i tužiocima održavanje i proširivanje njihovog znanja iz oblasti tehnike, kulture i društvenih odnosa, koje je neophodno za obavljanje njihove funkcije.

Sudijama i tužiocima se pruža nastava iz oblasti tumačenja i primjene materijalnih i procesnih zakona, etičkih standarda za sudije i tužioce, najnovijih naučnih i stručnih dostignuća u oblasti

prava, sudske i tužilačke prakse drugih zemalja, te drugih oblasti koje određuje Upravni odbor.

Stručno usavršavanje iz stava 1. ovog člana obavezno je za sve sudije i tužioce. Visoko sudsko vijeće, u saradnji sa Upravnim odborom, određuje minimalne uslove stručnog usavršavanja koje svaki sudija i tužilac mora ispuniti u toku godine, kako bi zadovoljio ovu profesionalnu obavezu.

Centar izdaje godišnja uvjerenja sudijama i tužiocima, koji su ispunili minimalne uslove stručnog usavršavanja.

Član 17.

Početna obuka

Za osobe koje se namjeravaju baviti profesijom sudije ili tužioca Centar organizuje početnu obuku iz oblasti pozitivnog prava i prakse sudova Federacije, te sudskog umjeća.

Centar utvrđuje program početne obuke u skladu sa uputama i pod nadzorom Visokog sudskog vijeća.

Učesnicima koji uspješno završe program obuke iz stava 2. ovog člana Centar dodjeljuje uvjerenja o završenoj početnoj obuci.

Član 18.

Troškovi edukacije

Za vrijeme učestvovanja u programu stručnog usavršavanja koje provodi Centar, sudije i tužiocima imaju pravo na naknadu slijedećih troškova:

1. isplata redovne plaće za vrijeme trajanja usavršavanja; i
2. naknada za neophodne i opravdane troškove nastale tokom usavršavanja koje se obavlja van njihovog redovnog mjesta rada.

Član 19.

Naknada za predavače

Sudije i tužiocima koji u Centru provode programe edukacije, pod čim se podrazumijevaju i neophodne pripreme za pružanje edukacije u skladu sa uputstvima Centra, primaju redovnu plaću i odgovarajuće dodatke.

Sudije i tužiocima iz stava 1. ovog člana imaju pravo i na naknadu svih neophodnih i opravdanih troškova nastalih tokom pripreme i vršenja edukacije koja se obavlja van njihovog redovnog mjesta rada. Bliže odredbe o određivanju takve naknade uređuju se općim aktima Centra.

VI - PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 20.

Izbor i imenovanje članova prvog Upravnog odbora i objava konkursa za mjesto direktora

U periodu do početka djelovanja Visokog sudskog vijeća, dužnosti Visokog sudskog vijeća iz člana 5. stava 3 i člana 11. stava 1. obavija Federalno ministarstvo pravde (u daljem tekstu: Ministarstvo pravde).

Konkurs za mjesto direktora u skladu sa članom 11. stav 1. objavit će se u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Izbor i imenovanje prvih članova Upravnog odbora mora se obaviti u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, nakon čega se imena članova dostavljaju Ministarstvu pravde.

Federalni ministar pravde donijet će rješenje o proglašenju članova prvog Upravnog odbora u roku od 10 dana od dostave imena članova u skladu s odredbom prethodnog stava ovog člana.

Član 21.

Sazivanje prvog sastanka Upravnog odbora

Prvi sastanak Upravnog odbora saziva član Upravnog odbora koga biraju sudije Vrhovnog suda u skladu sa odredbom člana 5. stava 2. tačka 1. ovog zakona, u roku od 30 dana od dana

proglašenja članova Upravnog odbora u skladu sa članom 20. stav 4. ovog zakona. Na prvom sastanku Upravnog odbora, bira se predsjedavajući većinom glasova prisutnih članova.

Član 22.

Predavači

Upravni odbor će, u skladu sa odredbom člana 8. stava 1. tačka 9. ovog zakona, uspostaviti radno tijelo sastavljeno od sudija i tužilaca koji će provoditi obuku i usavršavanje za Centar, najkasnije u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 23.

Stupanje na snagu

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH", a njime se potvrđuje Zakon o Centru za edukaciju sudija i tužilaca u Federaciji Bosne i Hercegovine, koji je Odlukom proglasio Visoki predstavnik za Bosnu i Hercegovinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 24/02) i koja je stupila na snagu osmog dana od dana objavljivanja.

Predsjedavajući
Doma naroda Parlamenta
Federacije BiH
prof. dr. Ivo Komšić, s. r.

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Ismet Briga, s. r.

503

Na temelju članka IV. B. 7. a) (IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O ODVJETNIŠTVU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Proglašava se Zakon o odvjetništvu Federacije Bosne i Hercegovine, a koji je donio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Zastupničkog doma od 30. srpnja 2002. godine i na sjednici Doma naroda od 23. srpnja 2002. godine.

Broj 01-3-02-3-404/02
7. kolovoza 2002. godine
Sarajevo

Predsjednik
Federacije BiH
dr. Safet Halilović, v. r.

ZAKON

O ODVJETNIŠTVU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

I - TEMELJNE ODREDBE

Članak 1.

Ovim zakonom se uređuje organizacija i položaj odvjetnika koji osigurava pružanje stručne pravne pomoći fizičkim i pravnim osobama u ostvarenju i zaštiti njihovih prava, obveza i pravnih interesa.

Članak 2.

Odvjetništvo je neovisna profesionalna djelatnost koja se organizira i funkcionira sukladno ovom zakonu i propisima donesenim na temelju zakona.

Samostalnost odvjetništva ostvaruje se posebno:

- 1) Neovisnim vršenjem usluga pravne pomoći;
- 2) Pravom stranke na slobodan izbor odvjetnika;
- 3) Organiziranjem odvjetnika u odvjetničku komoru kao neovisnu i samoupravnu organizaciju sa obveznim članstvom;
- 4) Donošenjem Statuta kojim se regulira rad odvjetničke komore i njenih organa;
- 5) Donošenjem Kodeksa odvjetničke etike;

6) Odlučivanjem o pravu na obavljanje odvjetničke djelatnosti, privremenoj zabrani i prestanku obavljanja djelatnosti;

7) Odlučivanjem o oblicima suradnje sa Advokatskom komorom Republike Srpske i odvjetničkim komorama stranih država, međudržavnim i međunarodnim udruženjima odvjetnika; i

8) Odlučivanjem o oblicima suradnje sa drugim vrstama međudržavnih i međunarodnih institucija, organizacija i udruženja.

Članak 3.

Odvjetnička djelatnost, između ostalog, obuhvata:

- 1) Davanje pravnih savjeta;
- 2) Sastavljanje različitih podnesaka (zahtjevi, tužbe, predstave, molbe, žalbe i dr);
- 3) Sastavljanje raznih isprava (ugovori, testamenti i dr);
- 4) Zastupanje stranaka u svim pamičnim, upravnim i ostalim postupcima pred svim redovnim i drugim sudovima, drugim državnim organima, arbitražama te pravnim osobama;
- 5) Obranu i zastupanje okrivljenog u kaznenom, prekršajnom i drugim postupcima u kojima se odlučuje o odgovornosti fizičkih i pravnih osoba; i
- 6) Pružanje i drugih oblika pravne pomoći fizičkim i pravnim osobama kako bi se zaštitila njihova prava i interesi.

Odvjetničku djelatnost, kao profesionalnu djelatnost, vrše odvjetnici kao pojedinci. Odvjetnici u svrhu zajedničkog vršenja profesije mogu formirati zajednički odvjetnički ured i odvjetničko društvo.

Članak 4.

Odvjetnik ne smije obavljati djelatnosti koje su nespojive s ugledom i neovisnošću odvjetničke djelatnosti.

Članak 5.

Odvjetnici su dužni da pružaju pravnu pomoć savjesno i stručno, sukladno Ustavu, zakonu i drugim propisima, kao i Statutom i drugim općim aktima Federalne odvjetničke komore, te Kodeksom odvjetničke etike.

U pravilu, odvjetnik je obavezan čuvati kao odvjetničku tajnu sve što mu je stranka povjerila, izuzev ako je odvjetnik oslobođen ove obveze na temelju izričitog ili prešutnog odobrenja stranke, pod kojim se, između ostalog, podrazumijevaju slučajevi i kad je stranka pokrenula disciplinski postupak protiv odvjetnika, kada je to nužno radi obrane odvjetnika u kaznenom postupku koji je protiv njega pokrenut, kada odvjetnik posumnja da predstoji izvršenje težeg kaznenog djela i kada odvjetnik pokrene parnicu radi namirenja troškova i izdataka koje mu stranka duguje.

Odvjetničku tajnu iz stavka 1. ovog članka dužne su čuvati i druge osobe koje rade ili su radile u odvjetničkom uredu, zajedničkom odvjetničkom uredu ili odvjetničkom društvu.

Članak 6.

Odvjetnik je neovisan u svom radu.

Odvjetnik ima pravo i dužnost da, u okviru zakona i u okviru ovlaštenja dobijenih od stranke, poduzima sve radnje u svim pravnim poslovima koje su po njegovoj ocjeni u interesu stranke kojoj pruža pravnu pomoć.

Članak 7.

Svaka stranka ima pravo slobodnog izbora odvjetnika koji je ovlašten da obavlja odvjetničku djelatnost u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija) sukladno ovom zakonu.

Odvjetnik upisan u Imenik odvjetnika u Federaciji ili odgovarajući Imenik u Republici Srpskoj ima pravo zastupati i braniti sve fizičke i pravne osobe pred sudovima, upravnim organima i svim ostalim organizacijama u Federaciji.

Državljanin druge države, koji po zakonu te države ispunjava uvjete za obavljanje djelatnosti odvjetnika, ima pravo na upis u Imenik odvjetnika pod uvjetom postojanja reciprociteta sa državom čiji je državljanin.

U slučaju sumnje o postojanju reciprociteta, obvezujuće tumačenje daje Federalno ministarstvo pravde.

Odredbе ovog zakona ni u kom slučaju ne utječu na pravo stranog državljanina koji prema zakonima svoje države ispunjava uvjete za obavljanje odvjetničke djelatnosti, da na teritoriju Federacije pruža pravnu pomoć u svezi sa pravom njegove države.

Članak 8.

Pružanje pravne pomoći mogu, pod uvjetima utvrđenim ovim zakonom, vršiti jedino odvjetnici i odvjetnički vježbenici, osim ako drugim zakonima nije drugačije određeno.

II - ORGANIZACIJA ODVJETNIKA U KOMORAMA

Članak 9.

Odvjetnici čiji se uredi odnosno odvjetnička društva nalaze na teritoriju Federacije obvezno se organiziraju u Odvjetničku komoru, kao neovisnu samoupravnu organizaciju odvjetnika, određenu ovim zakonom.

Članak 10.

Ovim zakonom se osniva Odvjetnička komora Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federalna odvjetnička komora).

Federalnu odvjetničku komoru čine:

- 1) Regionalna odvjetnička komora Sarajevo (formira se za područje kantona Sarajevo i Bosansko-podrinjskog kantona);
- 2) Regionalna odvjetnička komora Mostar (formira se za područje Hercegovačko-neretvanskog kantona, Zapadnohercegovačkog kantona i kantona broj 10);
- 3) Regionalna odvjetnička komora Tuzla (formira se za područje Tuzlanskog kantona i Posavskog kantona);
- 4) Regionalna odvjetnička komora Zenica (formira se za područje Zeničko-dobojskog kantona i Srednjo-bosanskog kantona);
- 5) Regionalna odvjetnička komora Bihać (formira se za područje Unsko-sanskog kantona).

(u daljnjem tekstu: regionalne komore)

Federalna odvjetnička komora i regionalne komore iz stavka 2. ovog članka imaju svojstvo pravne osobe.

Odvjetnici se obvezno udružuju u jednu od regionalnih komora iz stavka 2. ovog članka prema sjedištu njihovog odvjetničkog ureda čime ujedno stječu članstvo u Federalnoj odvjetničkoj komori.

Odvjetnički vježbenici se obvezno udružuju u Organizaciju odvjetničkih vježbenika u okviru Federalne odvjetničke komore.

Članak 11.

Federalna odvjetnička komora predstavlja i zastupa odvjetnike i odvjetničke vježbenike i obavlja slijedeće zadatke:

- 1) razvija i unapređuje odvjetničku djelatnost,
- 2) osigurava profesionalnu samostalnost odvjetnika,
- 3) donosi odluke u svezi sa stjecanjem prava na bavljenje odvjetničkom djelatnošću i djelatnošću odvjetničkih vježbenika,
- 4) pokreće disciplinski postupak i utvrđuje disciplinsku odgovornost za povrede pravila profesionalnog ponašanja,
- 5) štiti prava i interese odvjetnika, zajedničkih odvjetničkih ureda, odvjetničkih društava i odvjetničkih vježbenika,
- 6) organizira i osigurava stručno usavršavanje odvjetnika i nadgleda obuku odvjetničkih vježbenika,
- 7) surađuje sa zakonodavnom, sudskom i izvršnom vlašću u cijeloj Bosni i Hercegovini.

8) posreduje (medijacija) između odvjetnika i njihovih stranaka,

9) surađuje s državnim i međunarodnim organizacijama, institucijama i udruženjima, i

10) surađuje s Advokatskom komorom Republike Srpske, odvjetničkim komorama stranih država, regionalnim asocijacijama odvjetnika i međunarodnim udruženjima odvjetnika.

Federalna odvjetnička komora predstavlja i zastupa sve odvjetnike s teritorija Federacije pred federalnim tijelima i institucijama, a organi Federalne odvjetničke komore obavljaju sve one aktivnosti koje ovim zakonom nisu određene kao aktivnosti regionalnih komora.

Sjedište Federalne odvjetničke komore je u Sarajevu.

Članak 12.

Organi Federalne odvjetničke komore su:

- (1) Skupština,
- (2) Upravni odbor,
- (3) predsjednik i dopredsjednik,
- (4) Nadzorni odbor,
- (5) Disciplinski sud i disciplinski tužitelj,
- (6) Komisija za ispite iz članka 18. stavka 1., točke 7. ovog zakona i
- (7) drugi organi utvrđeni Statutom Federalne odvjetničke komore.

Mandat organa Federalne odvjetničke komore traje 4 godine.

Mandat predsjednika i dopredsjednika Federalne odvjetničke komore se ne može povjeriti istoj osobi drugi put u kontinuitetu, ali dopredsjednik nakon isteka njegovog mandata može biti biran na mjesto predsjednika Federalne odvjetničke komore.

Skupština Federalne odvjetničke komore donosi Statut, Kodeks odvjetničke etike i Disciplinski pravilnik.

Članak 13.

Skupštinu Federalne odvjetničke komore sačinjavaju delegati regionalnih komora i delegat Organizacije odvjetničkih vježbenika.

Skupštine regionalnih komora biraju na svakih deset članova po jednog delegata u Skupštinu Federalne odvjetničke komore. Organizacija odvjetničkih vježbenika delegira jednog delegata Skupštine Federalne odvjetničke komore.

Skupština može biti izborna, redovna i vanredna.

Redovna skupština održava se jedanput godišnje. Izborna skupština se održava svake četiri godine i na njoj se biraju predsjednik i dopredsjednik Federalne odvjetničke komore, dio članova Upravnog odbora, članovi Disciplinskog suda i disciplinski tužitelj. Vanredna skupština se održava po potrebi i saziva je Upravni odbor ili jedna trećina delegata Skupštine.

Za rad i odlučivanje Skupštine potrebno je da bude prisutno više od polovine delegata. Ukoliko ova većina ne postoji, početak zasjedanja Skupštine se odgađa za jedan sat, kada Skupština može raditi i odlučivati, ukoliko je prisutno više od jedne trećine delegata. Odluke Skupštine se smatraju usvojenim, ukoliko je za njih glasalo više od polovine prisutnih delegata.

Kada Skupština odlučuje i usvaja Statut i Kodeks odvjetničke etike odluka se smatra usvojenom ukoliko za nju glasa više od polovine delegata svake pojedine regionalne komore.

Ukoliko se zbog nepostojanja kvalificirane većine delegata u Skupštini ovi akti ne bi mogli usvojiti, Upravni odbor donosi privremene akte. Odluka se smatra usvojenom ukoliko je za nju glasala većina članova Upravnog odbora. Upravni odbor je dužan da najkasnije u roku od šest mjeseci od donošenja privremenih akata sazove Skupštinu i predloži Skupštini njihovo usvajanje. Privremena akta ostaju na snazi do usvajanja stalnih akata od strane Skupštine.

Opći akti Federalne odvjetničke komore objavljuju se u "Službenim novinama Federacije BiH".

Članak 14.

Federalnu odvjetničku komoru zastupa i predstavlja njen predsjednik.

Upravni odbor Federalne odvjetničke komore sastoji se od 11 članova. Predsjednik Federalne odvjetničke komore je na temelju svoje funkcije i član Upravnog odbora. Svaka regionalna komora imenuje po jednog člana u Upravni odbor, a preostalih pet članova biraju se na izornoj skupštini.

Blíže odredbe o nadležnostima, sazivanju, organizaciji i radu Skupštine, Upravnog odbora i predsjednika utvrđuju se Statutom Federalne odvjetničke komore.

Disciplinski pravilnik detaljnije definira rad i nadležnosti disciplinskog suda i disciplinskog tužitelja uključujući propise koji regulira pokretanje disciplinskog postupka protiv odvjetnika i odvjetničkih vježbenika, vođenje ovih postupaka, utvrđivanje njihovih disciplinske odgovornosti i izvršavanje izrečenih disciplinskih mjera.

Članak 15.

Regionalne komore su nadležne za postupanje u onim oblastima koje su utvrđene ovim zakonom.

Organi regionalnih komora su: Skupština, Upravni odbor, predsjednik, dopredsjednik, Disciplinski sud i disciplinski tužitelj, Nadzorni odbor, kao i drugi organi određeni Statutom regionalne komore.

Skupština regionalne komore donosi Statut u kojem se utvrđuje organizacija i način djelovanja regionalne komore, a koji mora biti sukladan odredbama ovog zakona i općim aktima Federalne odvjetničke komore.

Članak 16.

Kodeksom odvjetničke etike polazeći od temeljnih vrijednosti društva, uređuju se ukupna načelna pravila koja su za odvjetnike i odvjetničke vježbenike opće obvezna pri obavljanju odvjetničke djelatnosti. Kodeksom odvjetničke etike uređuju se, između ostalih, sljedeća pitanja:

1. Opće, profesionalne i osnovne dužnosti i to:
 - a) savjesnost,
 - b) čuvanje neovisnosti,
 - c) diskrecija i službena tajna,
 - d) zabrana zastupanja gdje postoji sukob interesa,
 - e) rukovanje sa tuđim imovinskim vrijednostima.
2. Posebne dužnosti profesije u svezi sa javnim informiranjem.
3. Posebne dužnosti profesije:
 - a) u svezi sa primanjem, i završavanjem naloga stranke, i
 - b) kod savjetovanja stranaka s malim prihodima.
4. Posebne dužnosti profesije prema sudovima i drugim organima i tijelima kao što su:
 - a) profesionalno ponašanje pred sudovima i drugim organima,
 - b) dužnosti kod upotrebe na uvid prepuštenih spisa, kao i iz toga stečenog znanja, i
 - c) dužnosti kod dostave spisa.
5. Posebne dužnosti profesije u odnosu na držanje novčanih sredstava klijenta i računovodstvo u svezi s tim, ugovaranje i obračun odvjetničkih usluga i njihovoj naplati.
6. Posebne dužnosti profesije prema odvjetničkim komorama, profesionalnom ponašanju prema drugim članovima odvjetničke komore, dužnosti kod profesionalne suradnje, dužnosti u svezi upošljavanja odvjetnika, kod obrazovanja i upošljavanja drugih suradnika.
7. Posebne dužnosti profesije u međunarodnom pravnom prometu.

Članak 17.

Federalno ministarstvo pravde prati rad odvjetništva i Federalne odvjetničke komore sa stanovišta provođenja ovog zakona i predlaže mjere za unapređenje odvjetničke djelatnosti.

U ostvarivanju funkcije iz stavka 1. ovog članka Federalno ministarstvo pravde može da zahtijeva odgovarajuća izvješća i podatke od Federalne odvjetničke komore, vodeći računa o neovisnosti odvjetništva.

III - UVJETI ZA VRŠENJE ODVJETNIČKE DJELATNOSTI

Članak 18.

Pravo na upis u Imenik odvjetnika Federalne odvjetničke komore ima osoba koja, ukoliko nije drugačije određeno zakonom, ispunjava sljedeće uvjete:

- 1) da je državljanin Bosne i Hercegovine;
- 2) da je diplomirao na jednom od pravnih fakulteta u Bosni i Hercegovini ili da je diplomirao na bilo kojem pravnom fakultetu u bivšoj Socijalističkoj Federativnoj Republici Jugoslaviji do 22. svibnja 1992. godine, a ako je diplomirao na pravnom fakultetu druge države, ovaj uvjet stječe nakon nostrificiranja diplome od nadležnog federalnog organa uprave;
- 3) da ima položen pravosudni ispit u Bosni i Hercegovini ili bivšoj Socijalističkoj Federativnoj Republici Jugoslaviji do 22. svibnja 1992. godine, a ako je pravosudni ispit položio u drugoj državi, ovaj uvjet stječe nakon priznanja tog ispita od strane nadležnog ministarstva u Federaciji BiH;
- 4) da je, nakon položenog pravosudnog ispita, stekao najmanje dvije godine radnog iskustva na pravnim poslovima u odvjetništvu, sudu, tužiteljstvu ili na pravnim poslovima u upravnom ili drugim državnim organima ili pravnim osobama;
- 5) nije osuđivan na kaznu zatvora za djela protiv uređenja i sigurnosti, za kaznena djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava, protiv službene ili druge odgovorne dužnosti ili za drugo kazneno djelo izvršeno iz koristljublja ili drugih niskih pobuda, osim ako je proteklo pet godina od izdržane, oprostene ili zastražele kazne;
- 6) da nije u radnom odnosu, a osobi koja se nalazi u radnom odnosu danom upisa u Imenik odvjetnika prestaje radni odnos, osim u slučaju uposlenja u odvjetničkom društvu;
- 7) da pokaže zadovoljavajuće znanje pred Ispitnom komisijom iz poznavanja Zakona o odvjetništvu, Statuta, Kodeksa odvjetničke etike i poznavanje drugih akata Federalne odvjetničke komore;
- 8) da je dostojan obavljanja odvjetničke djelatnosti. Ranije ponašanje i postupci moraju ukazivati da će ta osoba savjesno obavljati odvjetničku djelatnost.

Članak 19.

Pravo na obavljanje odvjetničke djelatnosti stiče se momentom upisa u Imenik odvjetnika koji se vodi kod Federalne odvjetničke komore i davanjem svečane izjave. Imenik odvjetnika je javna knjiga, a nijedan državni ili drugi organ ne može dati odobrenje za obavljanje poslova iz članka 3. ovog zakona bilo kao osnovno ili kao dopunsko zanimanje, osim ako drugačije nije određeno zakonom.

Nikome, ko ispunjava zakonske uvjete za obavljanje odvjetničke djelatnosti se ne može uskratiti pravo upisa u Imenik odvjetnika zbog njegove nacionalne, etničke, vjerske, političke ili spolne pripadnosti.

Zahtjev za upis u Imenik odvjetnika podnosi se regionalnoj komori koja, u roku od 30 dana od podnesenog zahtjeva, utvrđuje da li postoje zakonom propisani uvjeti za upis i donosi rješenje o upisu u Imenik odvjetnika kojeg vodi organ Federalne odvjetničke komore. Ukoliko regionalna komora rješenjem odbije zahtjev za upis, protiv tog rješenja podnosi zahtjev

može u roku od 15 dana izjaviti žalbu Federalnoj odvjetničkoj komori.

Rješenje o upisu iz stavka 3. ovog članka regionalna komora dostavlja odmah Federalnoj odvjetničkoj komori, koja je dužna da u roku od 30 dana od dana prijema izvrši potvrdu postojanja uvjeta za upis. Ukoliko se utvrdi da su ispunjeni svi uvjeti, izvršit će se upis u jedinstveni Imenik odvjetnika. Ukoliko se utvrdi da nisu ispunjeni uvjeti, odbiće se zahtjev za upis u Imenik odvjetnika, ukinuti rješenje regionalne komore o upisu, te predmet vratiti regionalnoj komori na ponovni postupak.

Protiv konačnog rješenja Federalne odvjetničke komore donesenog po zahtjevu za upis u Imenik odvjetnika dozvoljena je tužba u upravnom sporu koja se podnosi Vrhovnom sudu Federacije.

IV - PRAVA I DUŽNOSTI ODVJETNIKA

1. Prava i dužnosti odvjetnika u zastupanju stranke

Članak 20.

Sve oblike pravne pomoći određene člankom 3. ovog zakona mogu pružati samo odvjetnici, ako zakonom nije drugačije određeno.

Odvjetnik koji ima dozvolu udruženja odvjetnika druge države za obavljanje odvjetničke djelatnosti može u pojedinačnim slučajevima zastupati i braniti pred sudom i državnim organima Federacije uz prethodnu suglasnost Federalnog ministarstva pravde koje je dužno da o tome pribavi mišljenje Federalne odvjetničke komore.

Članak 21.

U zastupanju stranke odvjetnika može zamijeniti drugi odvjetnik, a uz uvjete predviđene zakonom i odvjetnički vježbenik koji radi u njegovom uredu, osim ako se stranka izričito tome protivi.

Odvjetnik sam određuje zamjenu u vrijeme svoje odsutnosti.

Članak 22.

Odvjetnik samostalno odlučuje da li će prihvatiti ponudu stranke za pružanje savjeta, zastupanje ili obranu.

Odvjetnik će odbiti zastupanje:

- 1) ako je pružao pravnu pomoć suprotnoj stranci u istom predmetu ili po bilo kom drugom pitanju vezanim za taj predmet,
- 2) ako je suprotnoj stranci u istom predmetu pravnu pomoć pružao odvjetnik koji radi u istom odvjetničkom uredu ili odvjetničkom društvu,
- 3) ako je on ili član ili uposlenik odvjetničkog ureda ili društva radio kao odvjetnički vježbenik sa odvjetnikom koji pruža pravnu pomoć suprotnoj stranci,
- 4) ako je u istom predmetu on ili član ili uposlenik odvjetničkog ureda ili društva postupao kao sudac, tužitelj, ovlaštena službena osoba Ministarstva unutarnjih poslova ili kao službena osoba u organu uprave,
- 5) ako se on ili član ili uposlenik odvjetničkog ureda ili društva bavio na drugi profesionalni način predmetnim slučajem,
- 6) ako on ili član ili uposlenik odvjetničkog ureda ili društva ima osobni interes koji je, ili može biti, u sukobu sa interesima zastupane stranke, i
- 7) u drugim slučajevima predviđenim zakonom ili općim aktima Federalne odvjetničke komore.

U slučajevima predviđenim toč. 2., 3., 5. i 7. stavka 2. ovog članka odvjetnik može prihvatiti ponudu za pružanje pravnih usluga po pristanku zastupane stranke koja je prethodno u potpunosti informirana o svim bitnim okolnostima slučaja. Takvo zastupanje ne smije biti u suprotnosti sa općim aktima Federalne odvjetničke komore.

Odvjetnik samo iz razloga predviđenih zakonom ili općim aktima Federalne odvjetničke komore može odbiti pružanje

pravne pomoći stranci u slučaju kada je, na temelju zakona, imenovan odlukom suda ili državnog organa.

Kodeksom odvjetničke etike mogu se utvrditi i drugi razlozi zbog kojih odvjetnik može da odbije pružanje pravne pomoći stranci.

Članak 23.

Odvjetnik je dužan otkazati punomoć za zastupanje zbog razloga navedenih u članku 22. stavak 2. ovog zakona.

Po otkazivanju punomoći zastupanoj stranci odvjetnik je dužan u periodu do 30 dana nastaviti pružati pravnu pomoć ako je potrebno da se od stranke otkloni kakva šteta, osim ako stranka nije imenovala drugog opunomoćenika ili se poduzimanju tih radnji izričito protivi.

Odvjetnik nije dužan postupati u suglasnosti s odredbama stavka 2. ovog članka ako stranka otkaže punomoć, ali je odvjetnik u momentu otkazivanja punomoći dužan u pismenoj formi izvijestiti stranku o svim relevantnim rokovima kao i zakazanim terminima u sudu u konkretnom predmetu.

Članak 24.

Odvjetnik je dužan da redovno informira svoje stranke o promjenama u predmetu.

Odvjetnik je dužan da stranci, nakon završenog zastupanja, na njen zahtjev, preda cjelokupni predmetni spis.

Odvjetnik je dužan čuvati spise zastupane stranke najmanje pet godina po pravomoćnom okončanju postupka, odnosno deset godina kada se zastupanje odnosilo na prava na nekretninama.

Članak 25.

Odvjetnik je dužan na svakom svom podnesku i ispravi, vidljivo označiti da ih je on sačinio (staviti svoj memorandum ili pečat) i osobno ih potpisati.

Članak 26.

Odvjetnik ne može biti pozvan na kaznenu ili materijalnu odgovornost za svoje mišljenje izraženo u pružanju pravne pomoći u postupku pred sudom ili drugim organima.

Članak 27.

O određivanju pritvora odvjetniku ili odvjetničkom vježbeniku sud je dužan bez odlaganja obavijestiti Federalnu odvjetničku komoru.

Članak 28.

Pretragu arhive i odvjetničkog ureda može odrediti nadležni sud, ako su za to ispunjeni uvjeti predviđeni zakonom kojim je propisan kazneni postupak. Pretraga se može vršiti samo u pogledu pisma i predmeta koji su izričito navedeni u naredbi o pretrazi.

O pretresu se mora izvijestiti nadležna regionalna komora prema mjestu sjedišta odvjetnika i pretraga se ne može obaviti ukoliko joj ne prisustvuje, uredno i blagovremeno izviješteni, ovlašteni predstavnici ove komore.

Pri provođenju pretrage ne smije biti povrijeđena tajnost isprava i predmeta na štetu stranaka.

Dokazi pribavljeni suprotno odredbama ovog članka, ne mogu se upotrebiti u sudskom postupku protiv odvjetnika i njegovih stranaka.

Članak 29.

Uvjeti za dozvoljeno reklamiranje odvjetnika, odvjetničkih ureda, zajedničkih odvjetničkih ureda ili odvjetničkih društava utvrđuju se Statutom Federalne odvjetničke komore.

Članak 30.

Odvjetnici, zajednički odvjetnički uredi i odvjetnička društva se obvezno osiguravaju od odgovornosti za štetu pričinjenu stranci u toku pružanja pravne pomoći. Minimalni iznos osiguranja i vrsta osiguranja štete određuju se općim aktima Federalne odvjetničke komore.

Odvjetnička komora može dogovoriti uvjete osiguranja svojih članova od odgovornosti za štetu koja može nastati u toku obavljanja njihove djelatnosti.

2. Odvjetničke nagrade i naknade

Članak 31.

Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (u daljnjem tekstu: Tarifa) određuje nagrade za rad i troškove nastale vršenjem odvjetničke djelatnosti kao i primjenu i stupanje na snagu ove tarife.

Skupština Federalne odvjetničke komore predlaže Tarifu koju odobrava Federalno ministarstvo pravde nakon konsultacija sa ostalim relevantnim ministarstvima.

Tarifa se objavljuje u "Službenim novinama Federacije BiH".

Odvjetnik ima pravo da zahtijeva i da primi nagradu za izvršeni rad i nadoknadu troškova nastalih u svezi s radom, sukladno odredbama Tarife.

Sudovi i drugi organi u odluci o troškovima postupka određivaće naknadu za pruženu pravnu pomoć stranci od strane odvjetnika prema odredbama Tarife koja je važila u momentu pružanja pravne pomoći.

Članak 32.

Novčana sredstva zastupane stranke odvjetnik može koristiti samo sukladno upustvima stranke ili uz njeno izričito odobrenje.

Odvjetnici su obvezni voditi posebno računovodstvo za novčana sredstva stranke.

Naknadu za pruženu pravnu pomoć, kao i troškove nastale u postupku, odvjetnik može naplatiti iz gotovine koju je zastupana stranka položila kod njega ili iz gotovine koju je za zastupanu stranku primio, sukladno općim aktima Federalne odvjetničke komore.

Na novčanim sredstvima koje primi u ime zastupane stranke, odvjetnik ima pravo zaloga radi osiguranja naplate naknade i izdataka za zastupanje.

3. Odvjetnički uredi

Članak 33.

Odvjetnik može imati samo jedan odvjetnički ured na području Federacije.

Sjedište odvjetničkog ureda je u mjestu na području regionalne komore kod koje je odvjetnik upisan u Imenik odvjetnika.

Odvjetnik ima pravo promijeniti mjesto sjedišta ureda na području druge regionalne komore, s tim što je dužan objavitelji se kod regionalne komore na čijem području je imao sjedište ureda, a prijaviti sjedište kod regionalne komore na čijem području će biti sjedište ureda.

Regionalna komora na čijem teritoriju se nalazi novo sjedište odvjetničkog ureda, dužna je o tome odmah izvijestiti Federalnu odvjetničku komoru radi upisa promjene sjedišta u Imeniku odvjetnika.

Članak 34.

Više odvjetnika može imati zajednički odvjetnički ured, o čemu zaključuju pismeni ugovor.

Ugovor iz stavka 1. ovog članka podnosi se regionalnoj komori na čijem području će biti sjedište odvjetničkog ureda, koja nakon što utvrdi da je ugovor sukladan zakonu, Statutu, Kodeksu odvjetničke etike te drugima aktima Federalne odvjetničke komore, upisuje zajednički odvjetnički ured u evidencije ili imenik te komore.

Zajednički odvjetnički ured može početi s radom danom upisa u evidencije ili imenik regionalne komore, koja o tome ozvijestava Federalnu odvjetničku komoru.

Članak 35.

Osobna odgovornost i garancije su individualne čak i u slučaju osnivanja zajedničkog odvjetničkog ureda.

4. Odvjetnička društva

Član 36.

Odvjetničko društvo, kao pravna osoba, se osniva sukladno zakonu kojim se uređuje osnivanje, poslovanje i prestanak gospodarskih društava i to u onom obliku kojim se osigurava osobna neograničena solidarna odgovornost članova za obveze društva.

Rad odvjetničkog društva je ograničen na obavljanje odvjetničke djelatnosti.

Samo odvjetnici mogu biti članovi odvjetničkog društva.

Obavljanje odvjetničke djelatnosti u okviru odvjetničkog društva može se povjeriti samo članovima odvjetničkog društva, odvjetnicima uposlenim u odvjetničkom društvu ili odvjetničkim vježbenicima u odvjetničkom društvu.

Prava, obveze i odgovornosti, koje su ovim zakonom predviđene za odvjetnike u izvršavanju njihove djelatnosti, odnose se i na odvjetnike koji su u radnom odnosu u odvjetničkom društvu.

Članak 37.

Pismenim ugovorom ili odlukom o osnivanju društva moraju biti uređena prava i obveze članova društva, prava i obveze ostalih članova društva u slučaju smrti člana ili njegovog istupanja iz društva, kao i prava nasljednika umrlog člana društva.

Članak 38.

Niti jedan akt odvjetničkog društva ne smije, u principu, dovesti u pitanje neovisnost odvjetnika koji pružaju pravnu pomoć.

Članak 39.

Za osnivanje odvjetničkog društva, odvjetnici osnivači su dužni pribaviti prethodnu privremenu suglasnost Federalne odvjetničke komore koja ocjenjuje da li je ugovor o osnivanju sukladan zakonu, Statutu, Kodeksu odvjetničke etike te aktima regionalne komore. Bez te suglasnosti društvo se ne može upisati u Imenik odvjetničkih društava Federalne odvjetničke komore.

Odvjetničko društvo je dužno izvijestiti Federalnu odvjetničku komoru o izvršenom upisu u Registar društava nadležnog suda u roku od osam dana po primitku izvješća i rješenja nadležnog suda o upisu.

Federalna odvjetnička komora je dužna novoosnovano odvjetničko društvo upisati u Imenik odvjetničkih društava u daljem roku od osam dana.

Članak 40.

Odvjetničko društvo i njegovi odvjetnici ne mogu pružati pravnu pomoć prije nego što bude izvršen upis odvjetničkog društva u Imenik odvjetničkih društava Federalne odvjetničke komore.

Članak 41.

Ukoliko nadležni organ Federalne odvjetničke komore utvrdi da aktivnosti odvjetničkog društva, ugovori sklopljeni između odvjetničkog društva i članova ili uposlenih u društvu ili uvjeti pod kojima odvjetnici obavljaju svoje dužnosti, krše odredbe zakona, Statuta Federalne odvjetničke komore, Kodeksa odvjetničke etike, ili bilo kojeg akta regionalne komore, može rješenjem zabraniti rad društva te ga brisati iz Imenika odvjetničkih društava.

Odvjetničko društvo brisat će se iz Imenika odvjetničkih društava i ukoliko odvjetničko društvo ne izvršava djelatnost u kontinuitetu dužem od tri mjeseca, ukoliko se ustanovi da odvjetničko društvo obavlja druge aktivnosti izvan svoje djelatnosti ili ukoliko su članu odvjetničkog društva ili

odvjetnicima uposlenim u društvu izrečene disciplinske mjere usljed čega postupanje i poslovanje odvjetničkog društva ozbiljno šteti ugledu odvjetništva.

U postupku za brisanje odvjetničkog društva iz Imenika odvjetničkih društava shodno se primjenjuju odredbe ovog zakona i općih akata Federalne odvjetničke komore, kojima je uređeno izricanje disciplinske mjere brisanja iz Imenika odvjetnika.

Rješenje o zabrani obavljanja djelatnosti odvjetničkom društvu je upravni akt protiv koga se može pokrenuti upravni spor.

Federalna odvjetnička komora može rješenjem odlučiti da se do pravomoćnosti rješenja iz stavka 1. ovog članka obustavi rad društva, a žalba protiv takvog rješenja ne odgađa njegovo izvršenje.

O donošenju rješenja iz st. 1. i 4. ovog članka Federalna odvjetnička komora je dužna bez odgađanja izvijestiti nadležni registarski sud radi provođenja odgovarajućeg postupka brisanja iz registra pravnih osoba.

Odvjetničko društvo prestaje sa radom sa danom brisanja iz Imenika odvjetničkih društava.

Nakon što je odvjetničko društvo prestalo da obavlja svoju djelatnost sukladno odredbama ovog članka, Federalna odvjetnička komora će preduzeti sve neophodne mjere radi zaštite interesa stranake koju je brisano društvo zastupalo.

Članak 42.

Član odvjetničkog društva ili uposleni odvjetnik u društvu brisanom iz Imenika odvjetničkih društava a kojem nije izrečena disciplinska mjera brisanja iz Imenika odvjetnika može nastaviti obavljati djelatnost odvjetnika.

Članak 43.

Za pruženu pravnu pomoć strankama odvjetnici u odvjetničkim društvima odgovoraju po općim pravilima o odgovornosti.

Članak 44.

U pogledu čuvanja odvjetničke tajne, disciplinske odgovornosti i odnosa prema Federalnoj odvjetničkoj komori i regionalnim komorama te njihovim organima, odvjetnici u odvjetničkim društvima imaju ista prava i odgovornosti kao i odvjetnici koji imaju vlastite urede.

Članak 45.

Odvjetnici, zajednički odvjetnički ured i odvjetnička društva mogu zaključivati ugovore o radu sa osobama koje će obavljati administrativne, tehničke, finansijske i druge poslove, a odvjetničko društvo i sa odvjetnicima.

U odnosu na prava i obveze uposlenih kod odvjetnika, u zajedničkom odvjetničkom uredu i u odvjetničkom društvu, koja nisu regulirana ugovorom o radu, primjenjuju se odredbe zakona kojim se regulira radni odnosi, kao i odredbe kolektivnog ugovora.

Poslove iz stavka 1. ovog članka mogu kod odvjetnika obavljati i osobe koje su sa odvjetnikom, zajedničkim odvjetničkim uredom ili odvjetničkim društvom zaključila ugovor o djelu.

V - PRESTANAK PRAVA NA OBAVLJANJE ODVJETNIŠTVA I PRIVREMENA ZABRANA VRŠENJA ODVJETNIČKE DJELATNOSTI

Članak 46.

Odvjetniku prestaje pravo na obavljanje odvjetničke djelatnosti:

1. ako izgubi državljanstvo Bosne i Hercegovine, u kojem slučaju će se brisanje izvršiti sa danom pravomoćnosti odluke kojom je utvrđen gubitak državljanstva;

2. ako izgubi radnu sposobnost, u kojem slučaju će se brisanje izvršiti sa danom pravomoćnosti odluke kojom je utvrđen gubitak radne sposobnosti;
3. ako odvjetnik umre, u kojem slučaju će se brisanje izvršiti sa danom smrti odvjetnika;
4. ako postane trajno zdravstveno nesposoban za obavljanje odvjetničke djelatnosti, u kojem slučaju će se brisanje izvršiti sa danom pravomoćnosti odluke nadležne zdravstvene ustanove kojom se utvrđuje ili konstatira zdravstvena nesposobnost;
5. ako mu je izrečena mjera zabrane obavljanja odvjetničke djelatnosti, u kojem slučaju će se brisanje izvršiti sa danom pravomoćnosti odluke suda ili drugog nadležnog organa;
6. ako je na temelju izrečene disciplinske mjere izgubio pravo na obavljanje odvjetničke djelatnosti, u kojem slučaju će se brisanje izvršiti sa danom pravomoćnosti odluke kojom je izrečena disciplinska mjera;
7. ako izjavi da više neće obavljati odvjetničku djelatnost, u kojem slučaju će se brisanje izvršiti sa danom pravomoćnosti odluke o brisanju;
8. ako duže od šest mjeseci bez opravdanog razloga ne obavlja djelatnost odvjetnika, u kojem slučaju će se brisanje izvršiti sa danom u koji se utvrdi da je prestao obavljati djelatnost odvjetnika;
9. ako zasnjuje radni odnos, izuzev sa odvjetničkim društvom, u kojem slučaju će se brisanje izvršiti sa danom zasnivanja tog radnog odnosa;
10. ako je osuđen na bezuvjetnu kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci ili duže, u kojem slučaju će se brisanje izvršiti sa danom pravomoćnosti osuđujuće presude,

U slučajevima iz stavka 1. toč. 8. i 9. ovog članka, odvjetniku prestaje pravo obavljanja odvjetničke djelatnosti danom dostavljanja pravomoćne odluke nadležnog tijela regionalne komore.

Članak 47.

Odvjetniku će se privremeno zabraniti vršenje odvjetničke djelatnosti, ako je protiv njega određen pritvor, odnosno ako je stupio na izdržavanje kazne zatvora izrečene u trajanju do šest mjeseci.

Odvjetniku se može privremeno zabraniti vršenje odvjetničke djelatnosti ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak za djelo koje ga čini nedostojnim za vršenje odvjetničke djelatnosti; ako je protiv njega pokrenut disciplinski postupak za težu povredu dužnosti; ako se kazneni, odnosno disciplinski postupak protiv njega ne može uspješno provesti bez privremene zabrane vršenja njegove djelatnosti; ako je u vršenju odvjetničke djelatnosti više od tri puta, odnosno dva puta u kontinuitetu, izvršena povreda dužnosti ili ugleda odvjetništva, bez obzira na težinu pojedinačne povrede.

Rješenjem o privremenoj zabrani, utvrđuje se točan vremenski period tijekom kojeg će odvjetniku biti zabranjeno da obavlja djelatnost odvjetnika.

Članak 48.

O prestanku prava na obavljanje odvjetničke djelatnosti odluku donosi nadležna regionalna komora, a verifikuje je Federalna odvjetnička komora na isti način i po istom postupku kao i prilikom upisa u Imenik odvjetnika.

Ukoliko nadležna regionalna komora ne donese odluku iz stavka 1. ovog članka iako je upoznata sa nastupanjem nekog od uvjeta za prestanak prava na obavljanje odvjetničke djelatnosti, Federalna odvjetnička komora je ovlaštena da neposredno donese rješenje o prestanku vršenja odvjetničke djelatnosti i brisanju iz Imenika odvjetnika.

O privremenoj zabrani vršenja odvjetničke djelatnosti odlučuje organ određen Statutom regionalne komore, protiv koje se može uložiti žalba Federalnoj odvjetničkoj komori u roku od 15 dana od primitka prvostupanjskog rješenja.

Protiv konačnog rješenja Federalne odvjetničke komore donesene po odredbama ovog članka može se uložiti tužba u upravnom sporu kod Vrhovnog suda Federacije.

Nakon donošenja rješenja o prestanku prava na obavljanje odvjetničke djelatnosti ili privremenoj zabrani vršenja odvjetničke djelatnosti Federalna odvjetnička komora će poduzeti sve neophodne mjere radi zaštite interesa stranke koja je zastupana po tom odvjetniku.

Članak 49.

Organ koji je protiv odvjetnika ili odvjetničkog vježbenika:

- 1) pokrenuo kazneni ili prekršajni postupak, ili
 - 2) utvrdio gubitak radne ili poslovne sposobnosti ili gubitak državljanstva,
 - 3) utvrdio gubitak opće zdravstvene sposobnosti,
- dužan je u roku od osam dana o tome izvijestiti Federalnu odvjetničku komoru.

VI - ODVJETNIČKI VJEŽBENICI

Članak 50.

Odvjetnički vježbenik se osposobljava za samostalno obavljanje odvjetničke djelatnosti i stručno osposobljava radi polaganja pravosudnog ispita, radom na pravnim poslovima u odvjetničkom uredu, zajedničkom odvjetničkom uredu ili odvjetničkom društvu.

Odvjetnički vježbenik ima odvjetnika - principala koji je upisan u Imenik odvjetnika i koji obavlja odvjetničku djelatnost duže od pet godina.

Članak 51.

Svojtvo odvjetničkog vježbenika stječe se upisom u Imenik odvjetničkih vježbenika Federalne odvjetničke komore, po istom postupku predviđenim za upis u Imenik odvjetnika. Pravo na upis ima ona osoba koja ispunjavaju slijedeće uvjete:

1. da je državljanin Bosne i Hercegovine;
2. da je diplomirao na pravnom fakultetu na teritoriju Bosne i Hercegovine ili da je diplomirao na bilo kojem pravnom fakultetu u bivšoj Socijalističkoj Federativnoj Republici Jugoslaviji do 22. svibnja 1992. godine, a ako je diplomirao na pravnom fakultetu u nekoj stranoj državi shodno se primjenjuje članak 18., stavak 1., točka 3. ovog zakona;
3. da posjeduje dokaz da će se zasnovati radni odnos sa odvjetnikom koji ispunjava uvjete iz članka 50., stavak 2. ovog zakona.

Članak 52.

Odvjetnički vježbenik zasniva radni odnos i ima ista prava i dužnosti kao i vježbenik uposlen u pravosudnim i upravnim organima.

Oredreba ovog zakona o upisu u Imenik odvjetnika, pravima i dužnostima odvjetnika, čuvanju odvjetničke tajne, o privremenoj zabrani odnosno prestanku prava na vršenje odvjetničke djelatnosti shodno se primjenjuju i na odvjetničke vježbenike.

Članak 53.

Odvjetnički vježbenici brišu se iz Imenika odvjetničkih vježbenika:

1. prestankom ugovora o radu,
2. na zahtjev odvjetničkog vježbenika,
3. izricanjem disciplinske mjere kojom se odvjetničkom vježbeniku zabranjuje obavljanje djelatnosti,
4. smrću odvjetničkog vježbenika,
5. ako bez opravdanog razloga ne izvršava djelatnost odvjetničkog vježbenika neprekidno duže od 60 dana,
6. ako ne položi pravosudni ispit ni nakon isteka dvije godine po stjecanju uvjeta za polaganje ispita, ili

7. ako se u roku od dvije godine od dana položenog pravosudnog ispita ne upiše u Imenik odvjetnika.

Članak 54.

Odvjetnički vježbenici se obvezno udružuju u Organizaciju odvjetničkih vježbenika u okviru Federalne odvjetničke komore.

Organizacija odvjetničkih vježbenika učestvuje u radu organa Federalne odvjetničke komore kao i regionalnim komorama sa pravima i obvezama određenim ovim zakonom i važećim Statutima.

Članak 55.

Na zahtjev odvjetnika-principala i odvjetničkog vježbenika, odgovarajući organ Federalne odvjetničke komore, ukoliko je zahtjev opravdan, može produžiti trajanje statusa odvjetničkog vježbenika za još jednu godinu.

VII - DISCIPLINSKA ODGOVORNOST ODVJETNIKA I ODVJETNIČKIH VJEŽBENIKA

Članak 56.

Odvjetnici, koji obavljaju djelatnost odvjetnika kao pojedinci, u zajedničkom odvjetničkom uredu ili odvjetničkom društvu kao i odvjetnički vježbenici individualno su odgovorni za savjesno vršenje svoje djelatnosti i čuvanje ugleda odvjetništva.

Povredom obveze smatrat će se svako ponašanje suprotno obvezama utvrđenim ovim zakonom i općim aktima Federalne odvjetničke komore.

Članak 57.

Statutom Federalne odvjetničke komore utvrđuju se teže i lakše povrede dužnosti odvjetnika i odvjetničkih vježbenika u izvršavanju njihove djelatnosti i čuvanju ugleda profesije, kao i vrste disciplinskih mjera.

Statutom i Disciplinskim pravilnikom Federalne odvjetničke komore određuju se organi koji će pokretati i voditi disciplinski postupak i način vođenja tog postupka.

Članove disciplinskih organa Federalne odvjetničke komore imenuje Skupština te komore.

Član disciplinskog organa može biti samo član Federalne odvjetničke komore sa najmanje deset godina radnog iskustva nakon položenog pravosudnog ispita.

Svako ima pravo pokrenuti disciplinski postupak protiv advokata podnošenjem prijave disciplinskom tužitelju regionalne komore.

Disciplinski tužitelj regionalne komore, nakon što ocijeni da prijava ukazuje na povredu disciplinske odgovornosti, podiže optužnicu i predmet upućuje disciplinskom sudu regionalne komore na odlučivanje.

Federalno ministarstvo pravde i disciplinski tužitelj Federalne odvjetničke komore pokreću postupak za utvrđivanje disciplinske odgovornosti odvjetnika ili odvjetničkog vježbenika podnošenjem optužnice neposredno disciplinskom sudu regionalne komore, koju u postupku zastupa disciplinski tužitelj te komore.

Disciplinski postupak protiv odvjetnika i odvjetničkih vježbenika utvrđen općim aktima Federalne odvjetničke komore će uključivati pravo da se bude izviješten o činjeničnom i pravnom sadržaju optužnog akta, pravo na pravičan postupak, pravo na prisustvovanje bilo kojem ročištu, pravo da se brani protiv optužbi sa pravnim zastupnikom po izboru, pravo na pokretanje postupka preispitivanja odluke disciplinskog organa Federalne odvjetničke komore pred nadležnim sudom.

Disciplinski postupak mora biti pravičan i transparentan, a pri izricanju disciplinske mjere mora biti uvažen princip proporcionalnosti.

Prilikom izricanja disciplinskih mjera za disciplinski prekršaj, disciplinski organi uzimaju u obzir slijedeće:

- (1) težinu izvršenog disciplinskog prekršaja i njegove posljedice;
- (2) stupanj odgovornosti;
- (3) okolnosti pod kojima je izvršen disciplinski prekršaj;
- (4) prethodni rad i ponašanje prekršitelja;
- (5) bilo koju drugu okolnost koja može uticati na težinu i vrstu disciplinskih mjera; i
- (6) da se disciplinske mjere brisanja iz Imenika izriču za teže disciplinske prekršaje ako težina tog prekršaja jasno upućuje da je prekršitelj nepodoban da vrši odvjetničku djelatnost ili djelatnost odvjetničkog vježbenika.

Članak 58.

Pod težom povredom dužnosti urednog obavljanja djelatnosti i čuvanja ugleda odvjetništva smatra se svako teže narušavanje dužnosti, ugleda i odvjetničkog kodeksa etike, a naročito:

1. očigledno nesavjesno obavljanje djelatnosti odvjetnika ili odvjetničkog vježbenika,
2. bavljenje poslovima koji su nespojivi sa ugledom i nezavisnošću odvjetništva,
3. povreda dužnosti čuvanja odvjetničke tajne, i
4. zahtijevanje naknade veće od propisane Tarifom ili od ugovorene.

Lakše povrede dužnosti urednog izvršavanja djelatnosti i čuvanja ugleda odvjetništva su sve povrede koje u sebi ne sadrže elemente teže povrede urednog obavljanja djelatnosti i čuvanja ugleda odvjetništva.

Članak 59.

U postupku za utvrđivanje odgovornosti za povredu odvjetničke dužnosti, odvjetniku ili odvjetničkom vježbeniku mogu se izreći disciplinske mjere:

1. Za lakše povrede dužnosti:
 - a) opomena,
 - b) javna opomena,
 - c) novčana kazna, koja ne može preći 2.000,00 KM za odvjetnike i 1.000,00 KM za odvjetničke vježbenike.
2. za teže povrede dužnosti:
 - a) novčana kazna, koja ne može preći 10.000,00 KM za odvjetnike i 5.000,00 KM za odvjetničke vježbenike;
 - b) zabrana obavljanja djelatnosti odvjetničkog vježbenika u trajanju od šest mjeseci do pet godina, i
 - c) brisanje iz Imenika odvjetnika ili Imenika odvjetničkih vježbenika u vremenu trajanja zabrane obavljanja odvjetničke djelatnosti ili djelatnosti odvjetničkog vježbenika.

Članak 60.

Prvostupanjski disciplinski postupak provodi se pred disciplinskim sudom nadležne regionalne komore.

Disciplinski tužitelj Federalne odvjetničke komore može uvijek preuzeti vođenje disciplinskog postupka pred disciplinskim sudom regionalne komore, a taj postupak može i pokrenuti.

Protiv prvostupanjskog rješenja o utvrđivanju disciplinske odgovornosti može se uložiti žalba disciplinskom sudu Federalne odvjetničke komore u roku od 15 dana od primitka pismenog otpavka odluke.

Protiv konačnog rješenja disciplinskog suda Federalne odvjetničke komore kojim je odvjetniku ili odvjetničkom vježbeniku izrečena disciplinska mjera može se pokrenuti upravni spor pred Vrhovnim sudom Federacije.

Regionalna komora je obvezna da u pisanoj formi podnosi predavano izvješće nadležnom organu Federalne odvjetničke komore o broju zahtjeva za pokretanje disciplinskih postupaka.

broju pokrenutih postupaka pred disciplinskim sudom regionalne komore kao i o rezultatima tih postupaka.

Članak 61.

Pravomoćna odluka nadležnog disciplinskog organa kojom je izrečena novčana kazna ima snagu izvršne isprave, a Statutom Federalne odvjetničke komore se uređuje način njenog izvršenja.

Članak 62.

Pokretanje disciplinskog postupka zbog povrede dužnosti i ugleda odvjetništva protiv odvjetnika koji obavljaju djelatnost odvjetnika kao pojedinci, u zajedničkom odvjetničkom uredu ili odvjetničkom društvu kao i odvjetničkih vježbenika ne može se poduzeti kad protekne:

- 1) dvije godine od izvršenja lakše povrede dužnosti, i
- 2) četiri godine od izvršenja teže povrede dužnosti.

Ako povreda ima obilježje kaznenog djela zastarjelost pokretanja disciplinskog postupka izjednačena je sa zastarijevanjem pokretanja kaznenog postupka prema važećem Kaznenom zakonu.

Članak 63.

Zastarjelost izvršenja disciplinskih mjera nastupa po isteku dvije godine od dana pravomoćnosti odluke kojom je disciplinska mjera izrečena.

Članak 64.

Zastarjelost se prekida svakom radnjom koja se preduzima radi pokretanja disciplinskog postupka ili postupka izvršenja disciplinske mjere.

Sa svakim prekidom zastarijevanje počinje ponovo da teče, ali zastarjelost nastaje u svakom slučaju kad protekne dvaput onoliko vremena koliko je ovim zakonom određeno za zastarjelost pokretanja disciplinskog postupka, odnosno izvršenja disciplinske mjere.

VIII - FINANCIRANJE ODVJETNIČKE KOMORE

Članak 65.

Federalna odvjetnička komora i regionalne komore se financiraju isključivo iz vlastitih sredstava i to:

1. redovnog članskog doprinosa,
2. naknade za upis u Imenik odvjetnika,
3. drugih izvora, kao što su novčane kazne, doprinosi i slično.

Sredstva koja osiguraju državni organi i institucije ne mogu se koristiti za financiranje odvjetničkih komora ukoliko bi korištenje ovih sredstava na bilo koji način moglo ugroziti princip neovisnosti odvjetništva.

Članak 66.

Upravni odbor Federalne odvjetničke komore određuje visinu naknade za upis u imenike, kao i dio članarine koja je potrebna za financiranje Federalne odvjetničke komore.

Regionalne komore određuju visinu članarine za svoje članove, koja obvezno uključuje iznos utvrđen od strane Federalne odvjetničke komore namijenjen njenom financiranju.

Članak 67.

Sredstva potrebna za financiranje rada Federalne odvjetničke komore utvrđuju se godišnjim proračunom. Svaka od regionalnih komora učestvuje u financiranju Federalne odvjetničke komore srazmjerno broju odvjetnika koji imaju sjedište ureda na njenom području.

Naknada za upis uplaćuje se direktno na račun Federalne odvjetničke komore.

Regionalne komore su dužne da prikupljaju članarinu i da organiziraju način njene uredne naplate.

Ukoliko sredstva koja Federalna odvjetnička komora primi po osnovu naknade za upis članova bilo koje regionalne komore prelaze iznos procentualnog učešća te regionalne komore

njenom financiranju, ona je dužna da višak sredstava vrati toj regionalnoj komori, a ukoliko je taj iznos manji od utvrđenog učešća regionalne komore, ta regionalna komora je dužna da Federalnoj odvjetničkoj komori doznači razliku iz sredstava prikupljenih po temelju članarine.

IX - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 68.

Odvjetnici i odvjetnički vježbenici kojima je priznato pravo obavljanja djelatnosti na temelju upisa u imenike komora koje su postojale na teritoriju Federacije na dan stupanja na snagu ovog zakona, izjednačavaju se u pravu na vršenje odvjetničke djelatnosti ili djelatnosti odvjetničkih vježbenika sa osobama koje su upisane u Imenik odvjetnika i Imenik odvjetničkih vježbenika po odredbama ovog zakona.

Članak 69.

U roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona održat će se konstituirajuće sjednice skupština regionalnih komora iz članka 10. ovog zakona, koje će na temelju odredaba ovog zakona odrediti delegate za Skupštinu Federalne odvjetničke komore.

U roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona održat će se konstituirajuća sjednica Skupštine Federalne odvjetničke komore, a njenim osnivanjem prestaju da postoje odvjetničke komore koje su do tog momenta funkcionirale na teritoriju Federacije.

Članak 70.

Materijalna sredstva postojećih odvjetničkih komora koje su obavljale djelatnosti na području Federacije i koje prestaju da postoje, prenose se na novoosnovane regionalne komore i to srazmjerno broju članova tih regionalnih komora koji su u momentu stupanja na snagu ovog zakona bili udruženi u odvjetničku komoru čija se imovina prenosi na regionalne komore.

Sačinit će se završna bilanca imovine, te prava i obveze postojećih odvjetničkih komora u Federaciji, u koji će ući ukupan iznos dospjelih a nenaplaćenih obveza po temelju članarine. Posebno će se utvrditi stanje postojećih, neisplaćenih obveza odvjetnika sa područja svake novonastale regionalne komore a koje imaju pravo na učešće u imovini u smislu stavka 1. ovog članka, te će se za iznos neizmirene članarine umanjiti učešće te regionalne komore u raspodjeli sredstava postojećih odvjetničkih komora. Novonastale regionalne komore se smatraju pravnim sljednicima komora koje prestaju da postoje u svezi naplate zaostale članarine od svojih članova,

Članak 71.

Odvjetnici i odvjetnički vježbenici koji su se bavili odvjetničkom djelatnošću na teritoriju Federacije do dana stupanja na snagu ovog zakona, upisuju se u Imenik odvjetnika i Imenik odvjetničkih vježbenika bez ponovne prijave u roku od tri mjeseca od dana osnivanja Federalne odvjetničke komore.

Članak 72.

Sukladno Zakonu o pravosudnom ispitu ("Službene novine Federacije BiH", br. 2/95 i 35/98) priznat će se pravosudni ispit položen po ranijim propisima i takva osoba ima pravo upisa u Imenik odvjetnika ukoliko ispunjava uvjete navedene u čl. 18. i 46. ovog zakona.

Članak 73.

Zahtjevi podneseni za upis u Imenik odvjetnika, Imenik zajedničkih odvjetničkih ureda i Imenik odvjetničkih vježbenika, kao i do dana stupanja na snagu ovog zakona nedovršeni disciplinski i drugi postupci pred organima odvjetničkih komora, upravnim organima ili nadležnim sudovima, rješavaju se po odredbama ovog zakona. Međutim, u već pokrenutim disciplinskim postupcima izričati se mogu samo

disciplinske mjere predviđene propisima koji su važili u vrijeme podnošenja zahtjeva za njihovo pokretanje.

Članak 74.

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH", a njime se potvrđuje Zakon o odvjetništvu Federacije Bosne i Hercegovine koji je Odlukom proglasio Visoki predstavnik za Bosnu i Hercegovinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 25/02) i koja je stupila na snagu osmog dana nakon objave.

Predsjedatelj
Doma naroda Parlamenta
Federacije BiH
prof. dr. Ivo Komšić, v. r.

Predsjedatelj
Zastupničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Ismet Briga, v. r.

Na osnovu člana IV. B. 7. a) (IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O ADVOKATURI FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Progllašava se Zakon o advokaturi Federacije Bosne i Hercegovine, a koji je donio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Predstavničkog doma održanoj 30. jula 2002. godine i na sjednici Doma naroda održanoj 23. jula 2002. godine.

Broj 01-3-02-3-44/02
7. avgusta 2002. godine
Sarajevo

Predsjednik
Federacije BiH
dr. Safet Halilović, s. r.

ZAKON

O ADVOKATURI FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

I - OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

Ovim zakonom se uređuje organizacija i položaj advokata koji osigurava pružanje stručne pravne pomoći fizičkim i pravnim osobama u ostvarivanju i zaštiti njihovih prava, obaveza i pravnih interesa.

Član 2.

Advokatura je nezavisna profesionalna djelatnost koja se organizira i funkcioniše u skladu sa ovim zakonom i propisima donesenim na osnovu zakona.

Samostalnost advokature ostvaruje se posebno:

- 1) Nezavisnim vršenjem usluga pravne pomoći;
- 2) Pravom stranke na slobodan izbor advokata;
- 3) Organizovanjem advokata u advokatsku komoru kao nezavisnu i samoupravnu organizaciju sa obaveznim članstvom;
- 4) Donošenjem Statuta kojim se reguliše rad advokatske komore i njenih organa;
- 5) Donošenjem Kodeksa advokatske etike;
- 6) Odlučivanjem o pravu na obavljanje advokatske djelatnosti, privremenoj zabrani i prestanku obavljanja djelatnosti;
- 7) Odlučivanjem o oblicima saradnje sa Advokatskom komorom Republike Srpske i advokatskim komorama stranih država, međudržavnim i međunarodnim udruženjima advokata; i
- 8) Odlučivanjem o oblicima saradnje sa drugim vrstama međudržavnih i međunarodnih institucija, organizacija i udruženja.

Član 3.

Advokatska djelatnost, između ostalog, obuhvata:

- 1) Davanje pravnih savjeta;
- 2) Sastavljanje različitih podnesaka (zahtjevi, tužbe, predstavke, molbe, žalbe i dr);
- 3) Sastavljanje raznih isprava (ugovori, testamenti i dr);
- 4) Zastupanje stranaka u svim parničnim, upravnim i ostalim postupcima pred svim redovnim i drugim sudovima, drugim državnim organima, arbitražama te pravnim osobama;
- 5) Odbranu i zastupanje okrivljenog u krivičnom, prekršajnom i drugim postupcima u kojima se odlučuje o odgovornosti fizičkih i pravnih osoba; i
- 6) Pružanje i drugih oblika pravne pomoći fizičkim i pravnim osobama kako bi se zaštitila njihova prava i interesi.

Advokatsku djelatnost, kao profesionalnu djelatnost, vrše advokati kao pojedinci. Advokati u svrhu zajedničkog vršenja profesije mogu formirati zajedničku advokatsku kancelariju i advokatsko društvo.

Član 4.

Advokat ne smije obavljati djelatnosti koje su nespojive s ugledom i neovisnošću advokatske djelatnosti.

Član 5.

Advokati su dužni da pružaju pravnu pomoć savjesno i stručno, u skladu sa Ustavom, zakonom i drugim propisima, kao i Statutom i drugim općim aktima Federalne advokatske komore, te Kodeksom advokatske etike.

U pravilu, advokat je obavezan čuvati kao advokatsku tajnu sve što mu je stranka povjerila, izuzev ako je advokat oslobođen ove obaveze na osnovu izričitog ili prećutnog odobrenja stranke, pod kojim se, između ostalog, podrazumjevaju slučajevi i kad je stranka pokrenula disciplinski postupak protiv advokata, kada je to nužno radi odbrane advokata u krivičnom postupku koji je protiv njega pokrenut, kada advokat posumnja da predstoji izvršenje teže krivičnog djela i kada advokat pokrene parnicu radi namirenja troškova i izdataka koje mu stranka duguje.

Advokatsku tajnu iz stava 1. ovog člana dužne su čuvati i druge osobe koje rade ili su radile u advokatskoj kancelariji, zajedničkoj advokatskoj kancelariji ili advokatskom društvu.

Član 6.

Advokat je nezavisan u svom radu.

Advokat ima pravo i dužnost da, u okviru zakona i u okviru ovlaštenja dobijenih od stranke, poduzima sve radnje u svim pravnim poslovima koje su po njegovoj ocjeni u interesu stranke kojoj pruža pravnu pomoć.

Član 7.

Svaka stranka ima pravo slobodnog izbora advokata koji je ovlašten da obavlja advokatsku djelatnost u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija) u skladu sa ovim zakonom.

Advokat upisan u Imenik advokata u Federaciji ili odgovarajući Imenik u Republici Srpskoj ima pravo zastupati i braniti sve fizičke i pravne osobe pred sudovima, upravnim organima i svim ostalim organizacijama u Federaciji.

Državljanin druge države koji po zakonu te države ispunjava uvjete za obavljanje djelatnosti advokata ima pravo na upis u Imenik advokata pod uvjetom postojanja reciprociteta sa državom čiji je državljanin.

U slučaju sumnje o postojanju reciprociteta, obavezujuće tumačenje daje Federalno ministarstvo pravde.

Odredbe ovog zakona ni u kom slučaju ne utiču na pravo stranog državljanina koji prema zakonima svoje države ispunjava uvjete za obavljanje advokatske djelatnosti, da na teritoriji Federacije pruža pravnu pomoć u vezi sa pravom njegove države.

Član 8.

Pružanje pravne pomoći mogu, pod uvjetima utvrđenim ovim zakonom, vršiti jedino advokati i advokatski pripravnici, osim ako drugim zakonima nije drugačije određeno.

II - ORGANIZACIJA ADVOKATA U KOMORAMA

Član 9.

Advokati čije se kancelarije odnosno advokatska društva nalaze na teritoriji Federacije obavezno se organizuju u Advokatsku komoru, kao neovisnu samoupravnu organizaciju advokata, određenu ovim zakonom.

Član 10.

Ovim zakonom se osniva Advokatska komora Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federalna advokatska komora).

Federalnu advokatsku komoru čine;

- 1) Regionalna advokatska komora Sarajevo (formira se za područje kantona Sarajevo i Bosansko-podrinjskog kantona);
- 2) Regionalna advokatska komora Mostar (formira se za područje Hercegovačko-neretvanskog kantona, Zapadno-hercegovačkog kantona i kantona broj 10);
- 3) Regionalna advokatska komora Tuzla (formira se za područje Tuzlanskog kantona i Posavskog kantona);
- 4) Regionalna advokatska komora Zenica (formira se za područje Zeničko-dobojskog kantona i Srednjo-bosanskog kantona);
- 5) Regionalna advokatska komora Bihać (formira se za područje Unsko-sanskog kantona).

(u daljem tekstu: regionalne komore)

Federalna advokatska komora i regionalne komore iz stava 2. ovog člana imaju svojstvo pravne osobe.

Advokati se obavezno udružuju u jednu od regionalnih komora iz stava 2. ovog člana prema sjedištu njihove advokatske kancelarije čime ujedno stiču članstvo u Federalnoj advokatskoj komori.

Advokatski pripravnici se obavezno udružuju u Organizaciju advokatskih pripravnika u okviru Federalne advokatske komore.

Član 11.

Federalna advokatska komora predstavlja i zastupa advokate i advokatske pripravnike i obavlja slijedeće zadatke:

- 1) razvija i unapređuje advokatsku djelatnost,
- 2) obezbjeđuje profesionalnu samostalnost advokata,
- 3) donosi odluke u vezi sa sticanjem prava na bavljenje advokatskom djelatnošću i djelatnošću advokatskog pripravnika,
- 4) pokreće disciplinski postupak i utvrđuje disciplinsku odgovornost za povrede pravila profesionalnog ponašanja,
- 5) štiti prava i interese advokata, zajedničkih advokatskih kancelarija, advokatskih društava i advokatskih pripravnika,
- 6) organizuje i obezbjeđuje stručno usavršavanje advokata i nadgleda obuku advokatskih pripravnika,
- 7) saraduje sa zakonodavnom, sudskom i izvršnom vlašću u cijeloj Bosni i Hercegovini,
- 8) posreduje (medijacija) između advokata i njihovih stranaka,
- 9) saraduje sa državnim i međunarodnim organizacijama, institucijama i udruženjima, i
- 10) saraduje sa Advokatskom komorom Republike Srpske, advokatskim komorama stranih država, regionalnim asocijacijama advokata i međunarodnim udruženjima advokata.

Federalna advokatska komora predstavlja i zastupa sve advokate sa teritorije Federacije pred federalnim tijelima i institucijama, a organi Federalne advokatske komore obavljaju sve one aktivnosti koje ovim zakonom nisu određene kao aktivnosti regionalnih komora.

Sjedište Federalne advokatske komore je u Sarajevu.

Član 12.

Organi Federalne advokatske komore su:

- (1) Skupština,
- (2) Upravni odbor,
- (3) predsjednik i potpredsjednik,
- (4) Nadzorni odbor,
- (5) Disciplinski sud i disciplinski tužilac,
- (6) Komisija za ispite iz člana 18. stava 1, tačke 7. ovog zakona i
- (7) drugi organi utvrđeni Statutom Federalne advokatske komore.

Mandat organa Federalne advokatske komore traje 4 godine.

Mandat predsjednika i potpredsjednika Federalne advokatske komore se ne može povjeriti istoj osobi drugi put u kontinuitetu, ali potpredsjednik nakon isteka njegovog mandata može biti biran na mjesto predsjednika Federalne advokatske komore.

Skupština Federalne advokatske komore donosi Statut, Kodeks advokatske etike i Disciplinski pravilnik.

Član 13.

Skupštinu Federalne advokatske komore sačinjavaju delegati regionalnih komora i delegat Organizacije advokatskih pripravnika.

Skupštine regionalnih komora biraju na svakih deset članova po jednog delegata u Skupštinu Federalne advokatske komore. Organizacija advokatskih pripravnika delegira jednog delegata Skupštine Federalne advokatske komore.

Skupština može biti izborna, redovna i vanredna.

Redovna skupština održava se jedanput godišnje. Izborna skupština se održava svake četiri godine i na njoj se biraju predsjednik i potpredsjednik Federalne advokatske komore, dio članova Upravnog odbora, članovi Disciplinskog suda i disciplinski tužilac. Vanredna skupština se održava po potrebi i saziva je Upravni odbor ili jedna trećina delegata Skupštine.

Za rad i odlučivanje Skupštine potrebno je da bude prisutno više od polovine delegata. Ukoliko ova većina ne postoji, početak zasjedanja Skupštine se odgađa za jedan sat, kada Skupština može raditi i odlučivati, ukoliko je prisutno više od jedne trećine delegata. Odluke Skupštine se smatraju usvojenim, ukoliko je za njih glasalo više od polovine prisutnih delegata.

Kada Skupština odlučuje i usvaja Statut i Kodeks advokatske etike odluka se smatra usvojenom ukoliko za nju glasa više od polovine delegata svake pojedine regionalne komore.

Ukoliko se zbog nepostojanja kvalifikovane većine delegata u Skupštini ovi akti ne bi mogli usvojiti, Upravni odbor donosi privremene akte. Odluka se smatra usvojenom ukoliko je za nju glasala većina članova Upravnog odbora. Upravni odbor je dužan da najkasnije u roku od šest mjeseci od donošenja privremenih akata sazove Skupštinu i predloži Skupštini njihovo usvajanje. Privremena akta ostaju na snazi do usvajanja stalnih akata od strane Skupštine.

Opći akti Federalne advokatske komore objavljuju se u "Službenim novinama Federacije BiH".

Član 14.

Federalnu advokatsku komoru zastupa i predstavlja njen predsjednik.

Upravni odbor Federalne advokatske komore sastoji se od 11 članova. Predsjednik Federalne advokatske komore je na osnovu svoje funkcije i član Upravnog odbora. Svaka regionalna komora imenuje po jednog člana u Upravni odbor, a preostalih pet članova biraju se na izbornoj skupštini.

Bliže odredbe o nadležnostima, sazivanju, organizaciji i radu Skupštine, Upravnog odbora i predsjednika utvrđuju se Statutom Federalne advokatske komore.

Disciplinski pravilnik detaljnije definiše rad i nadležnosti disciplinskog suda i disciplinskog tužioca uključujući propise

koji regulišu pokretanje disciplinskog postupka protiv advokata i advokatskih pripravnika, vođenje ovih postupaka, utvrđivanje njihove disciplinske odgovornosti i izvršavanje izrečenih disciplinskih mjera.

Član 15

Regionalne komore su nadležne za postupanje u onim oblastima koje su utvrđene ovim zakonom.

Organi regionalnih komora su: Skupština, Upravni odbor, predsjednik, potpredsjednik, Disciplinski sud i disciplinski tužilac, Nadzorni odbor, kao i drugi organi određeni Statutom regionalne komore.

Skupština regionalne komore donosi Statut u kojem se i utvrđuje organizacija i način djelovanja regionalne komore, a koji mora biti u skladu sa odredbama ovog zakona i općim aktima Federalne advokatske komore.

Član 16.

Kodeksom advokatske etike polazeći od temeljnih vrijednosti društva, uređuju se ukupna načelna pravila koja su za advokate i advokatke pripravnike opće obavezna pri obavljanju advokatske djelatnosti. Kodeksom advokatske etike uređuju se, između ostalih, slijedeća pitanja:

1. Opće, profesionalne i osnovne dužnosti i to:
 - a) savjesnost,
 - b) čuvanje nezavisnosti,
 - c) diskrecija i službena tajna,
 - d) zabrana zastupanja gdje postoji sukob interesa,
 - e) rukovanje sa tuđim imovinskim vrijednostima.
2. Posebne dužnosti profesije u vezi sa javnim informisanjem.
3. Posebne dužnosti profesije:
 - a) u vezi sa primanjem, i završavanjem naloga stranke, i
 - b) kod savjetovanja stranaka sa malim prihodima.
4. Posebne dužnosti profesije prema sudovima i drugim organima i tijelima kao što su:
 - a) profesionalno ponašanje pred sudovima i drugim organima,
 - b) dužnosti kod upotrebe na uvid prepuštenih spisa, kao i iz toga stečenog znanja, i
 - c) dužnosti kod dostave spisa.
5. Posebne dužnosti profesije u odnosu na držanje novčanih sredstava klijenta i računovodstvo u vezi s tim, ugovaranje i obračun advokatskih usluga i njihovoj naplati.
6. Posebne dužnosti profesije prema advokatskim komorama, profesionalnom ponašanju prema drugim članovima advokatske komore, dužnosti kod profesionalne saradnje, dužnosti u vezi zapošljavanja advokata, kod obrazovanja i zapošljavanja drugih saradnika.
7. Posebne dužnosti profesije u međunarodnom pravnom prometu.

Član 17.

Federalno ministarstvo pravde prati rad advokature i Federalne advokatske komore sa stanovišta provođenja ovog zakona i predlaže mjere za unapređenje advokatske djelatnosti.

U ostvarivanju funkcije iz stava 1. ovog člana Federalno ministarstvo pravde može da zahtijeva odgovarajuće izvještaje i podatke od Federalne advokatske komore, vodeći računa o nezavisnosti advokature.

III - UVJETI ZA VRŠENJE ADVOKATSKE DJELATNOSTI

Član 18.

Pravo na upis u Imenik advokata Federalne advokatske komore ima osoba koja, ukoliko nije drugačije određeno zakonom, ispunjava slijedeće uviete:

- 1) da je državljanin Bosne i Hercegovine;
- 2) da je diplomirao na jednom od pravnih fakulteta u Bosni i Hercegovini ili da je diplomirao na bilo kojem pravnom fakultetu u bivšoj Socijalističkoj Federativnoj Republici Jugoslaviji do 22. maja 1992. godine, a ako je diplomirao na pravnom fakultetu druge države, ovaj uvjet stiče nakon nostrifikacije diplome od nadležnog federalnog organa uprave;
- 3) da ima položen pravosudni ispit u Bosni i Hercegovini ili bivšoj Socijalističkoj Federativnoj Republici Jugoslaviji do 22. maja 1992. godine, a ako je pravosudni ispit položio u drugoj državi, ovaj uvjet stiče nakon priznanja tog ispita od strane nadležnog ministarstva u Federaciji BiH;
- 4) da je, nakon položenog pravosudnog ispita, stekao najmanje dvije godine radnog iskustva na pravnim poslovima u advokaturi, sudu, tužilaštvu ili na pravnim poslovima u upravnom ili drugim državnim organima ili pravnim osobama;
- 5) nije osuđivan na kaznu zatvora za djela protiv uređenja i bezbjednosti, za krivična djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava, protiv službene ili druge odgovorne dužnosti ili za drugo krivično djelo izvršeno iz koristoljublja ili drugih niskih pobuda, osim ako je proteklo pet godina od izdržane, oprostene ili zastražele kazne;
- 6) da nije u radnom odnosu, a osobi koja se nalazi u radnom odnosu danom upisa u Imenik advokata prestaje radni odnos, osim u slučaju zaposlenja u advokatskom društvu;
- 7) da pokaže zadovoljavajuće znanje pred Ispitnom komisijom iz poznavanja Zakona o advokaturi, Statuta, Kodeksa advokatske etike i poznavanje drugih akata Federalne advokatske komore;
- 8) da je dostojan obavljanja advokatske djelatnosti. Ranije ponašanje i postupci moraju ukazivati da će ta osoba savjesno obavljati advokatsku djelatnost.

Član 19.

Pravo na obavljanje advokatske djelatnosti stiče se momentom upisa u Imenik advokata koji se vodi kod Federalne advokatske komore i davanjem svečane izjave. Imenik advokata je javna knjiga, a nijedan državni ili drugi organ ne može dati odobrenje za obavljanje poslova iz člana 3. ovog zakona bilo kao osnovno ili kao dopunsko zanimanje, osim ako drugačije nije određeno zakonom.

Nikome, ko ispunjava zakonske uvjete za obavljanje advokatske djelatnosti se ne može uskratiti pravo upisa u Imenik advokata zbog njegove nacionalne, etničke, vjerske, političke ili polne pripadnosti.

Zahtjev za upis u Imenik advokata podnosi se regionalnoj komori koja, u roku od 30 dana od podnesenog zahtjeva, utvrđuje da li postoje zakonom propisani uvjeti za upis i donosi rješenje o upisu u Imenik advokata kojeg vodi organ Federalne advokatske komore. Ukoliko regionalna komora rješenjem odbije zahtjev za upis, protiv tog rješenja podnosilac zahtjeva može u roku od 15 dana izjaviti žalbu Federalnoj advokatskoj komori.

Rješenje o upisu iz stava 3. ovog člana regionalna komora dostavlja odmah Federalnoj advokatskoj komori, koja je dužna da u roku od 30 dana od dana prijema izvrši potvrdu postojanja uvjeta za upis. Ukoliko se utvrdi da su ispunjeni svi uvjeti, izvršiće se upis u jedinstveni Imenik advokata. Ukoliko se utvrdi da nisu ispunjeni uvjeti, odbiće se zahtjev za upis u Imenik advokata, ukinuti rješenje regionalne komore o upisu, te predmet vratiti regionalnoj komori na ponovni postupak.

Protiv konačnog rješenja Federalne advokatske komore donesenog po zahtjevu za upis u Imenik advokata dozvoljena je tužba u upravnom sporu koja se podnosi Vrhovnom sudu Federacije.

IV - PRAVA I DUŽNOSTI ADVOKATA

1. Prava i dužnosti advokata u zastupanju stranke

Član 20.

Sve oblike pravne pomoći određene članom 3. ovog zakona mogu pružati samo advokati, ako zakonom nije drugačije određeno.

Advokat koji ima dozvolu udruženja advokata druge države za obavljanje advokatske djelatnosti može u pojedinačnim slučajevima zastupati i braniti pred sudom i državnim organima Federacije uz prethodnu saglasnost Federalnog ministarstva pravde koje je dužno da o tome pribavi mišljenje Federalne advokatske komore.

Član 21.

U zastupanju stranke advokata može zamijeniti drugi advokat, a uz uvjete predviđene zakonom i advokatski pripravnik koji radi u njegovoj kancelariji, osim ako se stranka izričito tome protivi.

Advokat sam određuje zamjenu u vrijeme svoje odsutnosti.

Član 22.

Advokat samostalno odlučuje da li će prihvatiti ponudu stranke za pružanje savjeta, zastupanje ili odbranu.

Advokat će odbiti zastupanje:

- 1) ako je pružao pravnu pomoć suprotnoj stranci u istom predmetu ili po bilo kom drugom pitanju vezanim za taj predmet,
- 2) ako je suprotnoj stranci u istom predmetu pravnu pomoć pružao advokat koji radi u istoj advokatskoj kancelariji ili advokatskom društvu,
- 3) ako je on ili član ili zaposlenik advokatske kancelarije ili društva radio kao advokatski pripravnik sa advokatom koji pruža pravnu pomoć suprotnoj stranci,
- 4) ako je u istom predmetu on ili član ili zaposlenik advokatske kancelarije ili društva postupao kao sudija, tužilac, ovlaštena službena osoba Ministarstva unutrašnjih poslova ili kao službena osoba u organu uprave,
- 5) ako se on ili član ili zaposlenik advokatske kancelarije ili društva bavio na drugi profesionalni način predmetnim slučajem,
- 6) ako on ili član ili zaposlenik advokatske kancelarije ili društva ima osobni interes koji je, ili može biti, u sukobu sa interesima zastupane stranke, i
- 7) u drugim slučajevima predviđenim zakonom ili općim aktima Federalne advokatske komore.

U slučajevima predviđenim tač., 2, 3, 5. i 7. stava 2. ovog člana advokat može prihvatiti ponudu za pružanje pravnih usluga po pristanku zastupane stranke koja je prethodno u potpunosti informisana o svim bitnim okolnostima slučaja. Takvo zastupanje ne smije biti u suprotnosti sa općim aktima Federalne advokatske komore.

Advokat samo iz razloga predviđenih zakonom ili općim aktima Federalne advokatske komore može odbiti pružanje pravne pomoći stranci u slučaju kada je, na osnovu zakona, imenovan odlukom suda ili državnog organa.

Kodeksom advokatske etike mogu se utvrditi i drugi razlozi zbog kojih advokat može da odbije pružanje pravne pomoći stranci.

Član 23.

Advokat je dužan otkazati punomoć za zastupanje zbog razloga navedenih u članu 22. stav 2. ovog zakona.

Po otkazivanju punomoći zastupanoj stranci advokat je dužan u periodu do 30 dana nastaviti pružati pravnu pomoć ako je potrebno da se od stranke otkloni kakva šteta, osim ako stranka nije imenovala drugog opunomoćenika ili se preduzimanju tih radnji izričito protivi.

Advokat nije dužan postupati u saglasnosti sa odredbama stava 2. ovog člana ako stranka otkaže punomoć, ali je advokat u momentu otkazivanja punomoći dužan u pismenoj formi obavijestiti stranku o svim relevantnim rokovima kao i zakazanim terminima u sudu u konkretnom predmetu.

Član 24.

Advokat je dužan da redovno informiše svoje stranke o promjenama u predmetu.

Advokat je dužan da stranci, nakon završenog zastupanja, na njen zahtjev, preda cjelokupni predmetni spis.

Advokat je dužan čuvati spise zastupane stranke najmanje pet godina po pravomoćnom okončanju postupka, odnosno deset godina kada se zastupanje odnosilo na prava na nekretninama.

Član 25.

Advokat je dužan na svakom svom podnesku i ispravi, vidljivo označiti da ih je on sačinio (staviti svoj memorandum ili pečat) i lično ih potpisati.

Član 26.

Advokat ne može biti pozvan na krivičnu ili materijalnu odgovornost za svoje mišljenje izraženo u pružanju pravne pomoći u postupku pred sudom ili drugim organima.

Član 27.

O određivanju pritvora advokatu ili advokatskom pripravniku sud je dužan bez odlaganja obavijestiti Federalnu advokatsku komoru.

Član 28.

Pretragu arhive i advokatske kancelarije može odrediti nadležni sud, ako su za to ispunjeni uvjeti predviđeni zakonom kojim je propisan krivični postupak. Pretraga se može vršiti samo u pogledu pismena i predmeta koji su izričito navedeni u naredbi o pretrazi.

O pretresu se mora obavijestiti nadležna regionalna komora prema mjestu sjedišta advokata i pretraga se ne može obaviti ukoliko joj ne prisustvuje, uredno i blagovremeno obavješteni, ovlašteni predstavnik ove komore.

Pri provođenju pretrage ne smije biti povrijeđena tajnost isprava i predmeta na štetu stranaka.

Dokazi pribavljeni suprotno odredbama ovog člana, ne mogu se upotrebiti u sudskom postupku protiv advokata i njegovih stranaka.

Član 29.

Uvjeti za dozvoljeno reklamiranje advokata, advokatskih kancelarija, zajedničkih advokatskih kancelarija ili advokatskih društava utvrđuju se Statutom Federalne advokatske komore.

Član 30.

Advokati, zajedničke advokatske kancelarije i advokatska društva se obavezno osiguravaju od odgovornosti za štetu pričinjenu stranci u toku pružanja pravne pomoći. Minimalni iznos osiguranja i vrsta osigurane štete određuju se općim aktima Federalne advokatske komore.

Advokatska komora može dogovoriti uvjete osiguranja svojih članova od odgovornosti za štetu koja može nastati u toku obavljanja njihove djelatnosti.

2. Advokatske nagrade i naknade

Član 31.

Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad advokata (u daljem tekstu: Tarifa) određuje nagrade za rad i troškove nastale vršenjem advokatske djelatnosti kao i primjenu i stupanje na snagu ove tarife.

Skupština Federalne advokatske komore predlaže Tarifu koju odobrava Federalno ministarstvo pravde nakon konsultacija sa ostalim relevantnim ministarstvima.

Tarifa se objavljuje u "Službenim novinama Federacije BiH".

Advokat ima pravo da zahtijeva i da primi nagradu za izvršeni rad i nadoknadu troškova nastalih u vezi sa radom, u skladu sa odredbama Tarife.

Sudovi i drugi organi u odluci o troškovima postupka određivače naknadu za pruženu pravnu pomoć stranci od strane advokata prema odredbama Tarife koja je važila u momentu pružanja pravne pomoći.

Član 32.

Novčana sredstva zastupane stranke advokat može korsitiiti samo u skladu sa upustvima stranke ili uz njeno izričito odobrenje.

Advokati su obavezni voditi posebno računovodstvo za novčana sredstva stranke.

Naknadu za pruženu pravnu pomoć, kao i troškove nastale u postupku, advokat može naplatiti iz gotovine koju je zastupana stranka položila kod njega ili iz gotovine koju je za zastupanu stranku primio, u skladu sa općim aktima Federalne advokatske komore.

Na novčanim sredstvima koje primi u ime zastupane stranke, advokat ima pravo zaloga radi osiguranja naplate naknade i izdataka za zastupanje.

3. Advokatske kancelarije

Član 33.

Advokat može imati samo jednu advokatsku kancelariju na području Federacije.

Sjedište advokatske kancelarije je u mjestu na području regionalne komore kod koje je advokat upisan u Imenik advokata.

Advokat ima pravo promijeniti mjesto sjedišta kancelarije na području druge regionalne komore, s tim što je dužan odjaviti se kod regionalne komore na čijem području je imao sjedište kancelarije, a prijaviti sjedište kod regionalne komore na čijem području će biti sjedište kancelarije.

Regionalna komora na čijem teritoriju se nalazi novo sjedište advokatske kancelarije, dužna je o tome odmah obavijestiti Federalnu advokatsku komoru radi upisa promjene sjedišta u Imeniku advokata.

Član 34.

Više advokata može imati zajedničku advokatsku kancelariju, o čemu zaključuju pismeni ugovor.

Ugovor iz stava 1. ovog člana podnosi se regionalnoj komori na čijem području će biti sjedište zajedničke kancelarije, koja nakon što utvrdi da je ugovor u skladu sa zakonom, Statutom, Kodeksom advokatske etike te drugima aktima Federalne advokatske komore, upisuje zajedničku advokatsku kancelariju u evidencije ili imenik te komore.

Zajednička advokatska kancelarija može početi s radom danom upisa u evidencije ili imenik regionalne komore, koja o tome obavještava Federalnu advokatsku komoru.

Član 35.

Osobna odgovornost i garancije su individualne čak i u slučaju osnivanja zajedničke advokatske kancelarije.

4. Advokatska društva

Član 36.

Advokatsko društvo, kao pravna osoba, se osniva u skladu sa zakonom kojim se uređuje osnivanje, poslovanje i prestanak privrednih društava i to u onom obliku kojim se osigurava osobna neograničena solidarna odgovornost članova za obaveze društva.

Rad advokatskog društva je ograničen na obavljanje advokatske djelatnosti.

Samo advokati mogu biti članovi advokatskog društva.

Obavljanje advokatske djelatnosti u okviru advokatskog društva može se povjeriti samo članovima advokatskog društva, advokatima zaposlenim u advokatskom društvu ili advokatskim pripravnicima u advokatskom društvu.

Prava, obaveze i odgovornosti, koje su ovim zakonom predviđene za advokate u izvršavanju njihove djelatnosti, odnose se i na advokate koji su u radnom odnosu u advokatskom društvu.

Član 37.

Pismenim ugovorom ili odlukom o osnivanju društva moraju biti uređena prava i obaveze članova društva, prava i obaveze ostalih članova društva u slučaju smrti člana ili njegovog istupanja iz društva, kao i prava nasljednika umrlog člana društva.

Član 38.

Niti jedan akt advokatskog društva ne smije, u principu, dovesti u pitanje nezavisnost advokata koji pružaju pravnu pomoć.

Član 39.

Za osnivanje advokatskog društva, advokati osnivači su dužni pribaviti prethodnu privremenu saglasnost Federalne advokatske komore koja ocjenjuje da li je ugovor o osnivanju u skladu sa zakonom, Statutom, Kodeksom advokatske etike te aktima regionalne komore. Bez te saglasnosti društvo se ne može upisati u Imenik advokatskih društava Federalne advokatske komore.

Advokatsko društvo je dužno obavijestiti Federalnu advokatsku komoru o izvršenom upisu u Registar društava nadležnog suda u roku od osam dana po primitku obavijesti i rješenja nadležnog suda o upisu.

Federalna advokatska komora je dužna novoosnovano advokatsko društvo upisati u Imenik advokatskih društava u daljem roku od osam dana.

Član 40.

Advokatsko društvo i njegovi advokati ne mogu pružati pravnu pomoć prije nego što bude izvršen upis advokatskog društva u Imenik advokatskih društava Federalne advokatske komore.

Član 41.

Ukoliko nadležni organ Federalne advokatske komore utvrdi da aktivnosti advokatskog društva, ugovori sklopljeni između advokatskog društva i članova ili zaposlenih u društvu ili uvjeti pod kojima advokati obavljaju svoje dužnosti, krše odredbe zakona, Statuta Federalne advokatske komore, Kodeksa advokatske etike, ili bilo kojeg akta regionalne komore, može rješenjem zabraniti rad društva te ga brisati iz Imenika advokatskih društava.

Advokatsko društvo brisat će se iz Imenika advokatskih društava i ukoliko advokatsko društvo ne izvršava djelatnost u kontinuitetu dužem od tri mjeseca, ukoliko se ustanovi da advokatsko društvo obavlja druge aktivnosti izvan svoje djelatnosti ili ukoliko su članu advokatskog društva ili advokatima zaposlenim u društvu izrečene disciplinske mjere usljed čega postupanje i poslovanje advokatskog društva ozbiljno šteti ugledu advokature.

U postupku za brisanje advokatskog društva iz Imenika advokatskih društava shodno se primjenjuju odredbe ovog zakona i opštih akata Federalne advokatske komore, kojima je uređeno izricanje disciplinske mjere brisanja iz Imenika advokata.

Rješenje o zabrani obavljanja djelatnosti advokatskom društvu je upravni akt protiv koga se može pokrenuti upravni spor.

Federalna advokatska komora može rješenjem odlučiti da se do pravomoćnosti rješenja iz stava 1. ovog člana obustavi rad društva, a žalba protiv takvog rješenja ne odgađa njegovo izvršenje.

O donošenju rješenja iz st. 1. i 4. ovog člana Federalna advokatska komora je dužna bez odgađanja obavijestiti nadležni registarski sud radi provođenja odgovarajućeg postupka brisanja iz registra pravnih osoba.

Advokatsko društvo prestaje sa radom sa danom brisanja iz Imenika advokatskih društava.

Nakon što je advokatsko društvo prestalo da obavlja svoju djelatnost u skladu sa odredbama ovog člana, Federalna advokatska komora će preduzeti sve neophodne mjere radi zaštite interesa stranake koju je brisano društvo zastupalo.

Član 42.

Član advokatskog društva ili zaposleni advokat u društvu brisanom iz Imenika advokatskih društava a kojem nije izrečena disciplinska mjera brisanja iz Imenika advokata može nastaviti obavljati djelatnost advokata.

Član 43.

Za pruženu pravnu pomoć strankama advokati u advokatskim društvima odgovoraju po općim pravilima o odgovornosti.

Član 44.

U pogledu čuvanja advokatske tajne, disciplinske odgovornosti i odnosa prema Federalnoj advokatskoj komori i regionalnim komorama te njihovim organima, advokati u advokatskim društvima imaju ista prava i odgovornosti kao i advokati koji imaju vlastite kancelarije.

Član 45.

Advokati, zajednička advokatska kancelarija i advokatska društva mogu zaključivati ugovore o radu sa osobama koje će obavljati administrativne, tehničke, finansijske i druge poslove, a advokatsko društvo i sa advokatima.

U odnosu na prava i obaveze zaposlenih kod advokata, u zajedničkoj advokatskoj kancelariji i u advokatskom društvu, koja nisu regulisana ugovorom o radu, primjenjuju se odredbe zakona kojim se regulišu radni odnosi, kao i odredbe kolektivnog ugovora.

Poslove iz stava 1. ovog člana mogu kod advokata obavljati i osobe koje su sa advokatom, zajedničkom advokatskom kancelarijom ili advokatskim društvom zaključila ugovor o djelu.

V - PRESTANAK PRAVA NA OBAVLJANJE ADVOKATURE I PRIVREMENA ZABRANA VRŠENJA ADVOKATSKE DJELATNOSTI

Član 46.

Advokatu prestaje pravo na obavljanje advokatske djelatnosti:

1. ako izgubi državljanstvo Bosne i Hercegovine, u kojem slučaju će se brisanje izvršiti sa danom pravosnažnosti odluke kojom je utvrđen gubitak državljanstva;
2. ako izgubi radnu sposobnost, u kojem slučaju će se brisanje izvršiti sa danom pravosnažnosti odluke kojom je utvrđen gubitak radne sposobnosti;
3. ako advokat umre, u kojem slučaju će se brisanje izvršiti sa danom smrti advokata;
4. ako postane trajno zdravstveno nesposoban za obavljanje advokatske djelatnosti, u kojem slučaju će se brisanje izvršiti sa danom pravosnažnosti odluke nadležne zdravstvene ustanove kojom se utvrđuje ili konstatuje zdravstvena nesposobnost;
5. ako mu je izrečena mjera zabrane obavljanja advokatske djelatnosti, u kojem slučaju će se brisanje izvršiti sa danom pravosnažnosti odluke suda ili drugog nadležnog organa;
6. ako je na osnovu izrečene disciplinske mjere izgubio pravo na obavljanje advokatske djelatnosti, u kojem

slučaju će se brisanje izvršiti sa danom pravosnažnosti odluke kojom je izrečena disciplinska mjera;

7. ako izjavi da više neće obavljati advokatsku djelatnost, u kojem slučaju će se brisanje izvršiti sa danom pravosnažnosti odluke o brisanju;
8. ako duže od šest mjeseci bez opravdanog razloga ne obavlja djelatnost advokata, u kojem slučaju će se brisanje izvršiti sa danom u koji se utvrdi da je prestao obavljati djelatnost advokata;
9. ako zasnjuje radni odnos, izuzev sa advokatskim društvom, u kojem slučaju će se brisanje izvršiti sa danom zasnivanja tog radnog odnosa;
10. ako je osuđen na bezuslovnu kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci ili duže, u kojem slučaju će se brisanje izvršiti sa danom pravosnažnosti osuđujuće presude.

U slučajevima iz stava 1. tač. 8. i 9. ovog člana, advokatu prestaje pravo obavljanja advokatske djelatnosti danom dostavljanja pravomoćne odluke nadležnog tijela regionalne komore.

Član 47.

Advokatu će se privremeno zabraniti vršenje advokatske djelatnosti, ako je protiv njega određen pritvor, odnosno ako je stupio na izdržavanje kazne zatvora izrečene u trajanju do šest mjeseci.

Advokatu se može privremeno zabraniti vršenje advokatske djelatnosti ako je protiv njega pokrenut krivični postupak za djelo koje ga čini nedostojnim za vršenje advokatske djelatnosti; ako je protiv njega pokrenut disciplinski postupak za težu povredu dužnosti; ako se krivični, odnosno disciplinski postupak protiv njega ne može uspješno provesti bez privremene zabrane vršenja njegove djelatnosti; ako je u vršenju advokatske djelatnosti više od tri puta, odnosno dva puta u kontinuitetu, izvršena povreda dužnosti ili ugleda advokature, bez obzira na težinu pojedinačne povrede.

Rješenjem o privremenoj zabrani, utvrđuje se tačan vremenski period tokom kojeg će advokatu biti zabranjeno da obavlja djelatnost advokata.

Član 48.

O prestanku prava na obavljanje advokatske djelatnosti odluku donosi nadležna regionalna komora, a verifikuje je Federalna advokatska komora na isti način i po istom postupku kao i prilikom upisa u Imenik advokata.

Ukoliko nadležna regionalna komora ne donese odluku iz stava 1. ovog člana iako je upoznata sa nastupanjem nekog od uvjeta za prestanak prava na obavljanje advokatske djelatnosti, Federalna advokatska komora je ovlaštena da neposredno donese rješenje o prestanku vršenja advokatske djelatnosti i brisanju iz Imenika advokata.

O privremenoj zabrani vršenja advokatske djelatnosti odlučuje organ određen Statutom regionalne komore, protiv koje se može uložiti žalba Federalnoj advokatskoj komori u roku od 15 dana od primitka prvostepenog rješenja.

Protiv konačnog rješenja Federalne advokatske komore donesene po odredbama ovog člana može se uložiti tužba u upravnom sporu kod Vrhovnog suda Federacije.

Nakon donošenja rješenja o prestanku prava na obavljanje advokatske djelatnosti ili privremenoj zabrani vršenja advokatske djelatnosti Federalna advokatska komora će preduzeti sve neophodne mjere radi zaštite interesa stranke koja je zastupana po tom advokatu.

Član 49.

Organ koji je protiv advokata ili advokatskog pripravnika:

- 1) pokrenuo krivični ili prekršajni postupak, ili
 - 2) utvrdio gubitak radne ili poslovne sposobnosti ili gubitak državljanstva,
 - 3) utvrdio gubitak opće zdravstvene sposobnosti,
- dužan je u roku od osam dana o tome obavijestiti Federalnu advokatsku komoru.

VI - ADVOKATSKI PRIPRAVNICI

Član 50.

Advokatski pripravnik se osposobljava za samostalno obavljanje advokatske djelatnosti i stručno osposobljava radi polaganja pravosudnog ispita, radom na pravnim poslovima u advokatskoj kancelariji, zajedničkoj advokatskoj kancelariji ili advokatskom društvu.

Advokatski pripravnik ima advokata - principala koji je upisan u Imenik advokata i koji obavlja advokatsku djelatnost duže od pet godina.

Član 51.

Svojstvo advokatskog pripravnika stiče se upisom u Imenik advokatskih pripravnika Federalne advokatske komore, po istom postupku predviđenim za upis u Imenik advokata. Pravo na upis ima ona osoba koja ispunjava sljedeće uvjete:

1. da je državljanin Bosne i Hercegovine;
2. da je diplomirao na pravnom fakultetu na teritoriji Bosne i Hercegovine ili da je diplomirao na bilo kojem pravnom fakultetu u bivšoj Socijalističkoj Federativnoj Republici Jugoslaviji do 22. maja 1992. godine, a ako je diplomirao na pravnom fakultetu u nekoj stranoj državi shodno se primjenjuje član 18., stav 1., tačka 3. ovog zakona;
3. da posjeduje dokaz da će se zasnovati radni odnos sa advokatom koji ispunjava uvjete iz člana 50., stav 2. ovog zakona.

Član 52.

Advokatski pripravnik zasniva radni odnos i ima ista prava i dužnosti kao i pripravnik zaposlen u pravosudnim i upravnim organima.

Odredbe ovog zakona o upisu u Imenik advokata, pravima i dužnostima advokata, čuvanju advokatske tajne, o privremenoj zabrani odnosno prestanku prava na vršenje advokatske djelatnosti shodno se primjenjuju i na advokatske pripravnike.

Član 53.

Advokatski pripravnici brišu se iz Imenika advokatskih pripravnika:

1. prestankom ugovora o radu,
2. na zahtjev advokatskog pripravnika,
3. izricanjem disciplinske mjere kojom se advokatskom pripravniku zabranjuje obavljanje djelatnosti,
4. smrću advokatskog pripravnika,
5. ako bez opravdanog razloga ne izvršava djelatnost advokatskog pripravnika neprekidno duže od 60 dana ,
6. ako ne položi pravosudni ispit ni nakon isteka dvije godine po sticanju uvjeta za polaganje ispita, ili
7. ako se u roku od dvije godine od dana položenog pravosudnog ispita ne upiše u Imenik advokata.

Član 54.

Advokatski pripravnici se obavezno udružuju u Organizaciju advokatskih pripravnika u okviru Federalne advokatske komore.

Organizacija advokatskih pripravnika učestvuje u radu organa Federalne advokatske komore kao i regionalnim komorama sa pravima i obavezama određenim ovim zakonom i važećim Statutima.

Član 55.

Na zahtjev advokata-principala i advokatskog pripravnika, odgovarajući organ Federalne advokatske komore, ukoliko je zahtjev opravdan, može produžiti trajanja statusa advokatskog pripravnika za još jednu godinu.

VII - DISCIPLINSKA ODGOVORNOST ADVOKATA I
ADVOKATSKIH PRIPRAVNIKA

Član 56.

Advokati, koji obavljaju djelatnost advokata kao pojedinci, u zajedničkoj advokatskoj kancelariji ili advokatskom društvu kao i advokatski pripravnici individualno su odgovorni za savjesno vršenje svoje djelatnosti i čuvanje ugleda advokature.

Povredom obaveze smatrat će se svako ponašanje suprotno obavezama utvrđenim ovim zakonom i općim aktima Federalne advokatske komore.

Član 57.

Statutom Federalne advokatske komore utvrđuju se teže i lakše povrede dužnosti advokata i advokatskih pripravnika u izvršavanju njihove djelatnosti i čuvanju ugleda profesije, kao i vrste disciplinskih mjera.

Statutom i Disciplinskim pravilnikom Federalne advokatske komore određuju se organi koji će pokretati i voditi disciplinski postupak i način vođenja tog postupka.

Članove disciplinskih organa Federalne advokatske komore imenuje Skupština te komore.

Član disciplinskog organa može biti samo član Federalne advokatske komore sa najmanje deset godina radnog iskustva nakon položenog pravosudnog ispita.

Svako ima pravo pokrenuti disciplinski postupak protiv advokata podnošenjem prijave disciplinskom tužiocu regionalne komore.

Disciplinski tužilac regionalne komore, nakon što ocijeni da prijava ukazuje na povredu disciplinske odgovornosti, podiže optužnicu i predmet upućuje disciplinskom sudu regionalne komore na odlučivanje.

Federalno ministarstvo pravde i disciplinski tužilac Federalne advokatske komore pokreću postupak za utvrđivanje disciplinske odgovornosti advokata ili advokatskog pripravnika podnošenjem optužnice neposredno disciplinskom sudu regionalne komore, koju u postupku zastupa disciplinski tužilac te komore.

Disciplinski postupak protiv advokata i advokatskih pripravnika utvrđen općim aktima Federalne advokatske komore će uključivati pravo da se bude obaviješten o činjeničnom i pravnom sadržaju optužnog akta, pravo na pravičan postupak, pravo na prisustvovanje bilo kojem ročištu, pravo da se brani protiv optužbi sa pravnim zastupnikom po izboru, pravo na pokretanje postupka preispitivanja odluke disciplinskog organa Federalne advokatske komore pred nadležnim sudom.

Disciplinski postupak mora biti pravičan i transparentan, a pri izricanju disciplinske mjere mora biti uvažen princip proporcionalnosti.

Prilikom izricanja disciplinskih mjera za disciplinski prekršaj, disciplinski organi uzimaju u obzir slijedeće:

- (1) težinu izvršenog disciplinskog prekršaja i njegove posljedice;
- (2) stepen odgovornosti;
- (3) okolnosti pod kojima je izvršen disciplinski prekršaj;
- (4) prethodni rad i ponašanje prekršioca,
- (5) bilo koju drugu okolnost koja može uticati na težinu i vrstu disciplinskih mjera; i
- (6) da se disciplinske mjere brisanja iz Imenika izriču za teže disciplinske prekršaje ako težina tog prekršaja jasno upućuje da je prekršilac nepodoban da vrši advokatsku djelatnost ili djelatnost advokatskog pripravnika.

Član 58.

Pod težom povredom dužnosti urednog obavljanja djelatnosti i čuvanja ugleda advokature smatra se svako teže narušavanje dužnosti, ugleda i advokatskog kodeksa etike, a naročito:

1. očigledno nesavjesno obavljanje djelatnosti advokata ili advokatskog pripravnika.

2. bavljenje poslovima koji su nespojivi sa ugledom i nezavisnošću advokature,
3. povreda dužnosti čuvanja advokatske tajne, i
4. zahtijevanje naknade veće od propisane Tarifom ili od ugovorene.

Lakše povrede dužnosti urednog izvršavanja djelatnosti i čuvanja ugleda advokature su sve povrede koje u sebi ne sadrže elemente teže povrede urednog obavljanja djelatnosti i čuvanja ugleda advokature.

Član 59.

U postupku za utvrđivanje odgovornosti za povredu advokatske dužnosti, advokatu ili advokatskom pripravniku mogu se izreći disciplinske mjere:

1. Za lakše povrede dužnosti:
 - a) opomena,
 - b) javna opomena,
 - c) novčana kazna, koja ne može preći 2.000,00 KM za advokate i 1.000,00 KM za advokatske pripravnike.
2. za teže povrede dužnosti:
 - a) novčana kazna, koja ne može preći 10.000,00 KM za advokate i 5.000,00 KM za advokatske pripravnike;
 - b) zabrana obavljanja djelatnosti advokatskog pripravnika u trajanju od šest mjeseci do pet godina, i
 - c) brisanje iz Imenika advokata ili Imenika advokatskih pripravnika u vremenu trajanja zabrane obavljanja advokatske djelatnosti ili djelatnosti advokatskog pripravnika.

Član 60.

Prvostepeni disciplinski postupak provodi se pred disciplinskim sudom nadležne regionalne komore.

Disciplinski tužilac Federalne advokatske komore može uvijek preuzeti vođenje disciplinskog postupka pred disciplinskim sudom regionalne komore, a taj postupak može i pokrenuti.

Protiv prvostepenog rješenja o utvrđivanju disciplinske odgovornosti može se uložiti žalba disciplinskom sudu Federalne advokatske komore u roku od 15 dana od primitka pismenog opravka odluke.

Protiv konačnog rješenja disciplinskog suda Federalne advokatske komore kojim je advokatu ili advokatskom pripravniku izrečena disciplinska mjera može se pokrenuti upravni spor pred Vrhovnim sudom Federacije.

Regionalna komora je obavezna da u pismenoj formi podnosi redovan izvještaj nadležnom organu Federalne advokatske komore o broju zahtjeva za pokretanje disciplinskih postupaka, broju pokrenutih postupaka pred disciplinskim sudom regionalne komore kao i o rezultatima tih postupaka.

Član 61.

Pravomoćna odluka nadležnog disciplinskog organa kojom je izrečena novčana kazna ima snagu izvršne isprave, a Statutom Federalne advokatske komore se uređuje način njenog izvršenja.

Član 62.

Pokretanje disciplinskog postupka zbog povrede dužnosti i ugleda advokature protiv advokata koji obavljaju djelatnost advokata kao pojedinci, u zajedničkoj advokatskoj kancelariji ili advokatskom društvu kao i advokatskih pripravnika ne može se preduzeti kad protekne;

- 1) dvije godine od izvršenja lakše povrede dužnosti, i
- 2) četiri godine od izvršenja teže povrede dužnosti.

Ako povreda ima obilježje krivičnog djela zastarjelost pokretanja disciplinskog postupka izjednačena je sa zastarijevanjem pokretanja krivičnog postupka prema važećem Krivičnom zakonu.

Član 63.

Zastarjelost izvršenja disciplinskih mjera nastupa po isteku dvije godine od dana pravomoćnosti odluke kojom je disciplinska mjera izrečena.

Član 64.

Zastarjelost se prekida svakom radnjom koja se preduzima radi pokretanja disciplinskog postupka ili postupka izvršenja disciplinske mjere.

Sa svakim prekidom zastarijevanje počinje ponovo da teče, ali zastarjelost nastaje u svakom slučaju kad protekne dvaput onoliko vremena koliko je ovim zakonom određeno za zastarjelost pokretanja disciplinskog postupka, odnosno izvršenja disciplinske mjere.

VIII - FINANSIRANJE ADVOKATSKE KOMORE

Član 65.

Federalna advokatska komora i regionalne komore se finansiraju isključivo iz vlastitih sredstava i to:

1. redovnog članskog doprinosa,
2. naknade za upis u Imenik advokata,
3. drugih izvora, kao što su novčane kazne, doprinosi i slično.

Sredstva koja obezbijede državni organi i institucije ne mogu se koristiti za finansiranje advokatskih komora ukoliko bi korištenje ovih sredstava na bilo koji način moglo ugroziti princip nezavisnosti advokature.

Član 66.

Upravni odbor Federalne advokatske komore određuje visinu naknade za upis u imenike, kao i dio članarine koja je potrebna za finansiranje Federalne advokatske komore.

Regionalne komore određuju visinu članarine za svoje članove, koja obavezno uključuje iznos utvrđen od strane Federalne advokatske komore namijenjen njenom finansiranju.

Član 67.

Sredstva potrebna za finansiranje rada Federalne advokatske komore utvrđuju se godišnjim budžetom. Svaka od regionalnih komora učestvuje u finansiranju Federalne advokatske komore srazmjerno broju advokata koji imaju sjedište kancelarija na njenom području.

Naknada za upis uplaćuje se direktno na račun Federalne advokatske komore.

Regionalne komore su dužne da prikupljaju članarinu i da organizuju način njene uredne naplate.

Ukoliko sredstva koja Federalna advokatska komora primi po osnovu naknade za upis članova bilo koje regionalne komore prelaze iznos procentualnog učešća te regionalne komore u njenom finansiranju, ona je dužna da višak sredstava vrati toj regionalnoj komori, a ukoliko je taj iznos manji od utvrđenog učešća regionalne komore, ta regionalna komora je dužna da Federalnoj advokatskoj komori doznači razliku iz sredstava prikupljenih po osnovu članarine.

IX - PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 68.

Advokati i advokatski pripravnici kojima je priznato pravo obavljanja djelatnosti na osnovu upisa u imenike komora koje su postojale na teritoriji Federacije na dan stupanja na snagu ovog zakona, izjednačavaju se u pravu na vršenje advokatske djelatnosti ili djelatnosti advokatskih pripravnika sa osobama koje su upisane u Imenik advokata i Imenik advokatskih pripravnika po odredbama ovog zakona.

Član 69.

U roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona održat će se konstituirajuća sjednica skupština regionalnih komora iz člana 10. ovog zakona, koje će na osnovu odredaba

ovog zakona odrediti delegate za Skupštinu Federalne advokatske komore.

U roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona održaće se konstituirajuća sjednica Skupštine Federalne advokatske komore, a njenim osnivanjem prestaju da postoje advokatske komore koje su do tog momenta funkcionisale na teritoriju Federacije.

Član 70.

Materijalna sredstva postojećih advokatskih komora koje su obavljale djelatnosti na području Federacije i koje prestaju da postoje, prenose se na novoosnovane regionalne komore i to srazmjerno broju članova tih regionalnih komora koji su u momentu stupanja na snagu ovog zakona bili udruženi u advokatsku komoru čija se imovina prenosi na regionalne komore.

Sačinat će se završni bilans imovine, te prava i obaveze postojećih advokatskih komora u Federaciji, u koji će ući ukupan iznos dospjelih a nenaplaćenih obaveza po osnovu članarine. Posebno će se utvrditi stanje postojećih, neisplaćenih obaveza advokata sa područja svake novonastale regionalne komore a koje imaju pravo na učešće u imovini u smislu stava 1. ovog člana, te će se za iznos neizmirene članarine umanjiti učešće te regionalne komore u raspodjeli sredstava postojećih advokatskih komora. Novonastale regionalne komore se smatraju pravnim sljednicima komora koje prestaju da postoje u vezi naplate zaostale članarine od svojih članova.

Član 71.

Advokati i advokatski pripravnici koji su se bavili advokatskom djelatnošću na teritoriji Federacije do dana stupanja na snagu ovog zakona, upisuju se u Imenik advokata i Imenik advokatskih pripravnika bez ponovne prijave u roku od tri mjeseca od dana osnivanja Federalne advokatske komore.

Član 72.

U skladu sa Zakonom o pravosudnom ispitu ("Službene novine Federacije BiH", br. 2/95 i 35/98) priznaće se pravosudni ispit položen po ranijim propisima i takva osoba ima pravo upisa u Imenik advokata ukoliko ispunjavaju uvjete navedene u čl. 18. i 46. ovog zakona.

Član 73.

Zahtjevi podneseni za upis u Imenik advokata, Imenik zajedničkih advokatskih kancelarija i Imenik advokatskih pripravnika, kao i do dana stupanja na snagu ovog zakona nedovršeni disciplinski i drugi postupci pred organima advokatskih komora, upravnim organima ili nadležnim sudovima, rješavaju se po odredbama ovog zakona. Međutim, u već pokrenutim disciplinskim postupcima izricati se mogu samo disciplinske mjere predviđene propisima koji su važili u vrijeme podnošenja zahtjeva za njihovo pokretanje.

Član 74.

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom novinama Federacije BiH", a njime se potvrđuje Zakon o advokaturi Federacije Bosne i Hercegovine, koji je Odlukom proglasio Visoki predstavnik za Bosnu i Hercegovinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 25/02) i koja je stupila na snagu osmog dana nakon objavljivanja.

VLADA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

504

Na temelju članka 53. stavak 3. Zakona o turističkim zajednicama i promicanju turizma u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 19/96), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na prijedlog Federalnog ministarstva trgovine, donosi

UREDBU

O IZMJENAMA I DOPUNAMA UREDBE O ČLANARINAMA U TURISTIČKIM ZAJEDNICAMA

Članak 1.

U Uredbi o članarinama u turističkim zajednicama ("Službene novine Federacije BiH", br. 2/00 i 29/01), u članku 11. stavak 1. alineja 3. riječi: "ukupan prihod", zamjenjuju se riječima: "ukupna dobit, odnosno dohodak".

Stavak 2. se briše.

Članak 2.

U članku 12. stavak 3. briše se.

Članak 3.

Članak 13. mijenja se i glasi:

"Pravne i fizičke osobe iz članka 12. ove uredbe plaćaju članarinu zavisno od razreda turističkog mjesta po slijedećim procentima:

Razred turističkog mjesta

	A	B	C	D
Pravna osoba	0,80	0,70	0,60	0,50
Fizička osoba	0,40	0,30	0,20	0,10".

Članak 4.

Članak 14. se mijenja i glasi:

"Osnovica za obračun članarine pravne osobe je ukupna dobit, a fizičke osobe ukupna dobit odnosno dohodak ostvareni u djelatnostima određenim člankom 12. ove uredbe, s tim da ukupna visina članarine ne može biti veća od 10.000 KM po obvezniku godišnje.

Ukupna dobit za pravne osobe se utvrđuje sukladno odredbama Zakona o porezu na dobit ("Službene novine Federacije BiH", br. 32a/97 i 29/00), a ukupna dobit, odnosno dohodak za fizičku osobu sukladno važećim kantonalnim propisima o porezima na dobit, odnosno dohodak."

Članak 5.

Članak 15. mijenja se i glasi:

"Pravne i fizičke osobe plaćaju članarinu turističkoj zajednici u općini u kojoj imaju sjedište tvrtke.

Pravne osobe koje imaju poslovne jedinice izvan sjedišta tvrtke plaćaju dio članarine općinama gdje poslovne jedinice imaju sjedište, srazmjerno učešću poslovne jedinice u ukupnom prometu pravne osobe."

Članak 6.

U članku 16. stavak 2. mijenja se i glasi:

"Pravne i fizičke osobe uplaćuju akontaciju članarine na prelazni račun pravnih osoba ovlaštenih za obavljanje platnog prometa (u daljnjem tekstu: banke) petog dana tekućeg mjeseca za prethodni mjesec".

Iza stavka 2. dodaju se novi st. 3 i 4. koji glase:

"Osnovica za uplatu akontacije iz prethodnog stavka kod pravne osobe je ukupna dobit, a kod fizičke osobe ukupna dobit

odnosno dohodak iskazani po završnom računu za prethodnu godinu.

Konačan obračun i uplatu članarine pravne i fizičke osobe dužne su izvršiti u roku od 15 dana po izvršenoj predaji završnog računa, odnosno konačnog obračuna Poreznoj upravi".

Dosadašnji st. 3. 4. i 5. postaju st. 5., 6. i 7.

U stavku 6. u drugom redu riječ: "stavak 3." zamjenjuje se riječju: "stavak 5".

Članak 7.

Članak 19. mijenja se i glasi:

"Novčanom kaznom u iznosu od 500 do 5.000 KM, kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja u propisanom roku ne uplati članarinu (članak 16. st. 2. i 4.)

Novčanom kaznom od 50 do 500 KM, kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovog članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi."

Članak 8.

Članak 20. mijenja se i glasi:

"Novčanom kaznom od 100 do 1.000 KM, kaznit će se fizička osoba koja u propisanom roku ne uplati članarinu (članak 6. st. 2. i 4.)".

Članak 9.

U članku 21. stavak 1. u zadnjem redu riječ "stavak 3", zamjenjuje se riječju: "stavak 5".

Članak 10.

Ova uredba stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH", a primjenjivat će se od 1. siječnja 2002. godine.

V broj 378/02
2. kolovoza 2002. godine
Sarajevo

Premijer
dr. **Alija Behmen**, v. r.

Na osnovu člana 53. stav 3. Zakona o turističkim zajednicama i promicanju turizma u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 19/96), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, na prijedlog Federalnog ministarstva trgovine, donosi

UREDBU

O IZMJENAMA I DOPUNAMA UREDBE O ČLANARINAMA U TURISTIČKIM ZAJEDNICAMA

Član 1.

U Uredbi o članarinama u turističkim zajednicama ("Službene novine Federacije BiH", br. 2/00 i 29/01), u članku 11. stav 1. alineja 3. riječi: "ukupan prihod", zamjenjuju se riječima: "ukupna dobit, odnosno dohodak".

Stav 2. se briše.

Član 2.

U članku 12. stav 3. briše se.

Član 3.

Član 13. mijenja se i glasi:

"Pravna i fizička lica iz člana 12. ove uredbe plaćaju članarinu zavisno od razreda turističkog mjesta po slijedećim procentima:

Razred turističkog mjesta

	A	B	C	D
Pravna osoba	0,80	0,70	0,60	0,50
Fizička osoba	0,40	0,30	0,20	0,10".

Član 4.

Član 14. mijenja se i glasi:

"Osnovica za obračun članarine pravnog lica je ukupna dobit, a fizičkog lica ukupna dobit odnosno dohodak ostvareni u djelatnostima određenim članom 12. ove uredbе, s tim da ukupna visina članarine ne može biti veća od 10.000 KM po obvezniku godišnje.

Ukupna dobit za pravna lica se utvrđuje u skladu sa odredbama Zakona o porezu na dobit ("Službene novine Federacije BiH", br. 32a/97 i 29/00), a ukupna dobit, odnosno dohodak za fizičko lice u skladu sa važećim kantonalnim propisima o porezima na dobit, odnosno dohodak."

Član 5.

Član 15. mijenja se i glasi:

"Pravna i fizička lica plaćaju članarinu turističkoj zajednici u općini u kojoj imaju sjedište firme.

Pravna lica koja imaju poslovne jedinice izvan sjedišta firme plaćaju dio članarine općinama gdje poslovne jedinice imaju sjedište, srazmjerno učešću poslovne jedinice u ukupnom prometu pravnog lica."

Član 6.

U članu 16. stav 2. mijenja se i glasi:

"Pravna i fizička lica uplaćuju akontaciju članarine na prelazni račun pravnih lica ovlaštenih za obavljanje platnog prometa (u daljem tekstu: banke) petog dana tekućeg mjeseca za prethodni mjesec".

Iza stava 2. dodaju se novi st. 3 i 4. koji glase:

"Osnovica za uplatu akontacije iz prethodnog stava kod pravnog lica je ukupna dobit, a kod fizičkog lica ukupna dobit odnosno dohodak iskazan po završnom računu za prethodnu godinu.

Konačan obračun i uplatu članarine pravna i fizička lica dužna su izvršiti u roku od 15 dana po izvršenoj predaji završnog računa, odnosno konačnog obračuna Poreznoj upravi".

Dosadašnji st. 3. 4. i 5. postaju st. 5., 6. i 7.

U stavu 6. u drugom redu riječ "stav 3." zamjenjuje se riječju "stav 5."

Član 7.

Član 19. mijenja se i glasi:

"Novčanom kaznom u iznosu od 500 do 5.000 KM, kaznit će se za prekršaj pravno lice koje u propisanom roku ne uplati članarinu (član 16. st. 2. i 4.)

Novčanom kaznom od 50 do 500 KM, kaznit će se za prekršaj iz stava 1. ovog člana i odgovorno lice u pravnom licu."

Član 8.

Član 20. mijenja se i glasi:

"Novčanom kaznom od 100 do 1.000 KM, kaznit će se fizičko lice koje u propisanom roku ne uplati članarinu (član 16. st. 2. i 4.)."

Član 9.

U članu 21. stav 1. u zadnjem redu riječ "stav 3." zamjenjuje se riječju "stav 5."

Član 10.

Ova uredba stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH", a primjenjivat će se od 1. januara 2002. godine.

V 378/02

2. avgusta 2002. godine
Sarajevo

Premijer
dr. **Alija Behmen**, s. r.

505

Na temelju članka 32. Zakona o proračunima-budžetima u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije

BiH", broj 20/98) i članka 17. stavak 1. Zakona o izvršavanju Proračuna Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/02), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, donosi

ODLUKU

O ODOBRAVANJU IZDVAJANJA SREDSTAVA IZ PRORAČUNA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE ZA 2002. GODINU DOMU ZDRAVLJA ČITLUK

I

Iz Proračuna Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/02) odobrava se izdvajanje sredstava u iznosu od 20.000 KM Federalnom ministarstvu zdravstva za remont sanitetskog vozila u Dom zdravlja Čitluk.

II

Sredstva iz točke I ove odluke će biti isplaćena sa pozicije "Tekuća pričuva Vlade Federacije" Proračuna Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu.

III

Za realizaciju ove odluke zadužuje se Federalno ministarstvo financija-Federalno ministarstvo finansija i Federalno ministarstvo zdravstva, svako u okviru svoje nadležnosti.

IV

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

V broj 381/02
2. kolovoza 2002. godine
Sarajevo

Premijer
dr. **Alija Behmen**, v. r.

Na osnovu člana 32. Zakona o budžetima-proračunima u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 20/98) i člana 17. stav 1. Zakona o izvršavanju Budžeta Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/02), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, donosi

ODLUKU

O ODOBRAVANJU IZDVAJANJA SREDSTAVA IZ BUDŽETA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE ZA 2002. GODINU DOMU ZDRAVLJA ČITLUK

I

Iz Budžeta Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/02) odobrava se izdvajanje sredstava u iznosu od 20.000 KM Federalnom ministarstvu zdravstva za remont sanitetskog vozila u Dom zdravlja Čitluk

II

Sredstva iz tačke I ove odluke će biti isplaćena sa pozicije "Tekuća rezerva Vlade Federacije" Budžeta Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu.

III

Za realizaciju ove odluke zadužuje se Federalno ministarstvo finansija-Federalno ministarstvo financija i Federalno ministarstvo zdravstva, svako u okviru svoje nadležnosti.

IV

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavlivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

V broj 381/02

2. augusta 2002. godine
Sarajevo

Premijer
dr. **Alija Behmen**, s. r.

506

Na temelju članka 30. Zakona o proračunima-budžetima u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 20/98) i članka 15. stavak 2. Zakona o izvršavanju Proračuna Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/02), na prijedlog Federalnog ministarstva financija - Federalnog ministarstva financija, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, donosi

ODLUKU

O UNUTARNJOJ PRERASPODJELI SREDSTAVA PRORAČUNA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE ZA 2002. GODINU ZA URED ZA INFORMIRANJE VLADE FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

I

Uredu za informiranje Vlade Federacije Bosne i Hercegovine odobrava se unutarnja preraspodjela pozicija predviđenih u Proračunu Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/02).

II

Unutarnja preraspodjela izdataka u Proračunu Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu za Ured za informiranje Vlade Federacije Bosne i Hercegovine se vrši na slijedeći način:

1. Naknade troškova uposlenih u iznosu od 4.950,00 KM terete poziciju "Ugovorene usluge" u istom iznosu.

III

Za provođenje ove odluke zadužuje se Ured za informiranje Vlade Federacije Bosne i Hercegovine i Federalno ministarstvo financija - Federalno ministarstvo financija.

IV

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

V broj 388/02

2. kolovoza 2002. godine
Sarajevo

Premijer
dr. **Alija Behmen**, v. r.

Na osnovu člana 30. Zakona o budžetima-proračunima u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 20/98) i člana 15. stavak 2. Zakona o izvršavanju Budžeta Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/02), na prijedlog Federalnog ministarstva financija - Federalnog ministarstva financija, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, donosi

ODLUKU

O UNUTARNJOJ PRERASPODJELI SREDSTAVA BUDŽETA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE ZA 2002. GODINU ZA URED ZA INFORMIRANJE VLADE FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

I

Uredu za informiranje Vlade Federacije Bosne i Hercegovine odobrava se unutarnja preraspodjela pozicija predviđenih u Budžetu Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu ("Službene novine Federacije BiH", broi 12/02).

II

Unutarnja preraspodjela izdataka u Budžetu Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu za Ured za informiranje Vlade Federacije Bosne i Hercegovine se vrši na slijedeći način:

1. Naknade troškova uposlenih u iznosu od 4.950,00 KM terete poziciju "Ugovorene usluge" u istom iznosu.

III

Za provođenje ove odluke zadužuje se Ured za informiranje Vlade Federacije Bosne i Hercegovine i Federalno ministarstvo financija - Federalno ministarstvo financija.

IV

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavlivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

V broj 388/02

2. augusta 2002. godine
Sarajevo

Premijer
dr. **Alija Behmen**, s. r.

507

Na temelju članka 30. Zakona o proračunima-budžetima u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 20/98) i članka 15. stavak 2. Zakona o izvršavanju Proračuna Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/02), na prijedlog Federalnog ministarstva financija - Federalnog ministarstva financija, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, donosi

ODLUKU

O UNUTARNJOJ PRERASPODJELI SREDSTAVA IZ PRORAČUNA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE ZA 2002. GODINU ZA CARINSKU UPRAVU

I

Carinskoj upravi odobrava se unutarnja preraspodjela pozicija predviđenih u Proračunu Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/02).

II

Unutarnja preraspodjela izdataka u Proračunu Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu za Carinsku upravu se vrši na sljedeći način:

1. Naknade troškova uposlenih u iznosu od 650.000,00 KM terete pozicije: "Nabavka materijala" u iznosu od 500.000,00 KM, "Izdaci za usluge prijevoza i goriva" u iznosu od 20.000,00 KM, "Izdaci za tekuće održavanje" u iznosu od 40.000,00 KM, "Izdaci osiguranja, bankarskih usluga" u iznosu od 15.000,00 KM, i "Ugovorene usluge" u iznosu od 75.000,00 KM.
2. Nabavka opreme u iznosu od 150.000,00 KM terete poziciju "Rekonstrukcija i adaptacija carinskih prelaza" u iznosu od 150.000,00 KM.

III

Za provođenje ove odluke zadužuje se Carinska uprava i Federalno ministarstvo financija - Federalno ministarstvo financija.

IV

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

V broj 392/02

2. kolovoza 2002. godine
Sarajevo

Premijer
dr. **Alija Behmen**, v. r.

Na osnovu člana 30. Zakona o proračunima-budžetima u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije

BiH", broj 20/98) i člana 15. stav 2. Zakona o izvršavanju Budžeta Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/02), na prijedlog Federalnog ministarstva finansija - Federalnog ministarstva finansija, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, donosi

ODLUKU

O UNUTARNJOJ PRERASPODJELI SREDSTAVA IZ BUDŽETA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE ZA 2002. GODINU ZA CARINSKU UPRAVU

I

Carinskoj upravi odobrava se unutarnja preraspodjela pozicija predviđenih u Budžetu Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/02).

II

Unutarnja preraspodjela izdataka u Budžetu Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu za Carinsku upravu se vrši na sljedeći način:

1. Naknade troškova uposlenih u iznosu od 650.000,00 KM terete pozicije: "Nabavka materijala" u iznosu od 500.000,00 KM, "Izdaci za usluge prijevoza i goriva" u iznosu od 20.000,00 KM, "Izdaci za tekuće održavanje" u iznosu od 40.000,00 KM, "Izdaci osiguranja, bankarskih usluga" u iznosu od 15.000,00 KM, i "Ugovorene usluge" u iznosu od 75.000,00 KM.
2. Nabavka opreme u iznosu od 150.000,00 KM terete poziciju "Rekonstrukcija i adaptacija carinskih prelaza" u iznosu od 150.000,00 KM.

III

Za provođenje ove odluke zadužuje se Carinska uprava i Federalno ministarstvo finansija - Federalno ministarstvo finansija.

IV

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavlivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

V broj 392/02

2. augusta 2002. godine
Sarajevo

Premijer
dr. Alija Behmen, s. r.

508

Temeljem članka 15a. Zakona o posebnom porezu na pivo ("Službene novine Federacije BiH", br. 6/95, 51/99 i 52/01), članka 11a. Zakona o posebnom porezu na naftne derivate ("Službene novine Federacije BiH", br. 6/95, 51/99 i 29/02), članka 10a. Zakona o posebnom porezu na kavu ("Službene novine Federacije BiH", br. 6/95, 51/99 i 52/01), članka 25a. Zakona o posebnom porezu na alkohol ("Službene novine Federacije BiH", br. 6/95, 51/99 i 52/01) i članka 15a. Zakona o posebnom porezu na bezalkoholna pića ("Službene novine Federacije BiH", br. 6/95 i 51/99), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, donosi

ODLUKU

O UVJETIMA ZA POVRAT POSEBNIH POREZA ZA PIVO, NAFTU I NAFTNE DERIVATE, ALKOHOL I ALKOHOLNA PIĆA, BEZALKOHOLNA PIĆA I KAVU PRODATE U REPUBLIKU SRPSKU I BRČKO DISTRIKT BOSNE I HERCEGOVINE

I

Ovom odlukom utvrđuje se pravo na povrat posebnih poreza po osnovu alokacije posebnih poreza za pivo, naftu i naftne derivate, alkohol, bezalkoholna pića i kavu (u daljnjem tekstu: akcizni proizvodi) prodate u Republiku Srpsku i Brčko Distrikt Bosne i Hercegovine.

II

Pravo na povrat ima proizvođač i uvoznik akciznih proizvoda iz Federacije Bosne i Hercegovine koji su izvršili prodaju akciznih proizvoda ovlaštenim kupcima u Republici Srpskoj i Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine, u slučaju da:

1. trajno prestane sa radom,
2. prestane da obavlja spoljnotrgovinsku djelatnost;
3. ne iskoristi pravo na akontaciju za plaćanje budućih obveza u roku od jedne godine.

III

Pravo na povrat porezni obveznik ostvaruje pod uvjetima i na osnovu dokumentacije propisane Zakonom o posebnom porezu na pivo, Zakonom o posebnom porezu na naftne derivate, Zakonom o posebnom porezu na alkohol, Zakonom o posebnom porezu na bezalkoholna pića i Zakonom o posebnom porezu na kavu.

IV

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

V broj 397/02

2. kolovoza 2002. godine
Sarajevo

Premijer
dr. Alija Behmen, v. r.

Na osnovu člana 15a. Zakona o posebnom porezu na pivo ("Službene novine Federacije BiH", br. 6/95, 51/99 i 52/01), člana 11a. Zakona o posebnom porezu na naftne derivate ("Službene novine Federacije BiH", br. 6/95, 51/99 i 29/02), člana 10a. Zakona o posebnom porezu na kavu ("Službene novine Federacije BiH", br. 6/95, 51/99 i 52/01), člana 25a. Zakona o posebnom porezu na alkohol ("Službene novine Federacije BiH", br. 6/95, 51/99 i 52/01) i člana 15a. Zakona o posebnom porezu na bezalkoholna pića ("Službene novine Federacije BiH", br. 6/95 i 51/99), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, donosi

ODLUKU

O UVJETIMA ZA POVRAT POSEBNIH POREZA ZA PIVO, NAFTU I NAFTNE DERIVATE, ALKOHOL I ALKOHOLNA PIĆA, BEZALKOHOLNA PIĆA I KAVU PRODATE U REPUBLIKU SRPSKU I BRČKO DISTRIKT BOSNE I HERCEGOVINE

I

Ovom odlukom utvrđuje se pravo na povrat posebnih poreza po osnovu alokacije posebnih poreza za pivo, naftu i naftne derivate, alkohol, bezalkoholna pića i kavu (u daljem tekstu: akcizni proizvodi) prodate u Republiku Srpsku i Brčko Distrikt Bosne i Hercegovine.

II

Pravo na povrat ima proizvođač i uvoznik akciznih proizvoda iz Federacije Bosne i Hercegovine koji su izvršili prodaju akciznih proizvoda ovlaštenim kupcima u Republici Srpskoj i Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine, u slučaju da:

1. trajno prestane sa radom,
2. prestane da obavlja spoljnotrgovinsku djelatnost;
3. ne iskoristi pravo na akontaciju za plaćanje budućih obaveza u roku od jedne godine.

III

Pravo na povrat porezni obveznik ostvaruje pod uvjetima i na osnovu dokumentacije propisane Zakonom o posebnom porezu na pivo, Zakonom o posebnom porezu na naftne derivate, Zakonom o posebnom porezu na alkohol, Zakonom o posebnom porezu na bezalkoholna pića i Zakonom o posebnom porezu na kavu.

IV

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

V broj 397/02

2. augusta 2002. godine
Sarajevo

Premijer
dr. **Alija Behmen**, s. r.

Na temelju članka 19. stavak 2. Zakona o Vladi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 1/94 i 8/95), a u s vezi sa člankom 27. Zakona o izvršavanju Proračuna Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/02), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, donosi

ODLUKU

O USVAJANJU I REALIZACIJI PROGRAMA UTROŠKA SREDSTAVA TEKUĆIH TRANSFERA ZA POTICAJ INDUSTRIJSKOJ PROIZVODNJI - TRANSFER OSTALIM GRANAMA INDUSTRIJE

I

Ovom odlukom usvaja se Program utroška sredstava tekućih transfera za poticaj industrijskoj proizvodnji - Transfer ostalim granama industrije u iznosu od 1.500.000,00 KM.

II

Program iz točke I ove odluke sastavni je dio ove odluke.

III

Sredstva iz točke I ove odluke isplatit će se na teret Proračuna Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu, razdjel 17., s pozicije "Poticaj industrijskoj proizvodnji - Transfer ostalim granama industrije" ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/02).

Federalno ministarstvo energije, rudarstva i industrije će Programom raspoređena sredstva doznačiti njihovim korisnicima koji su ih dužni koristiti sukladno Zakonu o izvršavanju Proračuna Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu a o utrošku sredstava izvještavati Federalno ministarstvo energije, rudarstva i industrije.

IV

Za realizaciju ove odluke zadužuju se Federalno ministarstvo financija - Federalno ministarstvo finansija i Federalno ministarstvo energije, rudarstva i industrije, svatko u okviru svoje nadležnosti.

V

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

V broj 398/02

7. kolovoza 2002. godine
Sarajevo

Premijer
dr. **Alija Behmen**, v. r.

PROGRAM

UTROŠKA SREDSTAVA TEKUĆIH TRANSFERA ZA POTICAJ INDUSTRIJSKOJ PROIZVODNJI - TRANSFER OSTALIM GRANAMA INDUSTRIJE

I

Radi pokretanja i osiguranja kontinuiteta proizvodnje, jačanja gospodarske osnove i uspješnijeg poslovanja, ovim programom se utvrđuje finansijska pomoć realizaciji razvojnih programa industrijskih proizvođača u Federaciji Bosne i Hercegovine, u ukupnom iznosu od 1.500.000,00 KM, a na teret Proračuna Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu, razdjel 17., s pozicije "Poticaj industrijskoj proizvodnji - Trans-

fer ostalim granama industrije ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/02).

II

Nakon sagledavanja rezultata poslovanja u 2001. godini, stupnja izmirenja obveza iz osnova poreza i doprinosa, profitabilnosti ponuđenih programa i mogućnostima plasmana proizvodnje i otvaranja novih radnih mjesta odnosno zbrinjavanja tehnološkog viška radnika, biznis planova sa ekonomsko-tehnološkim pokazateljima o opravdanosti investicionih ulaganja, sredstva iz točke I ovog programa raspoređuju se, kako slijedi;

Željezari "Zenica", d.o.o. Zenica	300.000,00 KM
za realizaciju Programa formiranja linije za preradu otpada na bazi crnih i obojenih metala	
Željezari "Zenica", d.o.o. Zenica	80.000,00 KM
za realizaciju Programa formiranja radionice za izradu ukrasne bravarije i kovanih proizvoda za poljoprivredu i domaćinstvo	
Željezari "Zenica", d.o.o. Zenica	250.000,00 KM
za realizaciju Programa formiranja tvornice klasične graditeljske armature	
KTK "Visoko", Visoko - Fabrika gumene obuće	300.000,00 KM
za realizaciju Programa povećanja obima proizvodnje	
TVT „Livtex“ d.o.o. Livno	100.000,00 KM
za realizaciju Programa osposobljavanja sistema za prečišćavanje otpadnih voda	
"Agrokomerc", d. d. Velika Kladuša	300.000,00 KM
za realizaciju Programa ulaganja u razvoj prerade voća i povrća	
"Energoinvest - Livnica", d.j.l. Sarajevo	170.000,00 KM
za realizaciju Programa pokretanja- održavanja proizvodnje.	

Na osnovu člana 19. stav 2. Zakona o Vladi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 1/94 i 8/95), a u vezi sa članom 27. Zakona o izvršavanju Budžeta Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/02), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, donosi

ODLUKU

O USVAJANJU I REALIZACIJI PROGRAMA UTROŠKA SREDSTAVA TEKUĆIH TRANSFERA ZA PODSTICAJ INDUSTRIJSKOJ PROIZVODNJI - TRANSFER OSTALIM GRANAMA INDUSTRIJE

I

Ovom odlukom usvaja se Program utroška sredstava tekućih transfera za podsticaj industrijskoj proizvodnji - Transfer ostalim granama industrije u iznosu od 1.500.000,00 KM.

II

Program iz tačke I ove odluke sastavni je dio ove odluke.

III

Sredstva iz tačke I ove odluke isplatit će se na teret Budžeta Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu, razdjel 17., s pozicije "Podsticaj industrijskoj proizvodnji Transfer ostalim granama industrije" ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/02).

Federalno ministarstvo energije, rudarstva i industrije će Programom raspoređena sredstva doznačiti njihovim korisnicima koji su ih dužni koristiti u skladu sa Zakonom o izvršavanju Budžeta Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu a o utrošku sredstava izvještavati Federalno ministarstvo energije, rudarstva i industrije.

IV

Za realizaciju ove odluke zadužuju se Federalno ministarstvo finansija - Federalno ministarstvo financija i Federalno ministarstvo energije, rudarstva i industrije, svako u okviru svoje nadležnosti.

V

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavlivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

V broj 398/02

7. augusta 2002. godine
Sarajevo

Premijer
dr. **Alija Behmen**, s. r.

PROGRAM

UTROŠKA SREDSTAVA TEKUĆIH TRANSFERA ZA PODSTICAJ INDUSTRIJSKOJ PROIZVODNJI - TRANSFER OSTALIM GRANAMA INDUSTRIJE

I

Radi pokretanja i osiguranja kontinuiteta proizvodnje, jačanja ekonomske osnove i uspješnijeg poslovanja, ovim programom se utvrđuje finansijska pomoć realizaciji razvojnih programa industrijskih proizvođača u Federaciji Bosne i Hercegovine, u ukupnom iznosu od 1.500.000,00 KM, a na teret Budžeta Federacije Bosne i Hercegovine za 2002 godinu razdjel 17., s pozicije "Podsticaj industrijskoj proizvodnji - Transfer ostalim granama industrije ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/02).

II

Nakon sagledavanja rezultata poslovanja u 2001. godini, stepena izmirenja obaveza iz osnova poreza i doprinosa, profitabilnosti ponuđenih programa i mogućnostima plasmana proizvodnje i otvaranja novih radnih mjesta odnosno zbrinjavanja tehnološkog viška radnika, biznis planova sa ekonomsko-tehnološkim pokazateljima o opravdanosti investicionih ulaganja, sredstva iz tačke I ovog programa raspoređuju se, kako slijedi:

Željezari "Zenica", d.o.o. Zenica	300.000,00 KM
za realizaciju Programa formiranja linije za preradu otpada na bazi crnih i obojenih metala	
Željezari "Zenica", d.o.o. Zenica	80.000,00 KM
za realizaciju Programa formiranja radionice za izradu ukrasne bravarije i kovanih proizvoda za poljoprivredu i domaćinstvo	
Željezari "Zenica", d.o.o. Zenica	250.000,00 KM
za realizaciju Programa formiranja tvornice klasične građevinske armature	
KTK "Visoko", Visoko - Fabrika gumene obuće	300.000,00 KM
za realizaciju Programa povećanja obima proizvodnje	
TVT "Livtex" d.o.o. Livno	100.000,00 KM
za realizaciju Programa osposobljavanja sistema za prečišćavanje otpadnih voda	
"Agrokomerc", d.d. Velika Kladaša	300.000,00 KM
za realizaciju Programa ulaganja u razvoj prerade voća i povrća	
"Energoinvest - Livnica", d.j.l. Sarajevo	170.000,00 KM
za realizaciju Programa pokretanja- održavanja proizvodnje.	

511

Na temelju članka 7. stavak 1. u svezi sa člankom 4. Zakona o kontroli cijena ("Službene novine Federacije BiH", broj 2/95), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, donosi

ODLUKU

O PRESTANKU PRIMJENE ODLUKE O MJERAMA NEPOSREDNE KONTROLE CIJENA LIJEKOVA UTVRĐIVANJEM MARŽI

I

Ovom odlukom prestaje primjena Odluke o mjerama neposredne kontrole cijena lijekova utvrđivanjem marži ("Službene novine Federacije BiH", broj 35/00).

II

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

V broj 400/02

7. kolovoza 2000. godine
Sarajevo

Premijer
dr. **Alija Behmen**, v. r.

Na osnovu člana 7. stav 1. u vezi sa članom 4. Zakona o kontroli cijena ("Službene novine Federacije BiH", broj 2/95), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, donosi

ODLUKU

O PRESTANKU PRIMJENE ODLUKE O MJERAMA NEPOSREDNE KONTROLE CIJENA LIJEKOVA UTVRĐIVANJEM MARŽI

I

Ovom odlukom prestaje primjena Odluke o mjerama neposredne kontrole cijena lijekova utvrđivanjem marži ("Službene novine Federacije BiH", broj 35/00).

II

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavlivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

V broj 400/02

7. augusta 2000. godine
Sarajevo

Premijer
dr. **Alija Behmen**, s. r.

511

Temeljem članka 31. Zakona o proračunima-budžetima u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 20/98) i članka 17. Zakona o izvršenju Proračuna Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/02), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, donijela je

ODLUKU

O IZMJENI ODLUKE O FINANCIJSKOJ POTPORI ZA DOVRŠETAK IZGRADNJE STANOVA ZA RVI I OBITELJI POGINULIH BRANITELJA IZ DOMOVINSKOG RATA

I

Točka II, alineja 2. Odluke Vlade Federacije BiH o finansijskoj potpori za dovršetak izgradnje stanova za RVI i obitelji poginulih branitelja iz Domovinskog rata, broj 168/02 od 8. travnja 2002. godine, mijenja se i glasi:

- Iznos od 685.640,00 KM (slovima: šestoosamdesetpetstisućašestočetrdest KM) na žiro- račun izvođača radova na objektu M-19 u Tomislavgradu, građevinskoj tvrtki "Moj dom" iz Tomislavgrada, broj 3382302200258523 otvoren kod Zagrebačke banke BH d.d. - poslovnica Tomislavgrad.

- Iznos od 64.360,00 KM (slovima: šezdesetčetiristisućetrstošezdeset KM) na žiro-račun riznice Kanton

10 u Livnu broj 3401102011814810, otvoren kod LT Komercijalne banke Livno.

II

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

V broj 406/02

7. kolovoza 2002. godine
Sarajevo

Premijer
dr. **Alija Behmen**, v. r.

Na osnovu člana 31. Zakona o budžetima-proračunima u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 20/98) i člana 17. Zakona o izvršenju Budžeta Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu ("Službene novine Federacije BiH", broj 12/02), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, donijela je

ODLUKU

O IZMJENI ODLUKE O FINANSIJSKOJ POTPORI ZA DOVRŠETAK IZGRADNJE STANOVA ZA RVI I PORODICE ŠEHIDA I POGINULIH BORACA ODBRAMBENO-OSLOBODILAČKOG RATA

I

Tačka II, alineja 2. Odluke Vlade Federacije BiH o finansijskoj potpori za dovršetak izgradnje stanova za RVI i porodica šehida i poginulih boraca Odbrambeno-oslobodilačkog rata broj 168/02 od 8. aprila 2002. godine, mijenja se i glasi:

- Iznos od 685.640,00 KM (slovima: šestosamdesetpethiljadašestočetrest KM) na žiro-račun izvođača radova na objektu M-19 u Tomislavgradu, građevinskoj tvrtki "Moj dom" iz Tomislavgrada, broj 3382302200258523 otvoren kod Zagrebačke banke BH d.d. - poslovnica Tomislavgrad.
- Iznos od 64.360,00 KM (slovima: šezdesetčetirihi-ljadetrstošezdeset KM) na žiro- račun riznice Kantona 10 u Livnu broj 3401102011814810, otvoren kod LT Komercijalne banke Livno.

II

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavlivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

V broj 406/02

7. augusta 2002. godine
Sarajevo

Premijer
dr. **Alija Behmen**, s. r.

512

Na osnovu člana 14. stav 3. Zakona o pravima i dužnostima republičkih organa i korištenju sredstava u društvenoj svojini ("Službeni list SR BiH", br. 33/81 i 29/90) a u vezi sa članom 4. Zakona o pretvorbi društvene svojine ("Službeni list RBiH", broj 33/94) koji se u skladu sa članom IX.5. (1) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine primjenjuje kao federalni propis, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, donosi

ODLUKU

O KORIŠTENJU OBJEKATA U KOMPLEKSU "RAMIZ SALČIN" U SARAJEVU

I

Ovom odlukom utvrđuje se pravo korištenja objekata u kompleksu "Ramiz Salčin" u Sarajevu (svi izgrađeni objekti i postojeća infrastruktura).

II

Objekti iz tačke I ove odluke dodjeljuju se na korištenje slijedećim državnim i federalnim organima, i to:

- objekat označen brojem 88 i 102 dodjeljuje se Federalnom ministarstvu unutrašnjih poslova - Federalnom ministarstvu unutarnjih poslova;

- objekat označen brojem 100 sa pripadajućim depadansom dodjeljuje se Obavještajno-sigurnosnoj službi Federacije Bosne i Hercegovine;

- objekat označen brojem 104 dodjeljuje se Sudu Bosne i Hercegovine.

III

Do konačnog urbanističkog rješenja infrastrukturni i pomoćni objekti koji čine sastavni dio kompleksa "Ramiz Salčin" privremeno se dodjeljuju na korištenje Federalnom ministarstvu unutrašnjih poslova - Federalnom ministarstvu unutarnjih poslova.

IV

Pravo korištenja i prenos prava korištenja objekata iz tačke I ove odluke vrši se bez naknade.

V

Danom stupanja na snagu ove odluke korisnici iz tačke II ove odluke preuzimaju obavezu redovnog investicionog i tekućeg održavanja dodijeljenih objekata.

Za investicione radove na objektima koji su predmet ove odluke potrebna je saglasnost Vlade Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vlada Federacije).

Sve troškove koji proisteknu iz ove odluke snose korisnici iz tačke II ove odluke.

VI

Objekti i smještajni kapaciteti koji su predmet ove odluke mogu se koristiti samo u skladu sa tačkom II ove odluke i ne mogu se prenositi na druga pravna i fizička lica, bez saglasnosti Vlade Federacije.

VII

Ovlašćuje se Služba za zajedničke poslove organa i tijela Federacije Bosne i Hercegovine da zaključi ugovore sa korisnicima iz tačke II ove odluke o korištenju o kojim će se regulisati svi elementi bitni za realizaciju ove odluke.

VIII

Za realizaciju ove odluke zadužuje se Federalno ministarstvo odbrane - Federalno ministarstvo obrane, Federalno ministarstvo unutrašnjih poslova - Federalno ministarstvo unutarnjih poslova i Služba za zajedničke poslove organa i tijela Federacije Bosne i Hercegovine.

IX

Danom stupanja na snagu ove odluke prestaje da važi Odluka o prenosu prava privremenog korištenja vojnog kompleksa "Ramiz Salčin" u Sarajevu na Federalno ministarstvo unutrašnjih poslova - Federalno ministarstvo unutarnjih poslova ("Službene novine Federacije BiH", broj 31/99) i Ispravka Odluke ("Službene novine Federacije BiH", broj 41/99).

X

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavlivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

V broj 411/02

7. augusta/kolovoza 2002.
godine
Sarajevo

Premijer
dr. **Alija Behmen**, s. r.

513

Na osnovu člana 19. stav 3. Zakona o Vladi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 1/94 i 8/95), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, donosi

RJEŠENJE**O IMENOVANJU IZVRŠNOG ODBORA FONDACIJE
ZA PRUŽANJE POMOĆI U RJEŠAVANJU STAMBENIH
PITANJA PRIPADNIKA BORAČKIH POPULACIJA****I**

Imenuje se Izvršni odbor Fondacije za pružanje pomoći u rješavanju stambenih pitanja pripadnika boračkih populacija u sljedećem sastavu:

1. SENO ŠEHOVIĆ, predsjednik,
2. EDINA ZUKIĆ, član,
3. DEJANA LEGIN - DEDIĆ, član.

II

Ovo rješenje objavit će se u "Službenim novinama Federacije BiH".

V broj 402/02

7. augusta/kolovoza 2002.
godine
Sarajevo

Premijer
dr. **Alija Behmen**, s. r.

514

Na osnovu člana 19. stav 3. Zakona o Vladi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 1/94 i 8/95), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, donosi

RJEŠENJE**O IMENOVANJU ČLANA UPRAVNOG ODBORA
AGENCIJE ZA UNAPREĐENJE INOSTRANIH
INVESTICIJA U BOSNI I HERCEGOVINI (FIPA)****I**

Za člana Upravnog odbora Agencije za unapređenje inostranih investicija u Bosni i Hercegovini (FIPA) imenuje se MERIMA MASLO.

II

Ovo rješenje objavit će se u "Službenim novinama Federacije BiH".

V broj 403/02

7. augusta/kolovoza 2002.
godine
Sarajevo

Premijer
dr. **Alija Behmen**, s. r.

**FEDERALNO MINISTARSTVO
ZDRAVSTVA****515**

Temeljem članka 84. alineja 1. Zakona o lijekovima ("Službene novine Federacije BiH", broj 51/01), federalni ministar zdravstva, donosi

PRAVILNIK**O ODREĐIVANJU VISINE VELEPRODAJNE I
MALOPRODAJNE MARŽE LIJEKOVA****Članak 1.**

U cilju sprovođenja kontrole cijena lijekova, ovim pravilnikom određuje se visina veleprodajne i maloprodajne marže lijekova u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija).

Članak 2.

Veleprodajna marža lijekova u gospodarskim društvima koja su ovlaštena da se bave uvozom i prometom lijekova na veliko u Federaciji iznosi maksimalno do 10% na proizvođačku cijenu lijeka.

Maloprodajna marža lijekova u ljekarnama iznosi maksimalno do 30% na nabavnu cijenu lijeka.

Članak 3.

Nadzor nad sprovođenjem ovog pravilnika vrše Federalno ministarstvo trgovine i nadležna ministarstva zdravstva, sukladno zakonu.

Članak 4.

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

Broj 01-37-4040/02

6. kolovoza 2002. godine
Sarajevo

Ministar
prim. dr. **Željko Mišanović**, v. r.

Na osnovu člana 84. alineja 1. Zakona o lijekovima ("Službene novine Federacije BiH", broj 51/01), federalni ministar zdravstva, donosi

PRAVILNIK**O ODREĐIVANJU VISINE VELEPRODAJNE I
MALOPRODAJNE MARŽE LIJEKOVA****Član 1.**

U cilju sprovođenja kontrole cijena lijekova, ovim pravilnikom određuje se visina veleprodajne i maloprodajne marže lijekova u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija).

Član 2.

Veleprodajna marža lijekova u privrednim društvima koja su ovlaštena da se bave uvozom i prometom lijekova na veliko u Federaciji iznosi maksimalno do 10% na proizvođačku cijenu lijeka.

Maloprodajna marža lijekova u apotekama iznosi maksimalno do 30% na nabavnu cijenu lijeka.

Član 3.

Nadzor nad sprovođenjem ovog pravilnika vrše Federalno ministarstvo trgovine i nadležna ministarstva zdravstva, u skladu sa zakonom.

Član 4.

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Broj 01-37-4040/02

6. augusta 2002. godine
Sarajevo

Ministar
prim. dr. **Željko Mišanović**, s. r.

**AGENCIJA ZA BANKARSTVO
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE**

Na temelju članka 61. stavak 4. Zakona o bankama ("Službene novine Federacije BiH", br. 39/98, 32/00 i 48/01), direktor Agencije za bankarstvo Federacije BiH, objavljuje

RJEŠENJE

1. Usvaja se Zahtjev Skupštine International Commercial Bank p. l. c. Sarajevo Internacionalne komercijalne banke d.d. Sarajevo i ukida se dozvola za rad International Commercial Bank p. l. c. Sarajevo Internacionalnoj komercijalnoj banci d. d. Sarajevo, broj 01-14-9/97 od 22. 4. 1997. godine sa 5. 8. 2002. godine;
2. Otvara se likvidacijski postupak nad International Commercial Bank p. l. c. Sarajevo Internacionalnom komercijalnom bankom d. d. Sarajevo, počevši od dana 5. 8. 2002. godine;

3. Za likvidacijskog upravnika imenuje se gosp. Senad Kazazić, dipl. ecc. iz Mostara, (u daljnjem tekstu: Likvidacioni upravnik);
4. Danom donošenja ovog rješenja prestaju sva ovlaštenja organa upravljanja i rukovođenja zastupnika i dioničara u International Commercial Bank p. l. c. Sarajevo Internacionalnoj komercijalnoj banci d. d. Sarajevo i prenose se na Likvidacionog upravnika;
5. Pozivaju se vjerovnici da svoja potraživanja prijave Likvidacionom upravniku podneskom u dva primjerka u roku od 30 dana od dana objavljivanja ovog rješenja u "Službenim novinama Federacije BiH" na adresu International Commercial Bank p. l. c. Sarajevo Internacionalne komercijalne banke d. d. Sarajevo, ul. Šenoina 12 Sarajevo;
6. Pozivaju se dužnici da svoje dugove bez odlaganja izmire;
7. Ukidanje dozvole za rad i otvaranje likvidacionog postupka upisat će se odmah u registar kod Kantonalnog suda u Sarajevu;
8. Ovo rješenje istaknut će se na oglasnoj ploči International Commercial Bank p. l. c. Sarajevo Internacionalne komercijalne banke d. d. Sarajevo u likvidacionom postupku i objaviti u "Službenim novinama Federacije BiH" i u jednom od dnevnih listova u Federaciji BiH;
9. Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja.

Broj 04-1-207/02

5. kolovoza 2002. godine
SarajevoDirektor
Zlatko Barš, v. r.

Na osnovu člana 61. stav 4. Zakona o bankama ("Službene novine Federacije BiH", br. 39/98, 32/00 i 48/01), direktor Agencije za bankarstvo Federacije BiH, objavljuje

RJEŠENJE

1. Usvaja se Zahtjev Skupštine International Commercial Bank p. l. c. Sarajevo Internacionalne komercijalne banke d.d. Sarajevo i ukida se dozvola za rad International Commercial Bank p. l. c. Sarajevo Internacionalnoj komercijalnoj banci d. d. Sarajevo, broj 01-14-9/97 od 22. 4. 1997. godine sa 5. 8. 2002. godine;
2. Otvara se likvidacioni postupak nad International Commercial Bank p. l. c. Sarajevo Internacionalnom komercijalnom bankom d. d. Sarajevo, počevši od dana 5. 8. 2002. godine;
3. Za likvidacionog upravnika imenuje se gosp. Senad Kazazić, dipl. ecc. iz Mostara, (u daljem tekstu: Likvidacioni upravnik);
4. Danom donošenja ovog rješenja prestaju sva ovlaštenja organa upravljanja i rukovođenja zastupnika i dioničara u International Commercial Bank p. l. c. Sarajevo Internacionalnoj komercijalnoj banci d. d. Sarajevo i prenose se na Likvidacionog upravnika;
5. Pozivaju se vjerovnici da svoja potraživanja prijave Likvidacionom upravniku podneskom u dva primjerka u roku od 30 dana od dana objavljivanja ovog rješenja u "Službenim novinama Federacije BiH" na adresu International Commercial Bank p. l. c. Sarajevo Internacionalne komercijalne banke d. d. Sarajevo, ul. Šenoina 12 Sarajevo;
6. Pozivaju se dužnici da svoje dugove bez odlaganja izmire;
7. Ukidanje dozvole za rad i otvaranje likvidacionog postupka upisat će se odmah u registar kod Kantonalnog suda u Sarajevu;
8. Ovo rješenje istaknut će se na oglasnoj ploči International Commercial Bank p. l. c. Sarajevo Internacionalne komercijalne banke d. d. Sarajevo u likvidacionom postupku i objaviti u "Službenim novinama Federacije BiH" i u jednom od dnevnih listova u Federaciji BiH;

9. Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja.

Broj 04-1-207/02

5. augusta 2002. godine
SarajevoDirektor
Zlatko Barš, s. r.

FEDERALNI ZAVOD ZA STATISTIKU

KOEFICIJENTI

RASTA CIJENA U FEDERACIJI BiH U JULU/SRPNJU 2002. GODINE

1. Koeficijent rasta cijena proizvođača industrijskih proizvoda u mjesecu julu/srpnju 2002. godine u odnosu na prethodni mjesec je - 0,001.
2. Koeficijent rasta cijena proizvođača industrijskih proizvoda od početka godine do kraja jula/srpnja je - 0,123.
3. Koeficijent prosječnog mjesečnog rasta cijena proizvođača industrijskih proizvoda od početka godine do kraja jula/srpnja je - 0,019.
4. Koeficijent rasta cijena proizvođača industrijskih proizvoda u mjesecu julu/srpnju 2002. godine u odnosu na isti mjesec prethodne godine je - 0,003.
5. Koeficijent rasta cijena na malo u mjesecu julu/srpnju 2002. godine u odnosu na prethodni mjesec je - 0,001.
6. Koeficijent rasta cijena na malo od početka godine do kraja jula/srpnja je - 0,013.
7. Koeficijent prosječnog mjesečnog rasta cijena na malo od početka godine do kraja jula/srpnja je - 0,002.
8. Koeficijent rasta cijena na malo u julu/srpnju 2002. godine u odnosu na isti mjesec prethodne godine je - 0,001.

Broj 31

10. augusta 2002. godine
SarajevoDirektor
Derviš Đurđević, s. r.

SAOPĆENJE

O PROSJEČNOJ MJESEČNOJ NETO PLAĆI ZAPOSLENIH U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE ZA JUNI/LIPANJ 2002. GODINE

1. Prosječna mjesečna neto plaća po zaposlenom ostvarena u Federaciji Bosne i Hercegovine za mjesec juni/lipanj 2002. godine iznosi 470,88 KM.
2. Prosječna mjesečna neto plaća po zaposlenom ostvarena u Federaciji Bosne i Hercegovine za period april/travanj-juni/lipanj 2002. godine iznosi 473,88 KM.

Broj 32

12. augusta 2002. godine
SarajevoDirektor
Derviš Đurđević, s. r.

Na osnovu člana 8. Zakona o porezu na plaću ("Službene novine Federacije BiH", broj 26/96), Federalni zavod za statistiku, objavljuje

SAOPĆENJE

O PROSJEČNOJ MJESEČNOJ BRUTO PLAĆI ZAPOSLENIH U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE ZA JUNI/LIPANJ 2002. GODINE

1. Prosječna mjesečna bruto plaća po zaposlenom ostvarena u Federaciji Bosne i Hercegovine za mjesec juni/lipanj 2002. godine iznosi 692,47 KM.

Broj 33

12. augusta 2002. godine
SarajevoDirektor
Derviš Đurđević, s. r.

SADRŽAJ

VISOKI PREDSTAVNIK ZA BOSNU I HERCEGOVINU			
496	Odluka o korištenju kolektivnih, odnosno tranzitnih centara u Bosni i Hercegovini u cilju podsticanja postepenog i organiziranog povratka prognanika i raseljenih osoba (hrvatski jezik)	1697	508 Odluka o uvjetima za povrat posebnih poreza za pivo, naftu i naftne derivate, alkohol i alkoholna pića, bezalkoholna pića i kavu prodate u Republiku Srpsku i Brčko Distrikt Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik)
	Odluka o korištenju kolektivnih, odnosno tranzitnih centara u Bosni i Hercegovini u cilju podsticanja postepenog i organiziranog povratka izbjeglica i raseljenih lica (bosanski jezik)	1698	Odluka o uvjetima za povrat posebnih poreza za pivo, naftu i naftne derivate, alkohol i alkoholna pića, bezalkoholna pića i kavu prodate u Republiku Srpsku i Brčko Distrikt Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)
497	Dodatna odluka o specijalnom revizoru za Federaciju Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik)	1699	509 Odluka o usvajanju i realizaciji Programa utroška sredstava tekućih transfera za poticaj industrijskoj proizvodnji - transfer ostalim granama industrije (hrvatski jezik)
	Dodatna odluka o specijalnom revizoru za Federaciju Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)	1700	Odluka o usvajanju i realizaciji Programa utroška sredstava tekućih transfera za podsticaj industrijskoj proizvodnji - transfer ostalim granama industrije (bosanski jezik)
498	Odluka o mandatu neovisnoga pravosudnog povjerenstva (hrvatski jezik)	1701	
	Odluka o mandatu nezavisne pravosudne komisije (bosanski jezik)	1702	
PARLAMENT FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE			
499	Zakon o koncesijama (hrvatski jezik)	1703	510 Odluka o prestanku primjene Odluke o mjerama neposredne kontrole cijena lijekova utvrđivanjem marži (hrvatski jezik)
	Zakon o koncesijama (bosanski jezik)	1708	Odluka o prestanku primjene Odluke o mjerama neposredne kontrole cijena lijekova utvrđivanjem marži (bosanski jezik)
500	Zakon o izmjenama Zakona o zaštiti osoba s duševnim smetnjama (hrvatski jezik)	1714	511 Odluka o izmjeni Odluke o finansijskoj potpori za dovršetak izgradnje stanova za RVI i obitelji poginulih branitelja iz domovinskog rata (hrvatski jezik)
	Zakon o izmjenama Zakona o zaštiti lica sa duševnim smetnjama (bosanski jezik)	1714	Odluka o izmjeni Odluke o finansijskoj potpori za dovršetak izgradnje stanova za RVI i porodice šehida i poginulih boraca odbrambeno-oslobodilačkog rata (bosanski jezik)
501	Zakon o Radio-televiziji Federacije Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik)	1715	512 Odluka o korištenju objekata u kompleksu "Ramiz Salčin" u Sarajevu
	Zakon o Radio-televiziji Federacije Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)	1722	513 Rješenje o imenovanju Izvršnog odbora Fondacije za pružanje pomoći u rješavanju stambenih pitanja pripadnika boračkih populacija
502	Zakon o Centru za edukaciju sudaca i tužitelja u Federaciji Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik)	1728	514 Rješenje o imenovanju člana Upravnog odbora Agencije za unapređenje inostranih investicija u Bosni i Hercegovini (FIPA)
	Zakon o Centru za edukaciju sudija i tužilaca u Federaciji Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)	1731	FEDERALNO MINISTARSTVO ZDRAVSTVA
503	Zakon o odvjetništvu Federacije Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik)	1734	515 Pravilnik o određivanju visine veleprodajne i malo-prodajne marže lijekova (hrvatski jezik)
	Zakon o advokaturi Federacije Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)	1742	Pravilnik o određivanju visine veleprodajne i malo-prodajne marže lijekova (bosanski jezik)
VLADA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE			AGENCIJA ZA BANKARSTVO FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
504	Uredba o izmjenama i dopunama Uredbe o članarinama u turističkim zajednicama (hrvatski jezik)	1750	Rješenje broj 04-1-207/02 (hrvatski jezik)
	Uredba o izmjenama i dopunama Uredbe o članarinama u turističkim zajednicama (bosanski jezik)	1751	Rješenje broj 04-1-207/02 (bosanski jezik)
505	Odluka o odobravanju izdvajanja sredstava iz Proračuna Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu Domu zdravlja Čitluk (hrvatski jezik)	1752	FEDERALNI ZAVOD ZA STATISTIKU
	Odluka o odobravanju izdvajanja sredstava iz Budžeta Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu Domu zdravlja Čitluk (bosanski jezik)	1752	Koeficijenti rasta cijena u Federaciji BiH u julu/srpnju 2002. godine
506	Odluka o unutarnjoj preraspodjeli sredstava Proračuna Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu za Ured za informiranje Vlade Federacije Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik)	1752	Saopćenje o prosječnoj mjesečnoj neto plaći zaposlenih u Federaciji Bosne i Hercegovine za juni/lipanj 2002. godine
	Odluka o unutarnjoj preraspodjeli sredstava Budžeta Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu za Ured za informiranje Vlade Federacije Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)	1753	Saopćenje o prosječnoj mjesečnoj bruto plaći zaposlenih u Federaciji Bosne i Hercegovine za juni/lipanj 2002. godine
507	Odluka o unutarnjoj preraspodjeli sredstava iz Proračuna Federacije Bosne i Hercegovine za 2002. godinu za Carinsku upravu (hrvatski jezik)	1753	